ISSN 0786—1516

— ILMAISJAKELU —

BEAT NIA

VAPAA-AIKAMYÖNTEINEN TOIMINTALEHTI

4/89

KESÄN SALDO
POPPANAHIPPI PUHUU
MODERNI LINTUKOTO
HILPEÄ VALLANKUMOUS
SEINÄJOKI JAZZ
UNELMISTA TOTTA
ALA PAINAMAAN
ÄMY ON MURKKU
STORMWING

SYKSY!!

Seinäjoki 25.8.1989

TO BEAT OR NOT TO BEAT

Ovatko rock-festivaalit / rock-klubit / tanssipaikat nykyisellään tarpeellisia?

Ketä elävän musiikin tarjoaminen palvelee; muusikoita, tavallisia musiikinkuluttajia, musiikin ammattilaisia vaiko rupusakkia, joka vain haluaa mesoa päihteiden voimalla suuressa joukossa?

Ilmeisesti ainoastaan jälkimmäistä alati kasvavaa ryhmää. Seikan tarkistamiseksi voi tehdä ekskursion paikalliseen ravitsemusliikkeeseen taikka huvitilaisuuteen. Ihmiset kehittelevät outoja tapoja tavoitellessaan vapautumista. Vapautumista mistä? Vapautumista mihin? Alkoholismiautismi luo itsepetoksen euforian.

Valomerkki herättää enemmän liikettä kuin tunnettu orkesteri, musiikista on tullut vain ryyppäämisen kulissi. Ikäänkuin sikailu olisi täten jotenkin hyväksyttävämpää — selviäminen on karkotus Eedenistä.

Tosiasiassa elävään musiikkiin investoiminen ei kannata, sen ovat huomanneet nykyajan ravintolat, jopa muutamat elävän musiikin yhdistyksetkin. Ravintoloitsijasta on tärkeämpää lisätä asiakasmääräänsä purkamalla lava ja kansoittaa tanssiala asiakaspaikoilla. Elävää musiikkia ei tarvita, taustamuzakia saadaan syntymään synteettisesti ja asiakkaat viihtyvät kunhan on runsas viinavalikoima. Tilannetta parantaa hyvinvointipullamössön sokeuttaman nykynuoren opportunistinen hedonismi ja nuoruudenhybris. Elävän musiikin eteen työskentelevillä ei mene hyvin.

Juopottelevalla rupusakilla sensijaan menee oikein hyvin; bändit ovat kovaäänisiä, aggressiivisuutta herättäviä ja tarpeeksi huonoja edesauttamaan juomispäätöksen syntyä. Mutta onko se muusikon tehtävä?

Festivaaleilla on lisäksi olut-telttaa, vapaata alkoholipolitiikkaa, lepsua järjestyksenpitoa, joukkovoimaa, helposti ärsyyntyviä hienohelmoja, piennarta ja sosiaaliturvaa — bändeistä ei todellakaan ole väliä. Pääasia on olla kuutamolla, ''pitää vähän hauskaa'', ryypätä, vetää pilveä ja pillereitä, riehua ja toteuttaa itseään itsekkäästi kuvitellen, että se on kapinaa. Rock on kapinaa. Nuoruus on kapinaa. . . heh, rock ja nuoruus ovat pelkkä myytti ja kapina huvittava itsepetos.

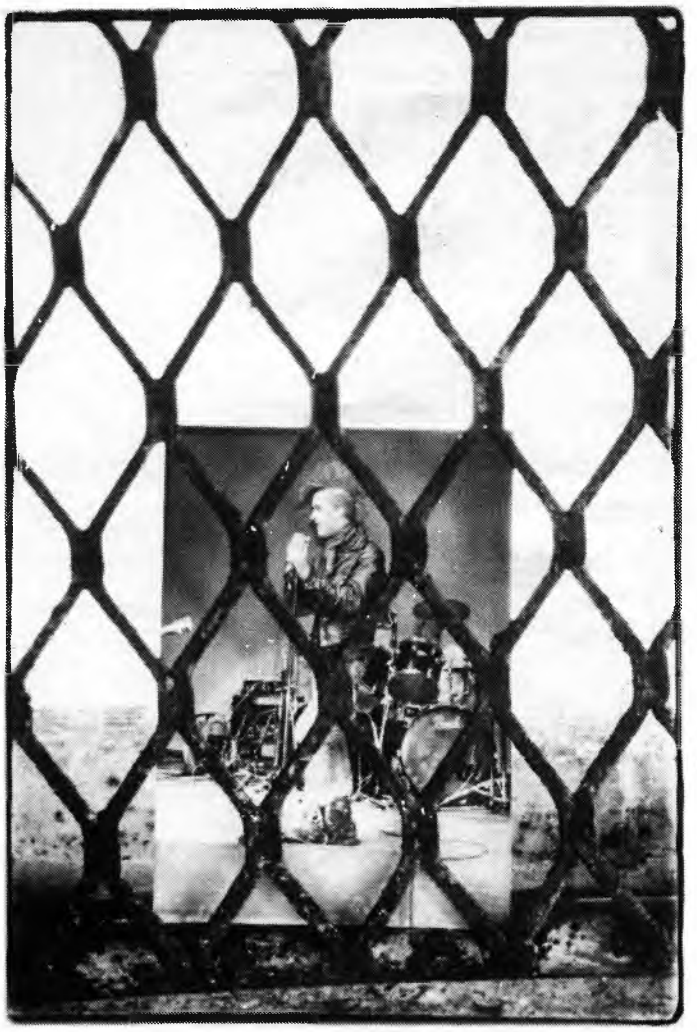

KOTIBILEET JA CHIPSEJÄ

Miksi rock-klubit ja tanssilavat ovat kriisissä? Mistä johtuu yleisökato? Riittääkö yleisöä enää edes rock-festivaaleille? Ja miksi tilaisuuksissa ei esiinny nuorison suursuosikkeja? Ajankohtaisia kysymyksiä niin huvienjärjestäjille kuin meille kaikille vapaa-aikamyönteisille iloittelijoille.

Tilastollisesti perinteisen rock-yleisön, 15—24 -vuotiaiden osuus tulee alati vähenemään ja yli 25 vuotiaiden osuus väestöstä kasvaa. Sitäpaitsi rock ei houkuttele yleisöä, se on loppuunkaluttu fraasi; on sama myytkö rokkia vaiko hattaraa.

(Varhais)nuoriso on kyllästetty edullisella ylitarjonnalla; on taivaskanavat, kaupalliset radiot, äänitteiden ylitarjonta, videot, ramppi, kartsa, kotibileet ja chipsejä. Vain epätoivoisen yksinäinen murkku maksaa 40—45 markkaa päästäkseen seisoskelemaan puolityhjälle tanssilavatontille, nöyryytettäväksi.

Open air -tilaisuuksien yleisökato on täten luonnollista ja huvienjärjestäjien toimenpiteet myös luonnollisia; on panostettava tahastukseen, discoiluun ts. aikuismaiseen ravintolamiljööseen tai lyötävä laudat luukulle.

Varhaisnuoriso on ''kapinallinen'' vähemmistö ts. marginaaliryhmä, johon on turha satsata laadullisesti: riittää kun bändi on irvokas (huom. levykansi myy), aggressiivinen ja kovaääninen. Toisaalta (varhais)nuorison suursuosikit ovat enemmän tai vähemmän keinotekoisia studiotuotoksia, jotka eivät edes eläisi live-tilanteissa —järjestäjän on turha riskeerata hetkelliseen hittirendiin, joka saattaa olla ohi kun artisti ennakkosopimuksen mukaisesti esiityisi parin kuukauden kuluttua läpilyönnistään — loppuunkaluttuna. Dig it man ja opettele diggaamaan vanhoja pieruja, nostalgia raakkeja tai juppimaista aikuisuutta, hotellitason siisteyttä, näennäispalveluja, hittikokoelmalevyjä — rock'n'roll ...

Klubit alkavat, aika liittyä jäseneksi, mutta

MIKÄ KEMU?

Kemu eli Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys r.y. toimii Vaasan läänissä. Yhdistyksen kotipaikka on Seinäjoki.

Otteita yhdistyksen säännöistä

2 §

Yhdistyksen tarkoituksena on yhdistää toimialueensa musiikintekijät ja kuluttajat yhteiseen toimintaan musiikin esittämismahdollisuuksien lisäämiseksi ja musiikin laadun parantamiseksi.

4 §

Yhdistyksen jäsenenä voi olla jokainen hyvämaineinen kansalainen, joka hyväksyy yhdistyksen säännöt ja tarkoitusperät. Jäsenet hyväksyy yhdistyksen hallitus.

8 §

Yhdistyksen vuosikokous pidetään kerran kalenterivuodessa. Vuosikokouksessa on kaikilla jäsenmaksunsa suorittaneilla jäsenillä yhtäläinen puhe-, esitys- ja äänioikeus. (Vuosikokouksessa valitaan mm. yhdistyksen hallitus, päätetään jäsenmaksun suuruudesta ja luodaan suuntaviivoja ja ideoidaan yhdistyksen tulevaa toimintaa.

Miten liityt jäseneksi

Kemun jäsenmaksun suuruus kaudelle 1989—90 on 20 mk, kaudelle 1990—1991 jäsenmaksun suuruus on 50 mk.

Jäseneksi voit liittyä Maumau Musicissa tai voit tilata jäsenmaksukaavakkeen yhdistyksen toimistolta.

Kemun jäsenillä on mm. seuraavia etuisuuksia: 10 mk alennus yhdistyksen järjestämiin tilaisuuksiin, 10 % alennus ääniteostoksista Maumau Musicissa, Botnia Beat kotiinkannettuna, jäsentiedotteita, etuoikeuksia luottamustoimiin, Provinssirock-special ym. ym.

JATKOVUOSIKOKOUS YLEISMEETING

Kemu r.y:n jatkovuosikokous pidetään su 3.9.1989 klo 15.00 nuorisokeskuksen kahviossa (Puskantie 3).

Jatkovuosikokouksessa esillä lähinnä yhdistyksen tilinpäätös kaudelta 1.5.1988 — 30.4.1989.

Kokous on samalla myös ns. jäsenistön yleismeeting jossa pohditaan laajemmin yhdistyksen tulevaa toimintaa — kuunnellaan rakentavaa kritiikkiä ym. Jäsenistöä odotetaan sankoin joukoin paikalle.

KEMU ry:n hallitus 1989—1990
Tanjalotta Räikkä (pj.), näyttelijä
Markku Mäkiranta, toimitusjohtaja
Silja Wartio, äänilevymyyjä
Katja Kauppi, painaja
Kreetta Luoma, opiskelija
Marita Nyrhinen, opettaja
Mikko Puska, ohjelmamyyjä
Markku Wiio, toimittaja
Risto Vuorinen, toimittaja
Timo Ristimäki, urheiluvälinemyyjä

KEMU ry:n työntekijät 1989—1990
Jari Viitasaari, toiminnanjohtaja
puh. (964) 162 533, 141 135
Esa Koivio, agent in London
990—44—1—474 72 82
Jarmo Latva-Äijö, lehdistösihteeri, päätoimittaja
puh. (964) 162 185 (Botnia Beat), (964) 162 518 (Kemun toimisto)
Timo Löyvä, studiopäällikkö
puh. (964) 148 703

Telefax Kemu/Provinssirock/Studio/Botnia Beat (964) 148 622

Telex 72323 EPKK—SF/KEMU

Postiosoite: Kemu/Provinssirock, P.O. Box 180, SF-60101 Seinäjoki, Finland

Katuosoite: Puskantie 3, Seinäjoen Nuorisokeskus

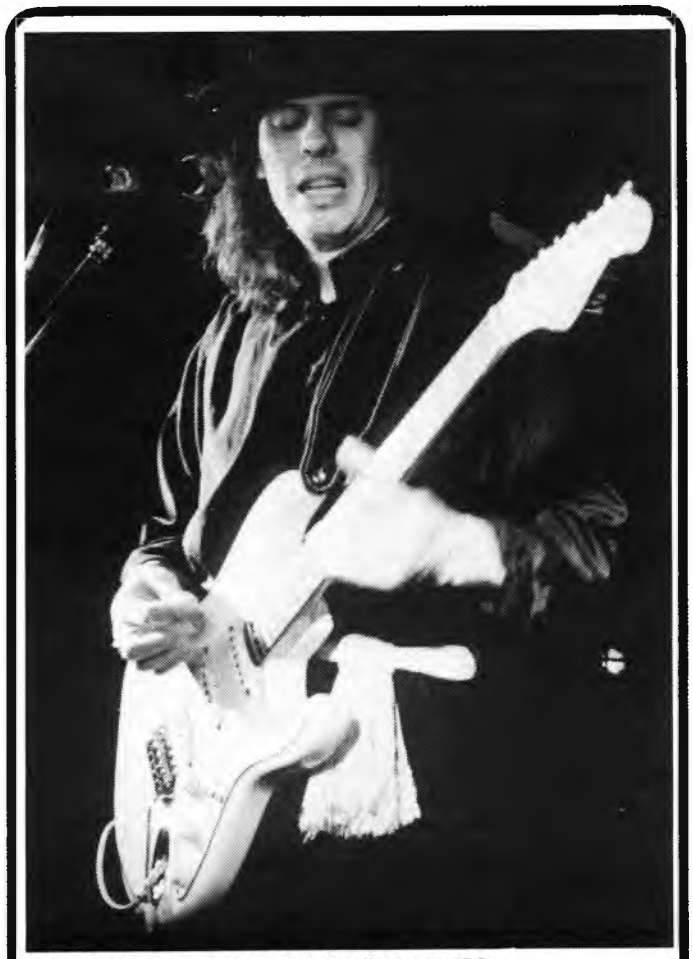

Dave aloittaa Kemusyksyn Pub Amaliassa pe 15.9.

KEMU KLUBIT

Jäsenalennus 10 mk!!!
Ennakkomyynti Mau Mau Music, Järvenpää

Pe 15.9. Amalia
Dave Lindholm, soolo
Liput 20/30 mk

Pe 29.9. Amapola
Kolmas Nainen
Kumikameli
liput 35/45 mk

Ke 11.10 Amapola
Pääkköset
Balls
liput 30/40 mk

Ke 25.10 Amapola
North Wind
Norma Jean Blue
liput 30/40 mk

North Wind Amapolassa ke 25.10.

KAUPUNGILTA KUULUU

, että Helsingissä toimii levy-yhtiö nimeltä Idioottikaksoset. Pohjanmaalla toimii sen sijaan levy-yhtiö nimeltä MauMau Music, joka on saanut paikallisien (indie-)musikanttien keskuudessa nimen Idioottiyksönen. Syynä lienee levy-yhtiön oikukas julkaisupolitiikka ja tuleva julkaisu, Neuvosto-EP, jolla musisoivat Jim Arrow & The Anachrones ja Uzbekistanian Beasts.

THE ONLY ONES
Live (Mau Mau LP/Cassette/CD)
PETER PERRETT is the rock 'n' roll method actor who got trapped in the role. Between 1978 and 1980 [illegible] released three [illegible]ally

, että MauMau Music julkaisisi joulumarkkinoille uuden Hollis Brown singlen ja Elvis Breznev älpeen. Pohjanmaarock nousee hitaasti, mutta kuin länsirannikko Pohjanlahdesta.

, että vaikka Suomessa onkin yksi Lapinlahden Linnut kokoonpano menetti kesä täydellisen sing along hitin, kun kukaan ei julkaissut lapualaisen Uristopaz orkesterin Orgasmi biisiä.

, että, BigBoy esiintyisi Rocksummer festivaaleilla ensi kesänä.

, että MANIC TOYS olisi kasaamassa rivejään uudestaan. Yhtyehän muistetaan edelleen hyvästä Rock SM 87 menestyksestään ja erinomaisesta singlestä, joka yhdisti räp-heavyn ennenkuin pääkkösistä ja saunaräpeistä oli tietoakaan.

, että lakeuksien trash metal ylpeys A.O.D. olisi hajonnut laulaja Mika Luoman siirtyessä toiseen orkesteriin. Yhtyeeltä jäi jälkeen yksi omakustanussingle Altars of Destruction, jonka arvosteli Rumbassa ''joku saatanan Santtu Luoto, vaikka me kirjoitettiin kuoreen Zeus Mattila.''

, että Pauli Hanhiniemi (Kolmas Nainen) on saanut valmiiksi uransa parhaan laululyriikan. ''Miehiset Olkatoppaukset'' niminen kappale oli syntynyt Dinosaurockissa, kun Pauli oli törmännyt backstagella verryttelypuseroiseen nuorukaiseen, jonka hartioista löytyivät, aivan oikein, olkatoppaukset. Paulilla on myös työn alla toinen ajan typeriä ilmiöitä ruotiva sanoitus ''Avaimet oikealla''. Tiedättehän nuo miehiset vyössä roikkuvat kilon helistimet. Idea ei tosin ole aivan uusi, koska Frank Zappa lauloi jo vuonna 1986 ''He's so gay and he likes to be that way. With his keys on the right...''

, että Provinssirock 1990 tanssitaan salaojitetulla sorakentällä. Ulkomaan kiinnityksistä ovat huhujen mukaan ensisijalla Birdland, Joe Jacson, Tom Waits, Dinosaur jr., Sam Brown ja De La Soul.

KOMEITA ELOKUVIA KERHOSSA

Seinäjoen elokuvakerho avaa jälleen ovensa. Syksyn ohjelmisto on mahdollisimman monipuolinen ja tyydyttänee niin uudemman elokuvan kuin klassikkojenkin ystäviä.

Jännitys- ja seikkailuelokuvia parhaimmillaan tänä syksynä edustavat legendaariset ohjaajanimet mestariteoksillaan: John Huston Maltan haukoilla ja Sergio Leone Huuliharppukostajalla. Modernia laatujännitystä tarjotaan Almo Dovarin Matadorin muodossa. Se on yllättänyt katsojat kaikkialla yllätyksellisellä sisällöllään ja kerronnallaan.

Woody Allenin ohjaama Radio Days on kunnianosoitus musiikille ja ennen kaikkea radiolle, jonka kautta musiikki aikanaan tuli kansojen ulottuville. Varsinaista musiikkia kuullaan — ja nähdään — minimalistitaiteilija Laurie Andersonin konserttielokuvassa Home Of The Brave.

Elokuvakerhon esitykset on tarkoitettu kaikille elokuvista kiinnostuneille. Kerhossa on mahdollisuus katsoa hyviä leffoja edullisesti. Suurin osa elokuvista on sellaisia, jotka eivät ole päätyneet seinäjokisten katsojien ulottuville, ja klassikoiden näkemisestäkin on aikaa.

Esitykset ovat elokuvateatteri Marilynissä lauantaisin, pääsääntöisesti kello 16.00. Kausikortin hinta on 100 markkaa.

Ohjelmisto syksyllä -89 on seuraava:

11.11. Woody Allen: RADIO DAYS USA 1987

30.9. John Huston: MALTAN HAUKKA USA 1941
7.10. Almo Dovar: MATADOR Espanja 1987
14.10. Risto Jarva: BENSAA SUONISSA Suomi 1970
21.10. Jacques Becker: RAKASTAJATAR Ranska 1952
28.10. David Mamet: PELIN HENKI USA 1987
11.11. Woody Allen: RADIO DAYS USA 1987
18.11. Laurie Anderson: HOME OF THE BRAVE USA 1986
25.11. Vittorio De Sica: MILANON IHME Italia 1951
2.12. Andrej Tarkovski: STALKER Neuvostoliitto 1979
9.12. Sergio Leone: HUULIHARPPUKOSTAJA Italia 1968

Muutokset ovat mahdollisia.

Lisätietoja kerhon toiminnasta ja ohjelmasta antavat Heikki Petäjäsalo (141 240 tai 142 673), Liisa Luoma (132 201) ja Marita Nyrhinen (134 429) sekä seuraava Botnia Beat.

MARITA NYRHINEN

NUORISOKESKUKSEEN KEIKALLE

Ikärajattomat ilmaiskonsertit jatkuvat Seinäjoen Nuorisokeskuksessa (vanha teatteri) syys- ja kevätkaudella. Viime syksynä alkaneesta kokeilusta saadut kokemukset ovat olleet myönteisiä; perjantai-iltojen yleisömäärät ovat olleet välillä 70—200 (ts. täynnä).

Valtaosa yleisöstä on ollut 16—19 vuotiaita, tosin haitari on ulottunut 5—45 vuoteen illan luonteesta riippuen...

Pahemmilta järjestyshäiriöiltä on vältytty ja kaupungin ''penkkejä emme pura'' -politiikasta huolimatta myös tanssiminen on sujunut, ahtaasti, mutta sitäkin hikisemmin, kertovat Seinäjoen Nuorisotoiminnan ja Kemun henkilökunta.

Kontakti yleisöön on tärkeää

Myös yhtyeet ovat olleet tyytyväisiä, vaikka iltojen ilmaiskonserttiluonteesta johtuen keikkapalkkioita ei ole maksetttu. Yhtyeet ovat soittaneet matka- ja kulukorvauksin.

Tariffin mukainen 1.28 mk/km ja ainoastaan yhtyeen kotipaikkakunnalta ts. kuski kuittaa koko keikkaliksan.

— Ilman muuta lähdettiin soittamaan pelkillä kulukorvauksilla. Pääasia, että on yleisöä, joka pitää meistä. Saadaan bändiä ainakin tunnetuksi, ei heti voi vaatia maailmoja. Ja sitä paitsi kuluja ei paljoa tule, koska täällä on kiinteät PA:t. Bensarahat on ihan ok, kertoo tamperelaisen Garbagemen yhtyeen Tilhi Billymies kokemuksistaan Seinäjoen vanhalla teatterilla.

Seinäjoen Nuorisokeskuksen konsertit on tarkoitettu pääasiassa Vaasan läänin alueen bändeille, mutta mikä estää yhtyeitä saapumasta kauempaakin, jos em. talousrealiteettienkin jälkeen intoa löytyy. Yleisö, PA:t, valot ja miksaaja ovat paikalla talon puolesta. Lisäksi onhan Provinssipaikkakunnalla aina näytön paikka.

Viime syksynä talolla soittivat mm. Phoenix, Vita Brevis, Anus Mundi, Mixed-Up Kids, BigBoy, Merciless, Positive Mental Attitude, 3. Nainen, Vihan Lapset, Satisfaction, A.O.D., Therapy's, Uristopaz, Barry & The Businessmen, Airvan, The Cream Crackers, Elvis Breznev, Luka. Lisäksi ulkomaan antia edustivat The Nits (Hollanti) ja Sator (Ruotsi), joten Nuorisokeskus on vakiinnuttanut paikkansa uuden nousevan rocksukupolven estradina ja lähes ainoana mahdollisuutena kuulla talvikautena elävää musiikkia alle 18-vuotiaana Seinäjoen seudulla.

Miten ilmoittaudun keikalle?

Nuorisokeskuksen ilmaiskonserttitarjonta alkaa syyskuun 15. päivä. Perjantai-illat soivat klo 19—22 välillä kahden bändin voimin. Talon uutuutena tulee olemaan valmiudet lähettää suoria live-lähetyksiä konserteista Radio Pohjanmaan verkossa. Näin yhtyeet tulevat kuulluksi ja kuuluisiksi kautta laajan Pohjanmaan.

Keikkahalustasi voit ilmoittaa heti Kemun toimistoon, mieluummin oheisella lipukkeella tai puhelimitse. Demonauha ei ole välttämätön, mutta suotava (mm. ennakkopuffaus radiossa). Ohjelmistosta vastaa Latvis puh. (964) 162 185, 162 518 ja Jari Viitasari puh. (964) 141 135, 162 533.

Teknisiin kysymyksiin vastaa studiopäällikkö Timo Löyvä puh. (964) 148 703.

Osoite Kemu ry/Nuorisokeskus, Pl 180, 60101 Seinäjoki.

KIIMANETSIJÖITÄKÖ??!!

Heatc'kerin nimellä on Laihialla toiminut neljän nuoren rokkarin muodostama rypäle noin vuoden ajan. 16 keikan, talven sekä kuluneen kesän harjoittelun jälkeen bändi on hitsaantunut entistä enemmän yhteen ja lavallakin pitäisi tapahtua muutakin liikettä kuin jalan nytkyttelyä. Kesällä oli vain yksi keikka Sunrockissa Vaasassa, joten innostusta tulisi löytyä keikoille.

Biiseistä vastaa pääasiassa vaalea viikinki Andy Hietala (laulu & kitara), tahtipuikoissa hosuu ja heiluu Pekka Näsman, jota avustaa Harri Hautala bassollaan pitäen biisejä kasassa Holkon Petrin väänäessä riffejä kuulijakunnan aivolohkoihin.

Joku on joskus sanonut Heatc'kerin soittavan seksimusaa, mutta sanoituksista löytyy myös runsaasti huumoria sekä tarvittavaa vakavuutta. Tulkaa hyvät ihmiset ja muut sen näköiset tsekkaamaan minkälaista musaa Heatc'ker paiskaa tupiin Seinäjoen Nuorisokeskuksessa ja muuallakin!!!!

15.9. Phoenix	6.10. Heatc' Ker
Tilt!	
22.9. Mixed-Up Kids	Muulloin lava vapaa.
Fuzzbunnies	Tule keikalle!

TULEMME MIELELLÄMME ESIINTYMÄÄN ELÄVÄN YLEISÖN ETEEN

Yhtyeemme nimi on _____

Kokoonpanoomme kuuluu _____soittajaa

Musiikkityylimme on _____

Yhtyeemme yhteyshenkilö on _____

osoite _____

puhelin _____

Bändimme backline (henkilökohtaiset soittimet ja vahvistimet) on riittävä mm.

_____

_____

_____

_____

Backline on puutteellinen, tarvitsemme mm.

_____

_____

_____

Yhtyeellämme on oma miksaaja nimeltä _____

YHTYEEMME LAVAKARTTA SOITTOTILANTEESSA

Teknisien ongelmien välttämiseksi ja roudauksen nopeuttamiseksi lavakartasta selviävät yhtyeemme soittajien ja vahvistimien paikat soittotilanteessa.

Lavakarttamme ohessa erillisenä liitteenä.

Lisätietoja _____

_____

_____

esimerkki lavakartan laadinnasta

Yhtye: The Band Of No Return

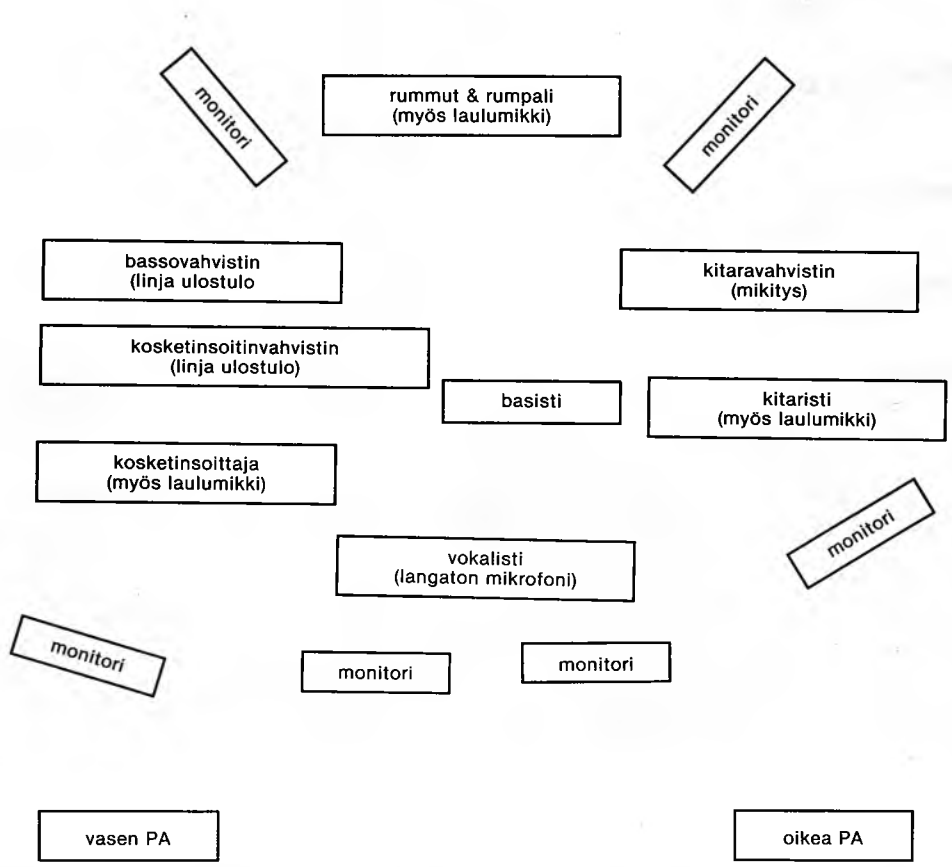

Lisätietoja: Oma backline on riittävä, mutta tarvitsemme pari laulumikkiä. Bändillä on omat saliääni- ja monitorimiksaajat (Rene ja Pete) ja roudareita... Huom. rumpalimme on vasenkätinen. Saavumme paikalle n. 16.00.

SKITTAMIEHEN KALUT

Marshall
PEAVEY
MESA/BOOGIE
CHARVEL BY JACKSON / CHARVEL
Greats for the World Tokai Gakki Co.Ltd. Hamamatsu Japan
KRAMER
Gibson USA
WASHBURN
Ovation
the advanced electrics. AriaPro II
Takamine GUITARS
PRS GUITARS
Rickenbacker

BASISTIN PELIT

BASS MANIAC™ DESIGNED BY TUNE® GUITAR TECHNOLOGY
Marshall
PEAVEY
GALLIEN-KRUEGER
WASHBURN
Warwick® The Sound of Wood.
TRACE ELLIOT
the advanced electrics. AriaPro II

RUMPUTIETEEN TOHTORILLE

LUDWIG
SONOR
Pearl
PAISTE CYMBALS SOUNDS GONGS
Zildjian
SABIAN CYMBAL MAKERS
PREMIER PERCUSSION
ddrum digital percussion for musicians

SOLISTILLE SOPIVAT

SENNHEISER
DigiTech
DYNACORD DIGITAL AUDIO
SHURE
audio-technica
Electro-Voice EV STAGE SYSTEMS
PEAVEY

LÄÄNIN PARAS BÄNDIKAMAVALIKOIMA TUU TSEKKAAN

MUSIC SHOP Soitinpalvelu R.Friis Ky
Torikatu 16
67100 KOKKOLA ☎ 968-13988, koti 968-17576, auto 949266004

MUSIC SHOP Soitinpalvelu R.Friis Ky
Torikatu 16
67100 KOKKOLA ☎ 968-13988, koti 968-17576, auto 949266004

SUOMI RYÖMII KULTTUURIIN

Kehitystä on haluttu kuvata sarjana peräkkäisiä pisteitä samalla viivalla, mutta tämä kuva ei päde edes suppeaan tilanteeseen. Asiat tapahtuvat limittäin ja lomittain, pitkin ja poikin, monien muuttujien kautta, niiden vieminä.

Aika on suhteellinen käsite kuten avaruuskin. Tässä aika-avaruudellisessa tilassa 10 000 vuotta sinne tai tänne ei välttämättä merkitse paljon.

Suomalaisittain ajatellen vastaa tuo ajanjakso viimeisen jääkauden jälkeistä vaihetta. Nykyhetkestä tulevaan se voisi olla jakso, jona maan lämpöhalvaus varmistuu.

Murrostila

Jääpeitteen väistyttyä ihminen saapui tähän runsaslajiseen niemimaahan, suoniemeen, Suomeen. Hän oli hylkeenpyytäjä, peuranmetsästäjä, tundran riistan jäljittäjä. Hän käytti kivikauden teknikkaa ja asui pienissä leiriyhteisöissä.

Vaikka historiallisia kulttuurimuotoja mainitaan alkeellisiksi ja kehittymättömiksi, ovat ne olleet hienovaraisia reagoimistapoja ja organisoitumiskeinoja aikansa ympäristöehtoihin.

Jotkut näistä malleista toimivat Pohjolassa edelleenkin, mutta esimerkiksi poronhoitajasaamelaisten nomadismi on suhteellisen uusi muoto.

Itämerenpiirin jatkuvaa murrostilaa ei myöskää pidä käsittää eri vaiheitten pyramidiksi, jonka huippuosa lankeaisi luonnostaan länsimaiselle, kristinuskoa uskontonaan harjoittavalle kulttuuriajattelulle.

Ilmastovaihtelut, maan kohoaminen ja merirajan muutokset, eläimistön, kasvillisuuden ja ihmisen vaiheet, ovat kuin elävä palapeli, jonka osaset likipitävästi ennakoiden täsmentyvät toisiinsa.

Ugrilainen euromuisti

Nyt kun tuleva euroilmasto on jo tilattu otsoniaukkoineen, kasvihuoneineen ja happosateineen, niin voimme sentään radioaktiivisen passiivisinakin kysäistä menneisyytemme perään: keitä me oikeastaan olimmekaan?

Kyselyyn ei tarvitse liittyä suoranaisesti tulevaisuuden uhkakuvia. Maailmanlopulla pelottelu on aina ollut marginaaliryhmien puuhaa. Sitäpaitsi ihmisen perusolemus on edelleen sellaisen kosmisen yksinäisyyden varassa, ettei sen tunnepohjaa ole viisasta ylikuormituksella turruttaa.

Suomalainen alitajunta ulottuu syvälle ugrien kehtoon, siitä huolimatta, ettei yhtäläistä suomalaista muistia edes ole olemassa.

Maamme jo esihistoriallinen jakso rannikon kiinteän asutuksen vyöhykkeeseen ja sisämaan kiertelevään pyyntikulttuuriin täydentyi eri eurooppalaisissa kulttuurivirtauksissa ja muuttui lopuksi heimojen eräsodiksi Rooman ja Bysantin kirkkojen välienselvittelyissä tämän vuosituhannen alussa.

Moderni lintukoto

Yhtenäisyyskulttuuria ei Suomessa ole koskaan ollut eikä tule näillä näkymin olemaankaan. Kulttuurissa vaikuttavat sen paikallinen sijainti ja yhteydet keskuksiin.

Myös periytyvyys ja jatkuvuus sukupolvien yli merkitsee arvaamattomasti enemmän kuin johonkin ajankohtaan sitoutunut poliittinen ohjailu tai sodankäynti.

Suomi tahdottaisiin tietysti ajatella jonkinlaisena modernina lintukotona, tekno-onnelana, mutta tällainen tietotaidon Kaukamaa on itseasiassa energiataloudellinen mahdottomuus kansallisvaltion puitteissa. Tilannetta ei pelasta sähköisten kannelten helistessä rakennetut ydinvoimalat tai muutkaan energiatuoton jätit.

Asiat eivät ole nyt vain teknisen osaamisen asioita. Näppäryyden eri tietotaitomallit eivät riitä kuvaamaan sitä tajunnallista syvätapahtumaa, mikä liittyy kansallisvaltioiden jäätyä vaihteeksi takaalalle, ihmiskunnan ylijäämävarastoon, uudessa globaalissa voimien kokoamistilanteessa.

Asiathan tapahtuvat jälleen kiireellä: vain 25 vuotta nykyhetkestä — ja miljoona eliölajia on kadonnut maapallolta. Ihminen on lajina jäämässä yksinäisemmäksi kuin koskaan.

Tuo kokemus tulee nieltäväksi kaikilla kulttuuritasoilla ja epäilemättä se tulee luomaan jotakin laadullisesti uutta.

Identiteetin tilaustyö

Suomalaisia on vaivannut koko kansallisen itsenäisyytensä ajan määrätynlainen omimisreaktio: halu nähdä se punainen lanka, joka vei nykyiseen vaurauteen näiden rajojen sisällä.

Kun kansallisvaltion ideaa muokattiin suomalaisille visakalloille viime vuosisadalla, setien hankkiessa satusetien kannuksia ja kierrellessä Kalevalan laulumaita kontti selässä, pohjustettiin silloin utuista propagandakuvaa, oman maan äidinkasvoja kaskisavujen ja kydönpolton suhinan läpi.

Sanottiin että Lönnrot oli ahkera ja nöyrä ja Tobeliuksesta tiedettiin hänen olevan kaitselmuksen johdatuksessa. Siis henkilökohtaiset ominaisuudet täyttyivät kristillisistä hyveistä ja niitä markkinoitiin kansan hyveiksi.

Suomelle luotiin sadassa vuodessa kansallisromanttinen kehyskertomus, suurmiesgalleriat ja eepokset. Mutta edelleen kansakunnan uutta identiteettiä luo vain sen uusin kieli, uusimman kertomuksen näköalat ja tarinoinnin tavat.

Kansallisvaltion uudessa tilanteessa historian kuva tulee toisella tavalla syväkuvatuksi. Katkeileva tieto yhdistyy runkotiedon uudenlaiseen monialaisuuteen, sen osoittimien rinnakkaisuuteen.

PEKKA LUHTA

Kuva; Jorma Salovaara.

BB TOIMITUS SOI

Pääkköset: Julkaisematon tuotanto

Norma Jean Blue: koko tuotanto

Various artists: A tribute to Neil Young

North Wind: She's got a walk (promo)

Danies Johnston & Jad Fair: Jad Fair & Daniel Johnston (lp)

Half Japanese: The Band that would be king (lp)

Pan Lee: Ain't raining (biisi)

Birdland: EP2

Dinosaur jr: Just like heaven (maxi)

Various artists: Fuck your dreams, this is heaven (video soundtrack)

Pere Ubu: Cloudland (lp)

The Butthole Surfers: Sweet Loaf

OSTAA • MYY • VAIHTAA

SEINÄJOEN
LEHTI JA KIRJAPÖRSSI

Koulukatu 7 (ILKKAA VASTAPÄÄTÄ)
Puh. 147 730

LEHTIÄ • KIRJOJA • LEVYJÄ

Kuvat:
Harri Toivola

Valovuosia muita edellä

PROVINSSIROCK

Yhdestoista Provinssirock onnistui ohjelmistoltaan ja järjestelyiltään esimerkillisesti; myyntiin asetetut 15 000 lippua myytiin ennakkoon loppuun, esiintyjäperuutuksilta vältyttiin ja ohjelmistoerikoisuutena soinut maailman musiikki sai yleisön varauksettoman suosion. Ihmisten Juhla.

ROVINSSIPALAUTTEITA

EI VAIN YLI 18 VUOTIAILLE

Ei yli 18 v. (eikä oluenjuojille) mitään extraohjelmaa.

Kaikkien festarivieraiden on saatava mahdollisuus nähdä koko ohjelma, jonka perusteella lippuja on myyty. Tästä vois nostaa kuulkaa jonku kuluttajansuojajutun. Myytte lippuja alle 18 v. kertomatta, että hyvä/kiinnostava kotim. osuus onkin tarjolla vain yli 18 v. ja silti sis. pääsylippu on yht. kallis. Joku on kyl väärin tollasessa systeemissä. Paskaa.

Teillä on tylsä juppiyleisö. Rahastustunnelma on ylinnä.

Väärä ajankohta, alkukesästä sataa aina. Vittu, kun teillä on rahaa, niin laittakaa asvaltti sen kurakentän tilalle vielä niin en enää ainakaan minä tuu. Äänentoisto sais olla kovempaakin päälavalla. LUJAA! Botnia Beat on kiva lehti.

Vilma Melasniemi, Helsinki
-köyhä tyhmä koululainen-
(vähemmistöryhmä teillä)

Provinssin ennakkomyyntipisteistä saatavista A5-kokoisista ennakkotiedotteista ja käsiohjelmasta selvisi varsin hyvin, että ns. teltaravintolaklubiin oli erillislippu — sekin ainoastaan perjantai ja sunnuntai iltoina. Kuten jo kymmenen vuotta on ollut käytäntö Provinssiklubeilla. Varsinainen Provinssi on ollut aina la klo 12 — su klo 20 välisenä aikana. Myös muilla festivaaleilla on festivaaliklubeille erillispiletit ja myös muutkin alkoholiasisältäviä tuotteita tarjoavat klubit noudattavat Suomen lainsäädännön määräämää 18 v. sisäänpääsyalaikärajaa. Sorry.

Tulevan ohjelmiston laadinnassa pyritään välttämään ns. nuorisosuosikkien asettamista ravintolatiloihin — tai oikeastaan ravintolainsäädäntöä tulisi ajanmukaistaa.

PAAVI PUUTTUI

Provinssiohjelmasta sen verran, että vain Paavi puuttui, vaikka oli pohjoismaakiertueellaan samoihin aikoihin. Visio: Paavi pitää ekumeenisen puheen Törnävällä, jakaa suukkoja rock-yleisölle ja koskettelee aikaihmisten käsiä.

Äänentoisto oli kuulaan Vegan jälkeen hukassa. Hyväntuulinenkin R.E.M. kuulosti tuhruiselta.

Ja haa, tänä vuonna ei tarvinnut huussiin jonottaa paitsi mimmit jäivät sinne asentamaan meikkejä naamaan. Riukuvessoja lisää, niin sujuu joutuisammin.

Katri Isaksson, Turku

MAHTUU KULKEMAAN JA KULKEE

Tosi mahtava juttu kun väkimäärää on vähennetty tai varmaan meitä festarirottia ei enää enempää olekaan. Kuitenki. Nyt mahtu kulkemaan, ei ollut jonoja, löyty majoitustilaa ja muuta. Ja ohjelma oli aivan mahtava. Valovuosia muita edellä. WOMAD-juttu oli parasta pohjoismaissa. Se olis yksinään riittänyt ja sit vielä Lou Reed, Rem ja Suzanne Vega. Mä olin kuolla ja suomalaisetki oli ok, kun ei ollut niitä Tampereen kehäraakkeja ja muita pystyynkuolleita. Jatkakaa samaan malliin.

Palveluja ei saa yhtää enää parantaa muuten Provinssista tulee juppien juhla. Eikä mutaa saa ainakaan poistaa. Kun alkukesästä ottaa terveyskylpyjä niin ei sairasta koko kesänä. On mahtavaa kun saa olla luonnonoloissa ja taistella kurjutta vastaan ja voittaa se. Se on kun isänmaata puolustais ja mä puolustan aina Provinssia. Mahtava juhla.

Paula Vasamaa, Turku

PÖPÖJÄ VÄÄRÄSTÄ VESSASTA

Mä en haluu, että mun tyttöystäväni saa pöpöjä jätkien vessasta. WC-juttu ei toiminut vieläkään.

Ohjelma oli ihan ok, paitsi Stonen tyyliset roskat mustaan säkkiin!

Jari Karttunen, Hyvinkää

PARAS AIKOIHIN

Muut lienevät jo kehuneet The Sugarcubesin, Lou Reedin ja Suzanne Vegan, joten minun on sanottava, että kyllä se Wendy on ihana. Jos joku on sanonut jotain pahaa Transvision Vampin esiintymisestä lienee se johtunut kateudesta; omista puutteellisista ulkomusiikillisista ominaisuuksista.

Mobile-lavan jytinä häiritsi hienoja WOMAD-esityksiä.

J. Mykkänen, Valkeiskylä

RAINING PLEASURE

The rain. It didn't disturb me so much on the first day, but I got slightly sick on the second one. Mainly a strong headache.

Antonio Mannu

SUUREMPI TUNGOS

Luin lehdestä, että joku oli tuuminut myytävien lippujen supistamista 10 000:n. Höh. Uskokaa kun sanon, että ihmisiä oli nyt sopivasti kun nämä ns. häiriköt oli ilmeisesti jääneet pois. Jos lippuja myytäisiin vielä 5000 vähemmän, jäisi moni innokas ilman. Kyllä tästä maasta 15 000 rokin ystävää löytyy. Varmasti.

P.S. Kuka päästi ne jeesukset leirintäalueelle?

Katja, Espoo

HUIPPUKAMAA!

MAHTAVA oli Provinssiviikonloppu. Sateesta huolimatta. Kivoja ihmisiä. Havana Blacks ja Hearthill. Jee. North Wind oli parasta ohjelmaravintolateltassa. Eka kerta ku olin ja tosi ihana fiilis siel koko alueella. Suomen paras juhla.

Jaana Ojala, Lehtimäki

IHAN ASIALLINEN MUNKKI

Provinssin ulkomaalainen ohjelmisto oli ihan kymppi, mutta kotimaisten esiintyjien valinta hieman ihmetyttää. Jos tarkoitus on — ja niinkuin te olette antaneet ymmärtää — tuoda esiin uusia mielenkiintoisia nimiä, niin mitä sielllä teki sellaset kuin Piirpauke, Sator, Havana Blacks, Hollis Brown ja Garbo?

Missä oli Noise in dirt, Riivattu kissa, Loputkin loat, Barfly?

Kiitos Gospel-telttalaisille teestä ja majoitussympatioista. Valokuvaajille ei ollut minkäänlaista koroketta.

Paul Lipiäinen, Lappeenranta

James Blonde

KERRAN VUODESSA

''Kerran vuodessa Seinäjoki on siedettävä kaupunki. Tuolloin kaupungissa vallitsee iloisen riehakas tunnelma. Vain tuon kesäkuun ensimmäisen viikonlopun ajan kehtaan sanoa olevani ylpeä siitä, että asun tässä 'likellä'.

On virkistävää nähdä täälläkin päin kauniita nuoria ihmisiä, jotka eivät ole aikuistuneet niin paljon etteivät osaa leikkiä mudassa (kuinkahan moni tulee tänne jo pelkästään mudan takia?)

Sympatiat muun muassa rautatieaseman henkilökunnalle, jotka tarjosivat mahdollisuuden elämyksien yöhön. Tunnelma asemalla oli varsin kotoisa, ja aamulla olin huumaantua kahvin tuoksusta, joka nousi hallikahvion suunnasta.

Ainoa miinus päälavan ja mobilen välillä (matkanvarrella) sijainneesta olutteltasta. Ensikesänä toivoisin sielläkin olevan rallipohjat, etteivät hiukset kastuisi. Tosin kyllä homo ludes myös kuralammikossa.

Siltikään Seinäjoki ei ole Woodstock. Eikä sen tarvitsekaan olla. Mainos piti paikkansa. Provinssi Rock oli jälleen Ihmisten juhla.

Pekka Juhana Pato''

Botnia Beat joka kotiin.

Pekka Makkonen, Lahti

TÄTÄ IHMISET OVAT KAIVANNEET

— alkometereitä. Vaikka maksullisia kun kytät ei anna edes puhaltaa.

— kunnon kohtauspaikkoja, joihin vois jättää viestejä

— peilit vessois ei olis pahitteeksi ja valot

— sateen varalle halpoja venäläisiä kumppareita ja sateensuojia

— ohjelmateltta lähemmäksi; on ollut ongelmia löytää

— järjestysmiehiä ja työntekijöitä koulutettava enemmän. Ne ei tienneet mistään kun kysy.

— Provinssi paitoja perkeleesti lisää. Ne loppuu joka vuosi kesken

— roskiksia paljon enemmän

— juomavettä

— bussit kulkemaan keskustaan myös yöllä. Takseja ei saa mistään

— pääportille, porteille ja leirintäalueelle iso infotaulu, josta näkis mahdolliset muutokset. Reedin ohjelma aikamuutoksen kuulutuksia ei kuullut kukaan

— päälavalle järkevät juontajat. Ne tyypit oli ihan paskaa

— ohjelma oli suuri pettymys, sadetta suurempi. Erittäin huono. Missä oli hyvät suomalaiset bändit? En tule ensi vuonna ellei ohjelma parane

Jaana Pekonen, Helsinki

✳CAMP AI DON WANNA BE HERE ✳

SCHEDULE FOR SUNDAY JUNE 4, 1989

5:30 A.M.: Reville - TRADITIONAL AWAKENING OF CAMPERS BY NATIVES VOMITTING OUTSIDE THE WINDOW

5:45 A.M.: Reville II - SEE ABOVE AND REPEAT UNTIL 9:00

8:30 A.M. BREAKFAST: TODAY'S MENU: Reindeer Sausage, Muesli IN Reindeer Milk, Pate De Fois Reindeer, AND Eggs A LA Rudolph

8:37 A.M. Camp Director Bob "NATURE BOY" Golo Welcomes NEW campers, Explains Barbed Wire.

9:00 A.M. Gig OBSTACLE COURSE – Each Camper will ATTEMPT TO GET from campsite to STAGE WITHOUT DROWNING, GETTING CAUGHT IN A Reindeer STAMPEDE or GETTING THROWN UP ON By the Reville Committee.

9:30 A.M. COMMUNAL LAUGHING PRACTICE: All NEW campers will ASSEMBLE on STAGE with our brothers from our SISTER CAMP, AI DON WANNA BE HERE EITHER AND Laugh, Giggle AND GUFFAW AT THE SURROUNDINGS. Sobbing OPENLY IS NOT TO BE ENCOURAGED

11:00 A.M. Counselor HOLT'S MUD Flinging Practice 85% or better MARKSMANSHIP EARNS you your Purple Heart MERIT BADGE.

1:30 P.M. TEAM CAPTURE THE GREEN PEACE

THE AUDIO (RED) TEAM will HAVE 20 MINUTES to BURY RAY PIERCE somewhere in the MUD. THE BACKLINE (yellow) TEAM will then HAVE UNTIL SUNDOWN to FIND HIM. BOUNDRIES AS USUAL will be THE Arctic Circle, RUSSIAN ESTONIA AND SCRANTON.

6:00 p.m. VESPERS – Camp Chaplin STIPE will INVOKE the TRUE Spirit of the GREAT CAMPER IN THE SKY NOT TO PISS DOWN ON LOAD OUT.

9:00 p.m. - COUNSELORS IN TRAINING BUS RIDE AND METHADONE PROGRAM. MEET OUTSIDE Hotel following LOAD OUT. PLEASE NOTE: Only WASHED NOW SPECIAL FRIENDS will be allowed ON THE COACH.

THANK YEW. COUNSELOR LOAD IN.

Ponttooni vaihtoehto

DOWN BY THE LAITURI

Suomen maineikas Turku on kesän laaja-alaisimman ja monipuolisimman festivaalin tapahtumapaikka. Itseasiassa DBTL ei ole festivaali vaan kaupunkifestivaali; toria, katusoittoa, teatteria, jenkkirautaa, sambaa, konserttia, iltaklubeja ja spontaanisti syntyvien esitysten ja oheisilmiöiden yhteensulauma.

Raja järjestäjien, yleisön ja artistien välillä on kaventunut ja keventynyt — et ehdi minnekään, mutta oleskelukin on osanottoa, et näe kaikkea, mutta olet tapahtumien keskipisteessä. DBTL ei ole väkivaltaisesti piirretty raja telttakylän ja huvialueen välille.

Pä-Pä-Pääkkönen on ykkönen.

Uusia muotoja ja sisältöä

DBTL on kaupunkifesivaali myös siinä mielessä, että sen järjestelyihin osallistuvat rock-ammattilaisien (mm. TYY & TVO rock-klubit, City-lehti, Tuna, Auran Panimo, Auran Aallot, Kirjakahvila) ohella kaupungin eri organisaatiot (mm. nuoriso- ja kulttuuritoimi) ja aivan tavalliset kansalaiset.

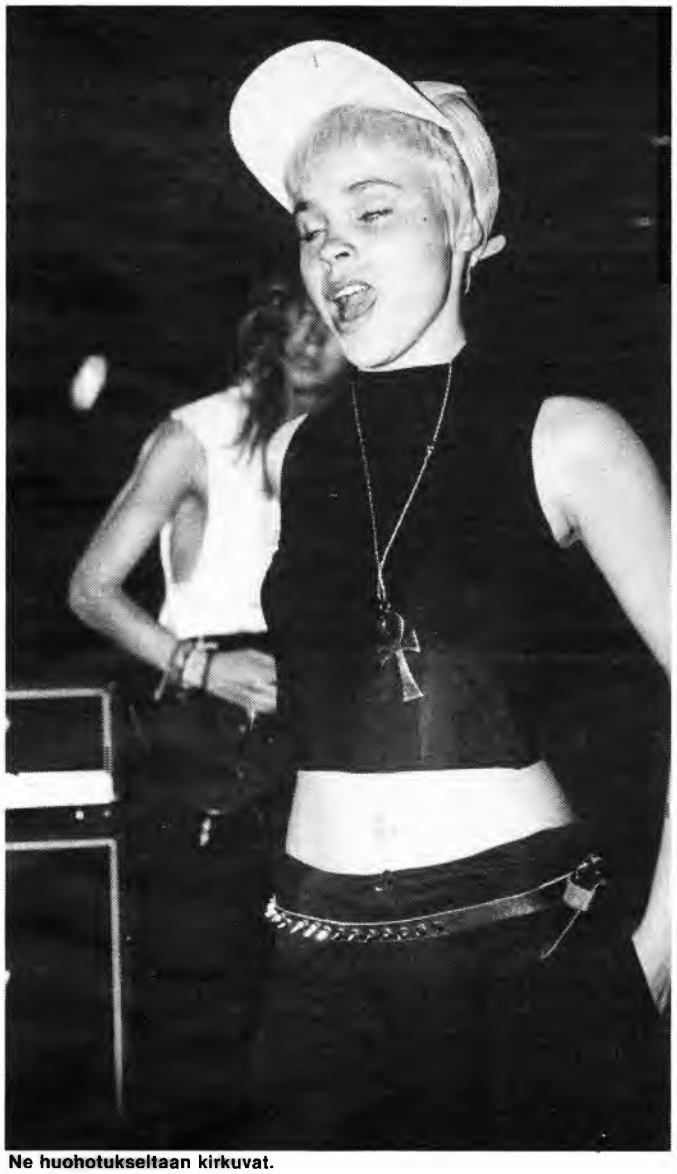

Ne huohotukseltaan kirkuvat.

Sulkeutuneet ympyrät särkyvät, laineet käyvät sisään ja ulos, seisova vesi kuhisee elämää edes yhden kesäviikonlopun verran — pää toiminnalliseen vuorovaikutukseen on avattu. Avoimuuden ja asiallisen amatöörimäisyyden vuoksi Turun kaupunkifestivaali on saanut hyväksynnän turkulaisen yleisön lisäksi myös ulkoturkulaisilta — yleisöä parveili turuilla ja toreilla välillä 1000 — 20 000.

Muistatteko kun helsinkiläiset yrittivät järjestää vastaavaa? Niin, siinäpä se.

Perustetaan lähteminen

DBTL aloitti hulinat keskiviikkona ja rantautuminen tapahtui maanantaina. Lähes viikon mittaiseen rundiin mahtui 30 tilaisuutta ja kokemuksia olisi täyden POTin napanneelle kertynyt 80 artistiryhmästä.

Mielenkiintoiseksi DBTL festivaalin teki uusien bändien esiinmarssi ja etenkin vastaanotto. Tilaisuuteen kuin tilaisuuteen riitti innostunutta yleisöä, eikä anti-stimulanssin nautinta muodostunut keskeisimmäksi tavoitehakuiseksi toiminnaksi.

Koko festivaalin pääpotin nappasi Turun omat petopojat PÄÄKKÖSET, joka on suvereenisti tämän hetken paras suomiorkesteri niin optisin, verbaalisin kuin musiikillisinkin suurein mitattuna. Etenkin Maritzassa tapahtunutta keikkaa voidaan verrata korkeintaan Iggy Popin tai Red Hot Chili Peppersin Provinssikeikkoihin. Tappoa.

Merkittäviä akteja olivat myös Prat's The Whoblem? (Hollannin kuumatpippurit), Whistle Bait, Beenots/Doonuts jne.

Merkillisiä keikkoja näiden sijaan tarjosivat Jukka & Pentti, Vanja-eno, Kelpo Pojat, Jalla Jalla, Sambesi, Tommi & Hombre & Moko & Vaakku, joiden musiikillinen anti oli lähinnä hmm... perseestä.

Henkilökohtaiseksi voitokseni ja erityisen onnelliseksi musiikilliseksi tapahtumaksi voin kirjata sen, että Kumikamelin 42 keikasta huolimatta en törmännyt ryhmään lainkaan. Paremmin olisi tuskin voinut käydä, joten jo tuonkin perusteella voin aateloida DBTL Suomen parhaaksi kaupunkifestivaaliksi. Latvis, teksti & kuvat

Jukka ja Pentti.

Lepopäivän rokkia

YLISTAROCK

Heinäkuun 9. päivä järkkäsi Ylistaron kulttuurilautakunta yli kolmen tunnin puistokonsertin koulukeskuksen nurmella. Mukana oli Uristopaz Lapualta, Mixed-Up Kids Ilmajoelta, MAD Soinin perukoilta ja kotikuntaa edustanut, majan manoilta kasattu Shaidai. Yleisöä oli liian vähän.

Uristopaz on ehtinyt jo studioon saakka, ja kuuden miehen plus yhden naisen porukka sai aikaan mukavan meiningin. Orastava lahjakkuus toki kuulsi biiseistä paikkapaikoin, mutta tyylitajun puute vastaavasti pisti yhtä usein kuulijankin noloksi.

Mixed-Up Kids oli edellistä myönteisempi juttu. Oli pirteyttä ja asennetta soittaa tosissaan, vaikkei yleisöltä paljon tukea tullutkaan. Biiseissäkin oli koukkua ja keikkaa piristi muutama lainabiisi. Laula toki lisää rumpali Jukka Hakanen, siinä oli fiilistä.

Sitten soitti Shaidai. Kyllä pohjalainen rock-kulttuuri Shaidain hajaannuksen myötä jotain menetti: bändillä oli hyvin hieno soundi ja yhtä hienoja melodioita. Sanoitukset kuulostivat vain laulun sanoilta; kunhan jotakin lauletaan. Mutta oli se hyvä bändi.

Viimeisenä jytisi MAD. Junaaikataulun takia jäi kuulematta 90 prosenttia keikasta. Alku kuulosti hyvältä ja vakuuttavalta, vaikkei raskaampi möyriminen tainnut nuoren yleisön mieleen oikein olla.

Ylistaron kulttuurisihteeri Anna-Leena Ranto lupaili, että Ylistarock tulee saamaan jatkoa tulevina vuosina. Perinne ei lopu, vaikka yleisöä olikin liian vähän. Oliko syynä Ruisrock?

Kuvat & teksti: A.S.

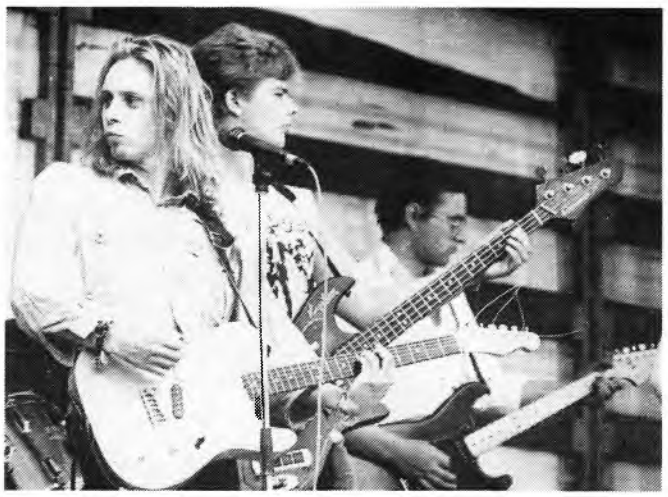

Miltä tuntuu saada orgasmi, kysyy Uristopaz hittibiisissään.

Jo 15-vuotta ÄMYilyä

VILPITTÖMÄSTI TEILLE

Kun Seinäjoella juhlitaan Suomen suurimpiin kuuluvaa rockfestaria, hoidetaan hommat Hämeessä pienimuotoisemmin ja tyypillisesti hämäläisellä hitaudella. ÄMY on Hämeenlinnan ELMU — elävän musiikin yhdistys hämäläisittäin. ''Kun toimeen tartutaan...'', lauletaan Hämeen maakuntalaulussa; ÄMYssä on tartuttu toimeen jo 15 vuotta.

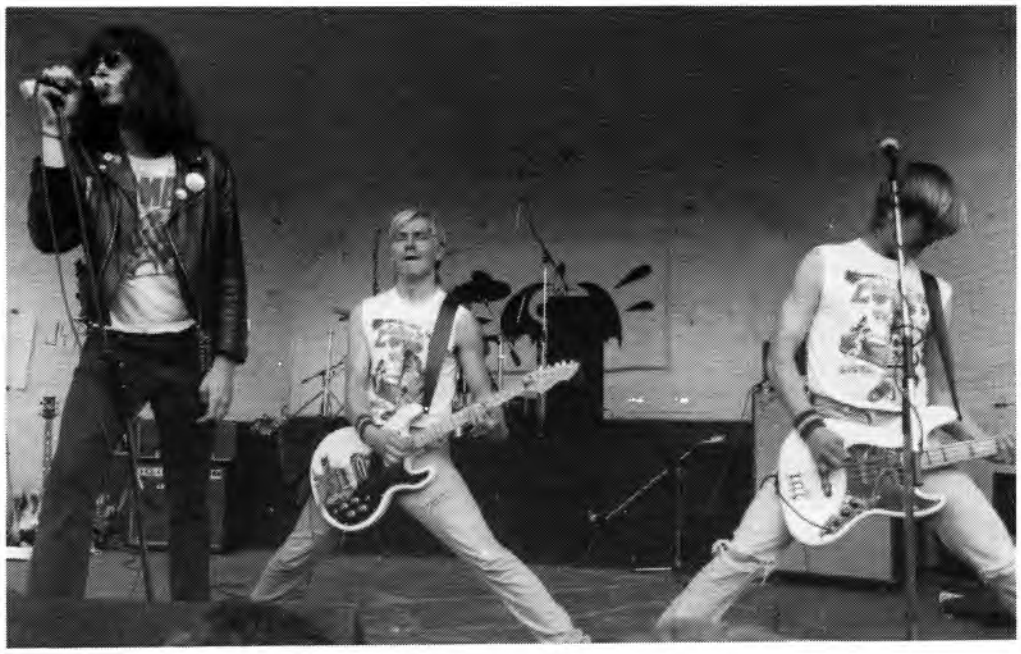

ÄMY ei ole lyhenne mistään. Älyttömän musiikin yhdistys ja Älä Murjota Yksin ovat vain muotteja joihin ÄMY-sanaa on yritetty valaa.

Mutta ÄMY ei ole kirjainyhdistelmä, se on sana ja nykyään jo käsite, jonka merkitys on rakkautta rehelliseen rokkiin ja sen tekijöihin. ÄMY hengittää rokin pyhällä hengellä; rokkikansan yhteenkuuluvuuden tunteella. Näinä lihavina päivinä on ihmeellistä, että löytyy vapaaehtoista, pyyteetöntä intoa hyväntekeväisyyteen.

ÄMY ry. on musiikiyhdistys, jonka tunnetuin toimintamuoto on jokakesäinen ÄMYROCK tapahtuma. Tänä vuonna tuo Suomen ei-kaupallisten rocktapahtumien lippulaiva viettää 15. juhlavuottaan.

Pieni, mutta...

ÄMYn indie-linnakkeen puhtauden vaalijoina on pieni joukkio, 20—30 aktiivia. Toisin kuin muilla Suomen Elmuilla ÄMYllä ei ole koskaan ollut ns. kannatusjäseniä, vaan toimintaan uutterasti osallistuneita innokkaita.

Yhdistyksen puh.joht. Terhi Rita epäilee väen vähyyden syyksi hämäläisen hitauden ja jurouden lisäksi jengin haluttomuutta antaa itsestään mitään ilman taloudellisia ym. etuja.

— Intoa osallistumiseen on vain hyvin harvoilla, muut haluavat kaiken valmiina.

Hämeenlinnan pienien ympyröiden pahana taipumuksena on ajaa paikalliset nuoret muualle opin ja työn perään samalla kun juna sylkee asemalle joka aamu suuren joukon vieraspaikkakuntalaisia opiskelijoita. Kansaa liikkuu ja koulukaupungin maine kasvaa, nuori aktiivisuus ja voima purkautuu vain jossain muualla — sääli.

Aktiiviryhmän pienuuden takia on aina epävarmaa seuraavan vuoden elintoiminnot. Vastuun ja tehtävien kasautuessa on yhdistyksen hermot koetuksella. Vastuun kantajia, ÄMY-hengenheimolaisia kun ei tahdo löytyä.

Kerran (ainakin) lähimenneisyydessä on yhdistyksen ovet suljettu tavallista huolellisemmin ja rajummin. Silloin ongelmien muuri näytti ylitsekäymättömältä ja ÄMYn pitkän perinteen hautajaiset ovat alkaneet.

Tuolloin Terhi kertoo nähneensä lehdessä jutun, jossa joku ÄMYn viimeisistä aktiiveista surkutteli yhdistyksen toiminnan loppumista ellei mukaan pian saada uusia jäseniä.

— Mä olin nuorempana liftannu monena vuotena Helsingistä Hämeenlinnaan nimenomaan ÄMYROCKKIIN; se oli perinne. Mä en halunnut, että se loppuu, tunteilee nyt Hämeenlinnassa opiskeleva Terhi.

Yhdistyksen pelastukseksi tuli tuolloin joukko Terhin kanssa samoin ajatelleita ÄMYfaneja. Myös osa vanhoista aktiiveista — heillä riitti tahtoa sopia riitansa — palasi takaisin ruotuun. Ja katso, ÄMY syntyi elämään jälleen.

Tänään, juhlavuotenaan, ÄMY elää vilkkaammin kuin moneen vuoteen. Varsinaisen pääjutun, ''ison'' ÄMYn eli ÄMYROCK-festivaalin lisäksi tarjottiin paikallista rokkia kolmena heinäkuisena sunnuntaina Hämeenlinnan sydämessä, kauppatorilla. Lisäksi suunnitteilla on Klubi-iltoja syksyksi ja kenties vielä muutakin (lehti yms.)

ÄMYROCKissa bändit soittivat perinteitä seuraten soppapalkalla ja kulut peitettiin kaupungin avustuksin ja kanttiinista saaduin tuloin. Tosin matkakustannusten korvaaminen tarjosi mahdollisuuden ÄMY-aatetta ymmärtämättömille keinotella hieman keikkaliksaa...

ÄMYn perinteinä on ollut paikallisten bändien tukeminen, niinpä festareilla oli mukana kolme bändiä Kanta-Hämeestä (maineikkain niistä jo legendaarinen Pyhäkoulu) ja useita kovia kotimaisia bändejä (Julet Jonesin Sydän, Kari Peitsamon Skootteri, Kumikameli jne.) Aktiivisen eestikulttuurivaihdon nimissä oli paikalle roudattu Jim Arrow & The Anachrones Tallinnasta.

ÄMY, vaihtoehto purkalle

ÄMY syntyi vuonna -74 samalle

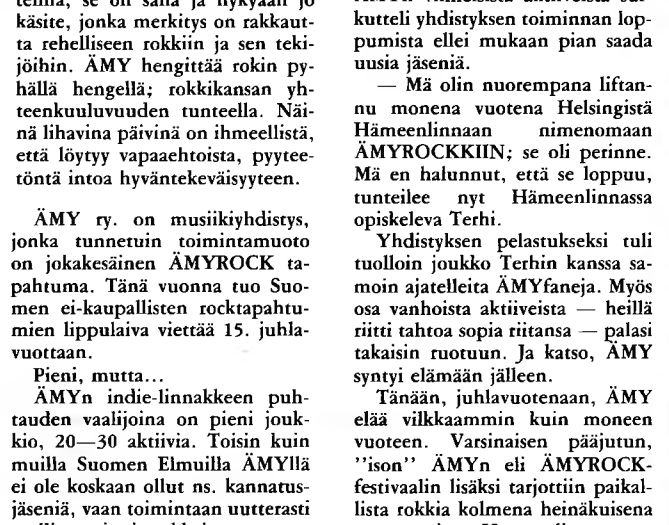

maaperälle kuin kaikki muutkin elävän musiikin yhdistykset. Ensimmäisten joukossa Suomessa hämeenlinnalaiset elävien ihmisten tekemän musiikin ystävät kokoontuivat ja leipoivat toimintakakun; kaupungissa oli huutava pula nuorisotiloista, harjoituskellareista ja keikkakuppiloista.

— Emme uskoneet kaupungin nuorisotoimen kykyyn tarjota meille mitään. Niinpä me tajuttiin, että hei, mehän voidaan tehdä jotain itse, muistelee ÄMYä perustamassa ollut Tarja Helanen.

— Ei me sillon kuviteltu, että ÄMYstä tulis mikään pitempiaikainen juttu.

60-luvun lopun amerikkalaisesta hippiliikkeestä esikuvansa ammentanut parinkymmenen nuoren yhteisö muodosti ÄMYn sydämen. Yhteisöön kerääntyi ajattelevia ja aktiivisia kansalaisia, jotka halusivat purkaa tarmonsa omaehtoiseen toimintaan, sen sijaan että olisivat passiivisina kuunnelleet pelkkää purkkaa. Vanhasta purkutuomiolla uhatusta yhteisökodista sykki into tarjota jengille paikallisten nuorten omaa taidetta.

Syntyi idea rocktapahtumasta ilman rahan hyrrää. Idea ei-kaupallisesta tapahtumasta, joka toimisi paikallisten bändien identiteetin lannoitteena, kokemuksen kattutajana ja kenties valtatienä kuuluisuuteen.

— Me haluttiin tarjota vaihtoehto kaupallistuneille, vain suuria bändejä suosiville festareille, kertoo Tarja.

Ja kaupunki kuohui

Kaupungin kyvyttömyys tarjota nuorilleen tiloja sai muutkin kuin ÄMYläiset kiinnostumaan oikeuksistaan. Melu nuorisotiloista kaikui pitkälle 80-luvun puolelle. Sota velloi rajuna vuosina 78—79 paikallisissa lehdissä. Etsittiin kadonneita pöytäkirjapykäliä nuorisolautakunnan papereista, vaadittiin sanahelinän sijasta toimia, huudettiin suoraa huutoa. Kaikkia epäselvyyksiä ei ole puitu loppuun vieläkään — puhumattakaan syntyneestä luottamuspulasta.

Tarja Helasen (nyk. vihreiden puol. siht. ja kunnanvalt.) mukaan yhtenä ÄMYn perusajatuksena oli pysyä erossa sellaisesta byrokratiasta, jota kaupungin kangistunut nuorisotoimi edusti — jopa niin tarkoin, että varsinainen yhdistys rekisteröitiin vasta vuonna -78.

Nuorten vaatimuksilla ei ollut paljon arvoa, sillä kunnon tiloja ei kaupunki kyennyt tarjoamaan. ÄMYäkin syrjittiin; anotuista vaatimattomista summista leikattiin aina puolet pois. Omia toimitiloja ei ollut ja varojen ja aktiivien puutteen takia toiminnan laajentaminen oli vaikeaa. Oli monia vuosia, jolloin ainoa elonmerkki yhdistyksen toiminnasta oli ÄMYROCK-tapahtuma. Sitkeä usko parempaan huomiseen ryyditti kuitenkin yhdistyksen toimintaa almanakasta toiseen.

Yhtä juhlaa

Hämäläiseen tapaan heräsi kaupunki hyvin hitaasti. Rokin harrastajille kaupunki tarjosi vihdoin 80-luvun puolivälin jälkeen varsin edistykselliset — joskin pienet — harrastustilat. Äänieristettyjä (!) treenikämppiä on useita ja sokerina pohjalla on bändien käytössä hyvä studio äänittäjineen. Parasta Suomessa. Hotelli Punaportin kellarissa sijaitsevista tiloista lohkesi ÄMY ry:llekin oma toimisto.

Tänä kesänä onnen aurinko jatkoi loimotustaan. Hämeenlinnan kaupunki juhli 350 vuotiasta historiaansa ja haikaili historian hämyyn haihtunutta suuruuttaan. Kaupunginisät halusivat, että juhlavuoden pitää näkyä ja kuulua, niinpä eri tapahtumia — kuten ÄMYä — tuettiin varsin avokätisesti. Varoilla kyettiin tarjoamaan festivaalille paremmat puitteet kuin aiemmin. Tarjolla oli parempi äänentoisto ja vuokrarummut, sekä enemmän henkilökuntaa ja parempaa palvelua. Tarja Helanen uskoo, että paluuta menneisuuden nälkäbudjettiavustuksiin ei ole.

— Kaupungin päättäjien täytyy tajuta, että korkeatasoisen tapahtuman järjestäminen vaatii rahaa. Mutta kun tietää kaupungin nuorisotoimen varat ei voi muut kuin pelätä pahinta.

Mitäpä huomenna?

Perinteet vaativat vaalijansa. Nykyinen puheenjohtaja Terhi Rita uskoo, että ÄMYllä on tulevaisuus.

— Yhdistyksessä on koolla tällä hetkellä sellainen porukka josta mä uskon, että väellä riittää intoa kehittää hommaa eteenpäin. Toiminta on paljon virkeämpää kuin esimerkiksi viime vuonna.

ÄMYn profiili on aina ollut matala. Silti — olemattomasta tiedottamisesta huolimatta —ÄMYn järjestämät tapahtumat ovat koonneet kansaa runsaasti (etenkin ÄMYROCK).

— Mä luulen, että ÄMYssä olisi jäseniä paljon enemmän jos me kyettäis tarjoaan niille enemmän kaikkia juttuja. ÄMY ei näy tarpeeks Hämeenlinnan katukuvassa, tilittää Terhi.

Hämeenlinnaan on tulossa syksyllä ensimmäinen paikallisradio. Olisikohan sen puitteissa tilaa ÄMY-rummun lyömiseen...

Tyytyväisen käyttäjän kommentti

— ÄMYyn (ÄMYROCK) on kiva tulla soittamaan. Täällä ei oo mitään bisnes meininkiä. Tätä ei tehdä rahalla, vaan fiiliksellä. ÄMY on Suomen paras festari.

(ÄMYn suojelija Kari Peitsamo, 1989)

Teksti: Jouni Vaahtera
Kuvat: Mikko Huhta

Nummirock oli pienoisroskilde.

No general hysteria

NUMMIROCK

Maalaisjärkeä ja pähkähulluutta

Kauhajoen Nummijärvellä järjestettävä Nummirock on paikallisien maatalousjärjestöjen (!) ja ohjelmatoimisto Roxy-Viihteen ainutlaatuisen yhteistyön tulos; kyläyhteisö (elävän maan yhdistys?!? EMY?!) rakentaa festivaalille erinomaiset toiminnalliset puitteet 30 vuoden kokemuksella kökkähengessä (Suomen rikkain maatalousyhteisö?) ja Pelzer Pesonen kasaa ohjelmiston — maalaisrealismi ja pähkähulluus ovat Suomen onnistuneimman (puitteet, järjestyksenpito, sekä ulkomaisen ohjelmiston taso ja monipuolisuus päihitti monet ROCK-nimikkeen alla kulkevat festivaalit) juhannusjuhlan kivijalka.

Yleisölle täysi kymppi

Valtakunnan suurimman sanomalehden panovirepaholainen risti tapahtuman Mummirockiksi. Kyseisen puffin otsikko oli enteellinen, sillä juhlakansa oli varsin rauhallista.

Poliisi kirjasi tilastoihinsa yhden puukotuksen, kuusi rattijuopumusta ja putkan pahnoilla vietti kansanjuhlaa kolmisenkymmentä aliaktiivista.

Valtaosa kansalaisista nautti helteestä ja omista taikajuomistaan (palvelualtis ja puitteiltaan erinomainen oluthalli kärsi yleisökadosta!!!) viranomaisten suopean yhteisymmärryksen valvomina — uhkarohkea kokeilu, jonka yleisö palkitsi asiallisuudella. (Virroilla viranomaiset valitsivat hieman eri otteet).

Lisäksi lipun hinta (320 mk/3 vrk), sekä yleisen tien katkaisu (kaupallisin perustein) vähensivät ''turistien'' ja lieveilmiöiden määrää.

Palvelu pelasi (pankkiin ''kaikki-kortit''systeemi!!!), ruokaa oli riittävästi, olut oli kylmää ja aurinko paistoi — kaikinpuolin mainio juhla, mutta...

''This is gonna be rock'n roll babe! Come and enjoy you!'', kehoitti kolmannen kerran järjestetyn Nummirockin mainos.

Kehoitusta uskoi järjestäjien ilmoituksen mukaan 15 000 — 17 000 juhannuksenviettäjää, mutta kyseiset luvut lienevät käyntimääriä. Porttien sisäpuolella seurasi huomattavan korkeatasoista rock-tarjontaa parhaimmillaan 5000—7000 ihmistä; loput örisivät leirintäalueilla ymmärtämättä ranteeseen niitatun nauhan merkitystä.

Kuten järjestäjän edustaja kertoi: ''Täällä on kolmasosa musiikin takia, toinen kolmasosa on tavallisia juhannuksenviettäjiä ja loput ovat urpojen urpoja.''

Eräs viimeksimainituista ylpeili 470 markan pimeällä koskenkorvapullolla — juhannuksen henkeen sopiva musiikillinen ratkaisu?

Rahoille katetta vasta kolmantena päivänä

Poikkeuksena edellisvuosiin Nummirockin ohjelmisto välttyi peruutuksilta ja ei-niinkään-ajankohtaiset ulkomaan nimet onnistuivat yli ennakko-odotuksien. Del-Lords, Womack & Womack ja reggae-spektaakkeli Reggae Super Fest '89 kiteyttivät Juhannuspäivän ainoaksi musiikillisesti merkittäväksi Nummirock-päiväksi. Smokie ja Meat Loaf toimivat lähinnä ''die hard'' nostalgian voimalla. Dash Rip Rock menetti rumpalin vaihdoksen (?) vuoksi energiansa ja hilpeytensä. Ukkosen vuoksi keskeytynyt Cheap Trick ''keikka'' ei ollut järjestäjille niinkään halpa temppu — yli 300 000 markkaa.

Festivaalin kompastuskiveksi muodostui kotimaisen ohjelmiston yllätyksettömyys ja erittäin huonot suoritukset — kuka jaksaa kuunnella uudistumiseen kyvyttömiä akteja kuten Peer Günt, Popeda, Topi Sorsakoski & Agents, Havana Blacks tai Boycott edes Juhannuksena, edes selvinpäin?

Eikä ELVIS BREZNEVin sinänsä ok-keikka ollut tarpeeksi kattava näyte elin-voimaisesta pohjalaismusisoinnista. Toimivia akteja olisi ollut ainakin A.O.D., The Mies, Phoenix, Hollis Brown, Dreadline, North Wind, W.D.M., The Cream Crackers, P.M.A., Luka, Twilight... tässä vain muutamia on the edge.

Kilpailu tervehdyttäisi tekniikkaa

Ikävällä tavalla, huolimatta uuden päälavan erinomaisista puitteista, Audio Control System epäonnistui soundeissa, lisäksi Sielun Veljien setin aikana oikkuillut laitteisto mykistyi täysin asiantuntijoiden valutettua pöytään kymmeniä litroja kattopressulle kertynyttä sadevettä. Rantalavan äänentoisto oli Boycott-yhtyeen säälittävää keikkaa lukuunottamatta lähes kiitettävä.

Perintestä johtuen Juhannus on enemmän sosiaalinen kuin musiikillinen ilmiö — aivan kuin The Beatles.

Latvis, teksti & kuvat

Mr. Womack, Juhannus ja suksipari

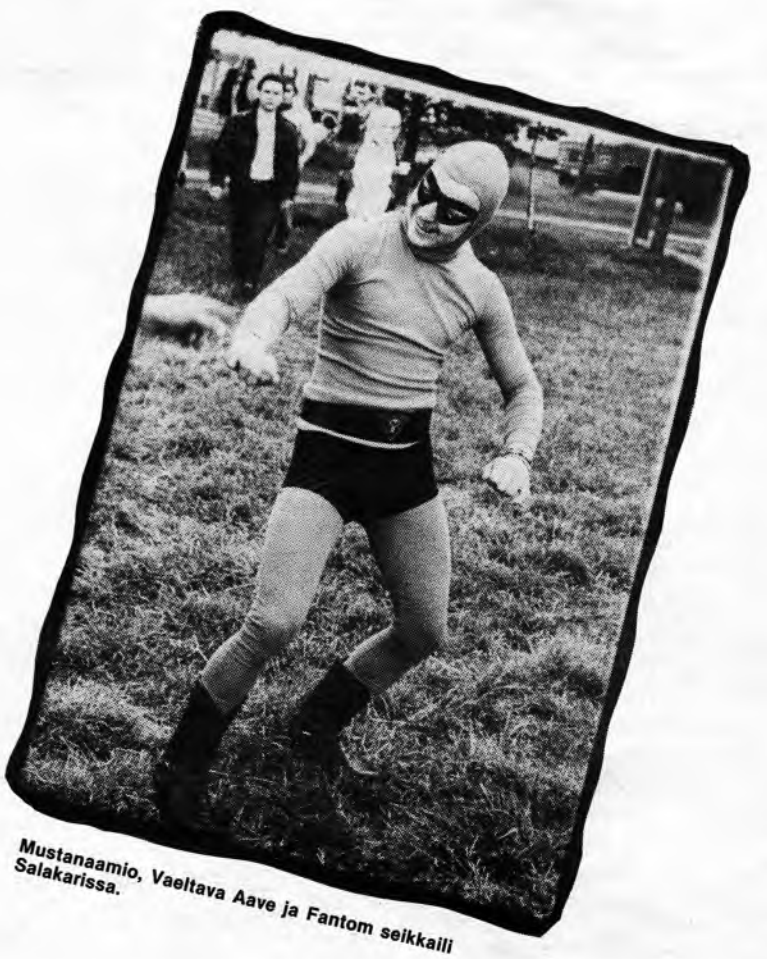
Mustanaamio, Vaeltava Aave ja Fantom seikkaili Salakarissa.

Yang'n'yin ROSKILDE

Mä voisin kirjoittaa millaiset riskit liittyvät kaikille avoimen, satunnaisotokseen perustuvan, halvan Roskilden matkan järjestämiseen.

Mä voisin kirjoittaa myös yleisesti suomalaisesta rock-nuoresta, jota ei rock-festivaaleille houkuttele niinkään musiikki tai esiintyjät vaan suuren massan suoma näennäisvapaus; vapaus totaalisen itsekkääseen sekoiluun viinan ja pilven voimalla.

Mä voisin kanssa kirjoittaa millaista helvettiä on matkustaa Ruotsinlaivoilla yli kymmenen tuntia per sivu kirkuvien kakaroiden ja kesälomaa viettävien trukkikuskien seassa.

Voisin kertoa ihmisten välinpitämättömyydestä kun yksi porukan urvelo putoaa laivalla kymmenen metriä kannelta kannelle.

Mä voisin kertoa miten sikakänninen porukka käyttäytyy Södra Sjukhusetin pihalla kolmen tunnin odotuksen aikana.

Mä voisin kertoa millainen juoppohulluus vallitsee täydessä bussissa 12 tunnin Ruotsin läpiajomatkan aikana kun amatöörisakka huutaa, saa alati sairaampia muotoja ja keksii kaikkea niin saatanan hauskaa.

Voisin myös kertoa miltä tuntuu kun tuohon kaikkeen sekoituu särödesibeleillä soiva räp-musiikki, Robocop-, Fly- ja From Beyond-videot ja kun lähimmälle tupakka-ja kusitauolle on kymmenien kilometrien matka.

Mä voisin kertoa miten moni retkueesta jäi perille saavuttua leiriin vain vetämään pilveä, kikattamaan ja sekoamaan.

Mä voisin vielä kertoa millainen voimaton vitutus iskee kaiken tuon jälkeen kun ohjelmalehtisen käteensä saadessaan huomaa, että ne kymmenen bändiä joita tuli kuulemaan ovat peruuttaneet. Ja tietenkin voisi kertoa miten mitättömältä rahalta tuntuu se ''säästetty'' tonni, jolla olisi voinut ohittaa matkan ja kolmen valvotun yön aiheuttamat fyysishenkiset kärsimykset, jos olisi tullut lentäen, taksilla ajaen ja hotellin ammeessa ja puhtaiden lakanoiden välissä jonkun söden böödin kanssa kellien.

Perustetaan kaupunki

Roskilde on säilyttänyt asemansa rock-addiktien kiertueaikataulussa. Festivaali houkutteli paikalle 57 000 yleisön edustajaa ja yli 80 yhtyettä, vaikka samaan aikaan Tanskan toinen ''rock''-festivaali keräsi samana viikonloppuna Ringeen 54 000 ihmistä.

Roskilden tekee ainutlaatuiseksi se, että festivaalialue kykenee kasvamaan keskisuureksi kaupungiksi yhdessä yössä ilman suuria lieveilmiöitä. Viranomaiset kirjasivat ainoastaan satakunta pikkurikettä.

Ilmiömäistä on myös se, että festivaalialue kykenee tarjoamaan kaikkia kulttuuri- ja alakulttuuri-ilmiöt muutaman neliökilometrin alalla: elokuvia, teatteria, taidetta, käsitöitä, eksoottisia ruokia, mielenosoituksia, kirjallisuutta.

Tiedotus ontuu

Roskilden Festivaali koki tänä vuonna ennätysmäärän peruutuksia, joista järjestävä taho ei ennakkoon juurikaan hiiskunut. Vaikka lehtemme kuuluu Roskilde Foundationin postituslistoille (ja oli jostain kumman syystä merkitty myös festivaalin ennakkomyyntipisteeksi) ei toimitukseemme koskaan saapunut tietoa siitä, että lukuisissa lehdistötiedotteissa ja Roskilden julisteessa mainitut Nick Cave & The Bad Seeds, The Replacements, Camper van Beethoven, Dinosaur jr., Fisbone, Mary Margaret O'Hara... eivät esiintyisi.

Lisäksi yleisölle jaettavassa A4:s. sa oli epämääräisiä T.B.A (to be announced??) merkintöjä, jotka kätkivät sisäänsä paikkaavia akteja mm. The Mustangs.

Parasta antia Living Colour.

Jane Siberry ei pistänyt kävelemään.

Kyseisestä A4:sta ei ilmennyt myöskään minkäänlaista tietoa vaihtoehto- tai WOMAD-ohjelmistosta — ''täydelliset'' tiedot löytyivät ainoastaan yhdestä pisteestä ostettavasta (10 paikallista rahaa) ohjelmalehtisestä.

Eriskummallista oli myös se, että suomalaisien ammattitoimittajien ryhmä vaikeni peruutuksista (vrt. Rockradion, Iltalehden ja Rumban raportit). Samanlaista ''fine, fine, fine boots'' -hyssyttelyä on ollut yleisesti havaittavissa toimittajien kotimaankin festivaalijärjestelyjä ruotivissa artikkeleissa (miksi siis järjestää Musiikki & Media-tapahtuma, kun kerran homma toimii kuin rasvattuna.)

19. kerta

Lievästä sähläyksestä huolimatta itse Festivaali toimi moitteettomasti jo perinteiksi muodostuneita aikatauluviivytyksiä lukuunottamatta.

Lehtemme linjaan sopivat erityisesti Pixies, Jane Siberry, Les Negresses Vertes, Living Colour, Swans, The Pastels, Cowboy Junkies, Died Pretty ja Stray Cats.

Sekundaarisiksi akteiksi kirjattiin Tanita Tikaram, Joe Cocker, My Bloody Valentine, Nick Lowe, Diesel Park West (erinomainen versio Youngiin Mr. Soul-klassikosta), Lesbian Dopeheads on Mopeds, Gaye Bykers on Acid, Little Steven, Georgia Satellites, Anne Linnet — Sanne Salomonsen (festivaalin surkein ja samalla suosituin — Tanskanmaassa on jotain vikaa).

Ensi vuoden kaksikymmenvuotisbileet tulevat järjestäjän mukaan olemaan perinteiset ilman erillistä juhlateemaa.

teksti & kuvat: Latvis

Roskilden tilataiteista olisi suomalaisilla oppimista.

Vaivattomin tapa on saapua lentäen.

Rockinporinjazz

RUISROCK

Turku vahvisti kesän aikana näyttävästi asemiaan rock-kartastolla. Ensin oli maanmainio Down By The Laituri ja sitten, monen jo tuhoon tuomitsema, Ruisrock, joka nousi aallon pohjalta aallon murtajaksi. Monilta osin kahdeskymmenes Ruisrock oli kesän onnistunein hmm. kansanjuhla; bissen ja auringonoton lomassa kykeni nauttimaan aikuisuudestaan ilman omantunnontuskia — ei tarvinnut kapinoida eikä tsekata.

Tanita pitää pullasta.

Sosiaalinen tilaus

Ruissalossa ei tarvinnut myöskään hävetä kaljamahaansa, orastavaa kaljuaan tai tonnin oloasua — tuntui, että aikuisuudessa oli enemmän kapinaa, ainakin enemmän rehellisyyttä, kuin teinien idoli/trendipalvonnassa, vaikka molemmissa on samat lähtökohdat — musiikki on viihdettä, viihdyttäminen viihdeteollisuutta ja taitelijat vasemman käden apuriporukkaa. Me tarvitaan — taiteilijat tarvitsevt ruokaa, me kulutetaan — bisnes tarvitsee markkinat, me nautitaan ja heitetään pois — musiikki on suurin vihreä aate; jatkuvasti kierrossa. Music is made of recycled notes... Musiikki kuuluu kansalle, TV-levyt ovat kansanmusiikkia — tavallisuus on ainoa oikea kapina. Kapina snobeja, kriitikoita ja kotikutoisia rooketveleitä, eksentrikkoja, vastaan... Ruisrock on paikkansa ansainnut puistokonserttien ja hard core (termi tarkoittaa muutakin kuin hooceepunkkia, ääliö) festivaalien välissä.

Viihdettä

Ruisrock 1989 oli laadittu houkuttelemaan paikalle popveteraaneja syötteinä sellaiset nimet kuten Santana ja Little Feat. Tuttua ja turvallista aor-osastoa edustivat myös Tanita Tikaram ja The Waterboys. Tarvittavasta näennäiskapinasta vastasi ''rehellistä ja reilua perusriffiä'' paiskova Georgia Satellites.

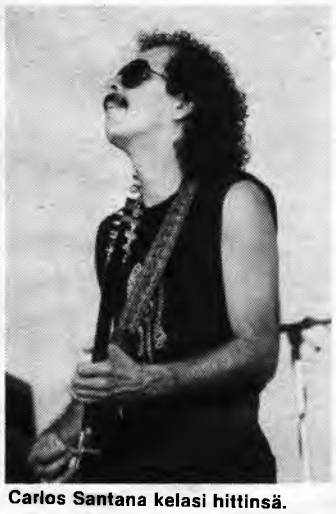

Carlos Santana kelasi hittinsä.

The Waterboys petti vanhat faninsa soittamalla pääosin trad. iiriä.

Myös kotimaan ohjelmisto noudatteli hyväksyttyä linjaa: Miljoonasade, JJS, Boycott, T.T. Oksala... hyihyttelyn aiheita (tarvittavan peilipinnan) tarjosivat Airdash ja Jimi Tenor. Turkulaiset bändit jäivät ammattimaisesta otteestaan huolimatta turkulaisiksi bändeiksi.

Olohuone, TV & kaukosäädin

Ehkäpä Ruisrock onnistui juuri siinä, että se tarjosi hyvissä puitteissa ja vilpittömästi juuri sitä mitä tavallinen musiikinkuuntelija hakee. Kun ostat teeveestä tutun hittikokoelman et voi olla väärässä, kun muistelet samanmielisten kanssa menneitä hyviä aikoja et voi olla väärässä, kun koet festivaalin samanlaisena ulkopuolis-/läsnäolevana kuin lukiessasi hyvää kirjaa/katsoessasi elokuvaa et voi olla väärässä — näin se menee, näin se on aina mennyt, mitäs minä sanoin. Voit kokea, että tuo oli hyvä kohtaus/ biisi/bändi ilman biografioita, ammattilehtiä, ilman nuotteja, käsikirjoitusta, ymmärtämättä sanoja. Ruisrock oli olohuone, TV ja kaukosäädin; olen maksanut kaikesta, minulla on valinnanvapaus... ja sitäpaitsi minulla on kesäloma.

Ainoa mihin soisin järjestäjien kiinnittävän enenevää huomiota on ruokapuoli; hirveän darran kourissa äheltävät BROLERinpolttajat ja nihkeät lihapiirakat eivät anna kovinkaan hyvää kuvaa turkulaisesta terveystarkastajasta, eikä järjestelykoneistosta — sama firma palkat maksaa.

Latvis, kuvat & teksti

Poliisit pysyivät oikeassa suunnassa.

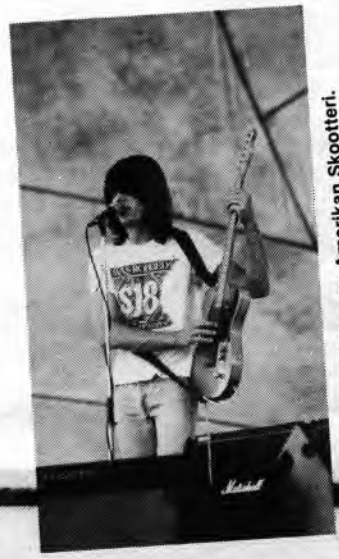

Georgia Satellites on Amerikan Skootteri.

Suomen paras olut-teltta tarjosi myös tuontiolui ta.

Myös Kusi lämmitti Paskan keikkaa Röörissä.

Putkisauna

RUISRÖÖRI

Ihailtavan vastapainon Ruissalon kansanjuhlille antoi RUISRÖÖRI, jossa järjestettävät iltaklubit ovat muodostuneet itse festivaalia merkittävämmiksi aikamatkailuksi.

Siinä missä Ruisrock tarjosi läpileikkauksen tuosta minäkin-olen-jostain-naistenlehdestä-lukenut-artisteista tarjosi Ruisrööri kattavan läpileikkauksen vähemmän salonkikelpoisista comboista.

Tuore linja

Vaikka mukana olivat Pelle Miljoona, Clifters, Ne Luumäet, ja Moogetmoogs oli Röörin musiikillinen linja tuore kitaravoittoinen rock/pop. Erittäin ihailtavasti trendittömyyden trendiä (= esikuvaususkollisuutta) edustivat Cybermen (ei voi olla pitämättä yhtyeestä jossa soi Vox Spitfire), Balls (kehon ääni), Norma Jean Blue (loistava uusikin single), Army Airfix Band (Rock-yhtye no 2) ...ja jälleen kerran PÄÄKKÖSET, jotka jatkoivat maailman valloitusta ehkäpä maailman hikisimmässä ja tiukimmassa tilassa — erään kelloradiolämpömittari osoitti uskomattomat 57 astetta.

Kädestä suuhun

Down By The Laiturin ja Ruisröörin kokemuksien perusteella voidaan sanoa, että lähinnä TYY/TVO ympyröistä tutut rockaktivistit hallitsevat toiminnallisen ohjelmistojen laadinnan, toteutuksen ja jatkot — vieläpä olematta nousukkaita tai keskinäisen valtataistelun kitkeröittämiä; energia puretaan yleisölle tarkoitettuun toimintaan, ei nurkanvaltauksiin. Siinä olisi oppimista maamme elmuille.

Latvis, kuvat & teksti

Elävää tunnetta, väreilevää lihaa (Balls/Marjo)

WELLCOMEBACK MOOG

Tuli laitettua itsensä Provinssiin niinkuin 15 000 muuta mutapainin ystävää... tuli mieleeni 1.9. 1979, jolloin VELTTO VIRTANEN oli esiintymässä Törnävän saaren rockpicknikissä HERU-orkesterinsa kera. Silloin Veltto sanoi, että aurinko paistaa täällä Seinäjoella vain siksi, että hän oli paikalla. Niinpä niin, Velton Seinäjoelta lähdön jälkeiset Provinssit ovat olleet love in mud. Ehkä Veltto Kirosi lähtiessään Seinäjoen. Niin kuin Raamatun profeetta Elia, joka rukoili niin että oli kolme vuotta satamatta ja kun hän rukoili taas tulivat sateet... Tietäkää seinäjokiset, että keskuudessanne on ollut profeetta...

Arvailut sikseen, olin ajatellut katsoa ja kuunnella LOU REEDIÄ, mutta päällekkäisyys MOOGin kanssa karsi mr. Reedin ja lähdin jo hyvissä ajoin Ravintolateltalle jonottamaan MOOGia... Puolen tunnin jonotus ja sisään jossa SHADOWPLAY lopetteli... kamoja alettiin laitella MOOG & MOOGSia varten... käpsyttelin iloisen odotuksen vallassa lavan edustalle, jossa myös muut kaltaiseni MOOGIN odottelijat huutelivat levottomasti... ja sitten koitti odotettu hetki: lavalle mönki viriili rockmenninkäinen MOOG KONTTINEN MOOGSeineen... ''Vaatimattomuus kaunistaa'' aloitti setin. Pitkästä aikaa annoin filmiä palaa kunnolla. Eturivissä mönkiessäni törmäsin tuttuun hahmoon: Mikko Saarela seurasi kiinnostuneena Herra Moogia ja kertoili että Moog oli ollut ensimmäinen rokkari jonka hän oli nähnyt lavalla, Moog itse on sanonut alkaneensa 1971...

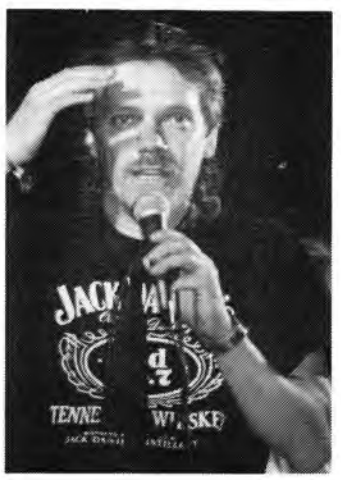

MOOG oli edelleen sama MOOG, vaikka tukka oli lyhentynyt ja lattialla kieriskelyt olivat jääneet. Ja soittoryhmä MOOGS oli musiikillisesti vahva konkariryhmä, mm. rumpali JUKE ARONEN... Moog oli käynyt jälleen käsiksi arkistojen aarteisiin ja saimme kuulla monta, monta terävää sanoitusta... Ilmeisesti JUMALA ei pitänyt kuitenkaan Moogin biiseistä VIHANNESUSKOVAINEN ja JEESUS PALAA; mikrofoni alkoi säristä ja rasahdella välittömästi kyseisten biisien yhteydessä. Moog hämmentyi ja kiristyi, mutta kun laitteet alkoivat taas toimia moitteetta, Moog vertyi jälleen alun kaltaiseen menoon... Yleisö yltyi myös menoon, osin epämääräiseen; eräs tyttö ryösti humalaiselta pojalta hatun, pojan yrittäessä sitä takaisin hän sattui tönäisemään sivussa seissyttä tyttöä, joka sai raivarin ja tumppasi tupakan pojan poskeen, semmoista pehmeää naisellista käytöstä... Hattutempuista puheen ollen: joku heitti setsonin mikkiin, kymmenen pisteen heitto... Moog otti sen esiintymisrekvisiitaksi. Muistui mieleen Moogin sanoituksia: Se on Reekanin syytä, että vesakoita myrkytetään... Moogin sanoitukset sisältävät usein erittäin syvällisiä juttuja mustan huumorin värittämänä esim. ''Kilpa-ajot perkeleen kanssa'' on melkein puhtaasti hengellinen sanoitus. Tosin ilman ilosanomaa, sillä: ''Syntinen, jee syntinen saa kiuaskiven kohtalon...'' ''Se on Reekanin syytä'' taas ivaa niitä ihmisiä jotka syyttelevät johtajia saastuttamisesta yms. keitähän ovat ne tavalliset uunot ja taunot, jotka niissä tehtaissa tekevät likaisen työn, toteuttaen saastuttamisen käytännössä???? Rahastahan ihmiset tekevät mitä vaan... Teollisuus on Sampo, joka jauhaa hyvinvointia ja pahoinvointia... Työtehoseura miettii kuinka vielä saisi riistettyä ihmisestä suuremman työpanoksen... Työn orjat tietämättömyyden suosta nouskaa... Orja on orja vaikka olisi taskut täynnä rahaa... Te olette tehneet Elämälle paljon pahaa... Kaikki loppuu aikanaan, niin myös MOOG & MOOGSin keikka... Jäimme huutamaan lisää...

Teksti, kuvat:
Mikko Kunnari

Kultakeskuksen Kohinoor kihlat

KELLO JA KORULIIKE
LAPPALAINEN
Puskantie 10, puh. 132 165

Täyden kuun hulluus

DINOSAUROCK

''Provinssi järjestetään pohjalaisittain ja Dinosaurock savolaisittain. Festivaalit ovat aina tekijöittensä näköisiä. Esimerkiksi Mikkelissä selviämme paljon vähemmällä työmäärällä Seinäjokeen verrattuna...'' loihe lausumaan dinopetteri Pekka Vehviläinen edellisessä numerossamme.

''Haluamme luoda yleisöllemme heinäkuun 21.—23. päivinä elämyksen, joka muistetaan vielä pitkään'', jatkoi Melmun toiminnanjohtaja Timo Toiviainen.

Ei se ollutkaan meteoriitti tai vulkaaninen purkaus, joka tuhosi dinosaurukset vaan rock (= kivi)kauden nuori.

Pablo Moses esiintyi euroopan reggae -keskuksessa.

Paha kuu nousi

Kolmas Dinosaurock aiheutti järjestäjälle, Mikkelin elävän musiikin yhdistykselle elämyksen, jonka he muistavat vielä pitkään. Vaikka valtaosa ongelmista aiheutui ''järjestäjästä riippumattomista syistä'' (ja pysytteli tavallisen festivaaliyleisön tietoisuuden ulkopuolella) oli hapuilu, epäonni ja savolainen kierous välillisesti aistittavissa myös itse festivaalialueella; viranomaiset epäsivät olutoikeuden (''liikaa pulloja, liian vähän vessoja'') ja MELMU:n laatimat järjestysmieslistat ulkopaikkuntalaisien (ts. Mikkelin poliisille, ilman juridista syytä, sopimattomien vapaaehtoisrocktyöläisten) osalta. Tilalle saatiin (liekö poliisimestarin tuttuja) epäasialliset ja palkalliset (15—50 mk/h!!!) urheiluseurajärjestysmiehet, joiden kovakouraiset ja anteeksipyytämättömät vartalo- ja laukkutsekit kouraisivat yleisön lisäksi myös parinsadantuhannen ylimääräisen loven festivaalin budjettiin. Olutlupien evääminen vei Mikkelin Matkailulta ja välillisesti myös kaupungilta lähes puolen miljoonan tulot. Lisäksi jälleen helsinkiläinen pop-toimisto kera avustajan myi ilmaa ja musiikillisen linjan (linjattomuuden) vuoksi muovisauruksien sekaan saapui vain vaivaiset puolet odotetusta yleisömäärästä.

Yleisempatiasta huolimatta Murphyn laki toteutui kaikin osin.

Valmiiseen pöytään

Festivaalin järjestäminen on työtä; hikeä ja uskottavuutta. On kyettävä järjestämään talous, työntekijät, organisaatio, ohjelma, järjestelyt (mm. erilaiset luvat, sopimuket, vakuutukset, rakenteet, tekniikka, ruokailu, majoitus) tiedotus, markkinointi, järjestyksenpito (-pidottomuus) yms. On kyettävä hahmottamaan ja hallitsemaan tuhansista paloista koostuva palapeli, on kyettävä yhteistyöhön, on osattava delegoida, joustaa ja kieltäytyä. Vuoden työn jälkeen ei hymyilytä, kun joku kehityksestä/todellisuudesta vieraantunut paperibyrokraatti voi tuhota kaiken olemalla allekirjottamatta jotain paperia tai kun sidosryhmät, artistit, ja yleisö kävelevät valmiiseen pöytään rahat-pois- ja-/tai -kymmenen-vuotta-sikana-asenteella. Lisäksi tiedotusvälineet potkivat hyvinkin savijaloilla (Dinossa muovi- ja lasikuitujaloilla) seisovan nilkkoihin.

En miä tiijä

Tuumailulla ei opportunistisessa rock-bisneksessä pärjää. Idealismi on unohdettava — vain skeptikot ja kyynikot jäävät henkiin; ''etelän vetelät''.

Lehdessämme on useasti (vrt. viime kertainen pääkirjoitus) kritisoitu ohjelma-, tekniikka- ja tiedotuskonsultointiroistojen (mukaan voidaan laskea kesän tapahtumien jälkeen myös järjestyksenpitokonsultointiroistot) monopoleja ja ko. tahojen Jekyll & Hydetyylistä elastisuutta elää yhtäaikaa ''olalletaputtelu'' ja ''puukko selkään'' -todellisuutta. Viimeistään nyt tapahtuneen Dinosaurock hämmennyksen jälkeen asianomaiset olisi saatava tilille; deadline on deadline ja sopimus on sopimus. Pelisääntöjä noudattamattomien ohjelmamyyntiluvut olisi syytä hyllyttää (herätkää viranomaiset ja kuluttajansuojavaltuutetut) ja pistää luuta lakaisemaan väliportaiden roskat — hissillä pääsee siististi ylös asti.

Silmille pärskii

Festivaalin järjestäminen on myös suhdetoimintaa. Vaikka rock on menettänyt jo ajat sitten kapinakrominsa on viranomaisien suhtautuminen ko. kenttään varauksellinen. Eikä syyttä. ''Kun vastatuuleen kusee niin silmille pärskii'', toteamus kävi toteen Visulahdessa. Olisiko mahdollista, että tiettyjen tahojen luottamuspula olisi syntynyt viime vuonna tapahtuneen vapaalippujen polttajaisten tms. seurauksena, vaikka Mikkelin kaupungin suhtautuminen on ollutkin päällisin puolin kannustavaa??

Melkoista markkinointia ja tiedotusta järjestäjät edustivat myös Provinssissa, jossa ''Suuri Dinonmetsästys'' päättyi Hunter S. Thopsonmaisiin kemikaaliganzoiluihin.

Diggailu vai leirissä makoilu?

Kaikesta ohjelmasähläyksestä huolimatta Dinosaurock tarjosi monipuolisen ja tyydyttävän ulkomaisen ohjelmiston.

D.A.D oli varmaankin energisempi ja tuoreempi kuin ko. esiintymisajankohtaan suunnitellut; Johnny Winter, Jimmy Page, Stevie Ray Vaughan... Lisäksi New Model Army ja uusi tuttavuus Robyn Hitchcock The Egyptians, sekä (etno)artistit Pablo Moses, Ali Farka Toure ja Jali Musa Jawara tyydyttivät vaativammankin musiikinharrastajan (oliko paikalla heitä?) vaatimukset. Turhin toisto oli Rory McLeod.

Parhaasta kotimaisesta keikasta vastasi Shadowplay. Lisäksi 22-pistepirkko, Stone, Sielun Veljet ja Freukkarit saivat rutinoiduista otteistaan huolimatta värinöitä aikaan.

Uudet bändit Boys of the Bars, VV-TV, Agt. Bronco, Mana Mana... jäävät laastiksi tiilien väliin.

Festivaalin surkeimmat esitykset olivat Sleepy Sleepersin Elvis-show, joka kykeni alittamaan jopa Viemäri TV:n taiteellisen tason ja paljon mainostettu Irwin & Popeda ''Varsinainen Show'', joka oli etenkin kansantaiteilijan talkshown osalta hirveintä paskaa mitä lavalta on kuultu (tai onhan meillä Pedro ja Läntinen Ruisrock spiikkauksineen). Lääketieteellisesti ehkä lähinnä lähentelevästä oleskelusta kansantaiteilija mittasi kymppitonnin kumarruksen.

The show must go off

Vieläkin kyseenalaisempaa shouta järjesti ravintola Kulkurin ovijumala(t), joka pitkin päivää jatkuneen provosointinsa päätteeksi pahoinpiteli ja kaasusumutti Villu Tammen, myös eesti avec koki kapitalistisen jonottamisen arjen.

Tappelunnujakkaa ja ''leikillistä läpsimistä'' tarjottiin myös mökkikylässä, jossa ohjelmatoimisto-/tekniikkarambot harjoittivat painia ja luuvitosten (myös jalkaterät lasketaan) heiluttelua. Mob rules.

Toisin sanoen. Astrologisesti ja kokemusperäisesti täyden kuun aika ei sovi kansanjuhlan järjestämiseen. Mitä tapahtuu tulevaisuudessa, sillä ensi vuonna järjestäjät kokeilevat Täydellisen Auringon Pimennyksen Aikaa.

Latvis, teksti & kuva

Albertin ote luistaa — slidellä ja ilman.

D.A.D. pelasti Dinoperjantain mutta onko Jesperistä seksisymboliksi?

HULTSFREDSFESTIVALEN -89

Yli kahdeksankymmentä yhtyettä ja taideväliryhmää, viisi lavaa, rock-aiheinen valokuvanäyttely, 17 800 laidunnettavaa rokkaria, backstage-amerikka tähtineen ja alueen ainoine olutpisteineen panivat myöntämään sen, minkä olin ounastellutkin: Ruotsissakin on festivaali. Ihan oikea ja erittäin ROCK.

ROCKFÖRENINGEN
ROCKPARTY
HULTSFRED
Box 28 577 00 HULTSFRED, 0495-105 50

Hultsfred-nimisessä taajamassa elokuun 11—12. järjestetty, käytännössä Ruotsin ainoa festivaali oli monitasomenestys. Lähes 18 000 yleisö oli silminnähden tullut viihtymään ja katsomaan bändejä, joita sitten riittikin, missaamiseen saakka. Pelkästään ulkomaalaisia, siis heikäläisittäin, oli kokonaista kahdeksantoista kappaletta, joista suurimmat valomainokset kuuluivat kaiketi Motörheadille, Van Morrisonille sekä seuraavan sukupolven edustajille Pop Will Eat itselfille ja Laibachille.

Stroboa silmiin

Festivaali oli meikäläisistä poiketen päätetty järjestää perjantai—lauantai -akselilla, jolloin sunnuntai jätettiin kokonaan rauhaan. Perjantai-illan tunteita yritti viilentää sade, joka laskeutui juhlakansan niskaan pisaroina — ei onneksi aluttomana ja loputtomana tilana kuten seinäjokelaisfestivaalissa. Sadekuurojen lomassa ja alla onnistuivat ainakin Men They Couldn't Hang ja Disneyland After Dark, jonka nykyinen, hevimpi painotus tuntuu uppoavan skandinaaviyleisöön kantripunkkeilua paremmin. Päälava — Hawaii Scenen — oli muuten ainoa taivasalla oleva lava vaihtoehtotaso Argusia lukuunottamatta. Kahdeksan tuhatta ihmistä imevässä teltassa — loogisesti Sahara Scenen — esiintyi perjantaina neljä aktia: ruotsalaisten Electric Boysin ja Docenternan jälkeen tunnelmaa tiivisti englantilainen, Mikkelissäkin nähty Robyn Hitchcock egyptiläisineen — Saharassa kun kerran oltiin. Perjantain kliimaksi oli kuitenkin viimeisenä telttaillut Laibach, joka ärsytti yleisön äärimmilleen tulemalla lavalle reilusti myöhässä — ja räjäyttämällä kahdeksan tuhatta tajuntaa käyttämällä häikäilemättömästi ääntä (beat insane), kuvaa (kirkkaat valot, diaprojektorit) ja joukkohysteriaa (hitlermäinen agitaatio). Taidetta ja Totalitarismia.

Late-Night -toimintaa

Jugoslaavit aloittivat myöhään, lopettivat myöhään, mutta yleisöä ei säälitty. Salanimellä Baby Demons esiintynyt Sator aloitti Argus-vaihtoehtolavalla puoli kolmen aikaan aamulla ja runnoi cover-materiaalia (Ramones, Soft Boys, Undertones) tunnin verran antamatta sekunninkaan hengähdystaukoa pomppivalle yleisölleen. Menimme hetkeksi maillemme, autuaan tietämättöminä siitä, että mm. Union Carbide Productions, Cosmic Psychos (Australia) ja Nomads olivat aiemmin illalla heittäneet vavahduttavan keikan kukin.

Mediatapahtuma

Lauantain suurin off-music -uutinen oli valitettava junaonnettomuus: festivaalialueen ja Hultsfredin keskustan välillä sukkuloinut lättähattu törmäsi Västervikistä lähteneeseen junaan ja 12 festivaalivierasta jouduttiin viemään sairaalaan. Totaalisaldoksi jäi kuitenkin ruhjevammoja ja muutama luunmurtuma, mutta tästä huolimatta pari ruotsalaisen holhousyhteiskunnan kerkeintä airutta ehti vaatia koko festivaalia keskeytettäväksi! Onnettomuus ylitti niidenkin tiedotusvälineiden uutiskynnyksen, jotka muutoin eivät olisi noteeranneet koko festivaalia. 'Any publicity is good publicity'' tuskin päti.

Vanhat herrat

Päivän potkaisivat käyntiin päälavalla esiintynyt Torsson (nimi, joka ei välttämättä herättänyt ylitsepääsemätöntä mielenkiintoa käsiohjelmasta tavattuna) sekä huomattavasti mielenkiintoisempi Kat Onoma Ranskasta. Yhtye yhdisteli välillä varsin mehukkaasti rockin minimalistisimpia ainekia tyyliin Velvet Underground ja toisaalta Ornette Coleman -tyyppisiä, 'vaikeampia' kiharoita. Katin näkemys Troggsin ''Wild Thing'' — joka jannun jamibiisistä toimi tumman tehokkaasti. Ruotsalaiskiinnostavuus Sonic Walthers oli yllättäen levyään löysempi, joten oli aika aloittaa keskittyminen Van Morrisonin läsnäoloon. 77-sukupolvi sai nostalgiansa 999-yhtyeeltä, joka olikin yllättävän tuoreen tuntuinen moneen muuhun aikakauden survivaliin verrattuna. Van Morrisonin hämykuninkaalliset paljastuivat kuivaksi, läpiprofessionaaliksi ryhmäksi, joka kuitenkin silminnähden liikutti niitä, joille Astral Weeks on markkinoiden kovinta tajunnanlaajennusainetta.

Sähköä ja akustiikkaa

Brittiläinen Pop Will Eat Itself oli huomattavasti nimeään rockimpi, ja osoitti olevansa myös vankka lavabändi eikä ainoastaan studio-videoprojekti. Suomalaisedustajana festivaalilla oli Psychoplasma, joka esiintyikin edukseen: tunnelma oli tanssipaviljongissa korkealla herrojen räimiessä. Basson varressa notkui poikkeuksellisesti Kumikamelikoponen, vanha Hultsfredinkävijä. Sinänsä mainioitten Katrina & the Wavesin, Creepsin ja Dirty Old Menin jälkeen yleisö alkoi liikehtiä levottomasti päälavan suuntaan. Tuntui siltä, että kaikki halusivat nähdä Lemmyn kitarisat.

Lopulta Lemmyn pää keinahti tuttuun takakenoon ja sitten mentiin. Motörhead oli eittämättä festivaalin suurin yhteinen nimittäjä yleisön kontrolloimattomille ääriaineksille: bikerit, skinit ja nuoremman polven speed-metal -miehet antoivat itsensä haltioitua moottoripäästä. Tilannetta jäähdytteli Sahara-teltassa tunnelmoinut Saints -veteraani Chris Bailey, jonka akustisen kitaran säestyksellä esitetty, rauhallinen materiaali olisi tosin vaatinut aiempaa tutustumista miehen tuotantoon. Stage Diving -kiintiö täytettiin ruotsalaisen Stillborn -yhtyeen aikana sunnuntaiaamun ensimmäisinä ja samalla Hultsfredsfestivaalin viimeisinä hetkinä, parempi myöhään?

Myös ensi vuosikymmenellä

Festivaalin järjestänyt Rockparty -yhdistys oli syystäkin tyytyväinen: taloutta paikattiin tuntuvasti ja samalla luotiin edellytykset ensi vuoden festivaalille. Osa voitosta tullaan kuitenkin käyttämään vuoden -87 tappioiden peittämiseen, velkaa on vielä lähes 650 000 kruunua ja tämänvuotisen festivaalin mahdollisti ''ainoastaan humaani ja joustava pankinjohtaja''. Pitkää ikää ruotsalaiskollegoille, musiikki on yhteispohjoismainenkin kieli.

KARI RANTALA

Jag skulle aldrig vilja flytta till Hultsfred!"

Nähej. Kanske inte det, men då är det nog en del som du inte känner till om Hultsfred. Vi som bor här bor mitt i Sverige, nära till storstäderna – fina kommunikationer. Bra miljö – det sätter du väl värde på? Jag menar, har man sett ett betonggetto har man väl sett alla? Kulturen blomstrar också. I Hultsfred bor du billigast, mer pengar över till livets glädjeämnen! Flytta till Hultsfred!

POP WILL EAT IT SELF

DISNEYLAND AFTER DARK

KESÄN SALDO

1) yleisömäärä/tavoite
2) oletteko mukana ensi vuonna/uudistukset
3) tulevan festivaalin ajankohta
4) kokemukset olutoikeuksista
5) viranomaisien suhtautuminen
6) kokemukset ohjelmakonsultoinneista/äänentoistotekniikasta
7) festivaaliyleisön ikärakenne
8) ovatko massafestivaalit-/rock-festivaalit katoamassa
9) viesti yleisölle

Botnia Beat esitti yhdeksän kysymystä festivaalikesän pääjärjestäjile. Seuraavassa järjestäjät kertova omin sanoin tapahtuneesta.

Provinssirock

Pl 180,
60101 Seinäjoki
Jari Viitasaari

1) 15 000/15 000
2) Kyllä
3) Provinssirock on pidetty perinteisesti kesäkuun ensimmäisenä viikonloppuna, emmekä aio käytännöstä luopua, vaikka ko. ajankohdan säätila onkin viime vuosina ollut poikkeuksellisen kostea. Provinssirock 1990 pidetään siis 2.—3. kesäkuuta. Jatkamme hyväksi koetulla linjalla.
4) Kokemukset olutoikeuksista ovat ollet yksinomaan myönteisiä
5) Viranomaisien linja huvilakirikkomuksiin on tiukentunut parina viime vuotena, mutta kokonaisuuden huomioonottaen suhtautuminen ollut myönteistä
6 Provinssirock on hoitanut ohjelmahankintansa jo vuosia englannissa toimivan työntekijänsä, Esa Koivion, välityksellä. Viime vuosina kokemukset kotimaisesta ohjelmakonsultoinnista ovat parantuneet.

Olemme tyytyväisiä muiden lavojen paitsi päälavan äänentoistokokonaisuuteen, joka kärsi äänentoistosta vastaavien henkilöiden perehtymättömyydestä uuteen tekniikkaansa.

7) Provinssirock yleisön keski-ikä on 20 vuotta.
8) Festivaalien aika ei ole ohitse, mutta uskon, että muutkin festivaalijärjestäjät ymmärtävät panostaa enemmän ohjelman laatuun ja palveluihin, kuin yleisömäärän maksimoimiseen kaupallisin keinoin
9) Luonnikasta lähivuotta

Dinosaurock

Pl 35
50101 Mikkeli
Timo Toiviainen

1) 9000/10 000
2) Tulemme säilymään. Mahdolliset uudistukset selviävät syksyn aikana.
3) 20.—22. heinäkuuta
4) Aikaisempina vuosina kokemukset olivat erittäin myönteisiä. Tänä vuonna viranomaiset eivät myöntäneet lupaa Mikkelin Matkailulle oluthallin pitämiseen. Seurauksena kirkkaiden juonti kasvoi 60 % ja lieveilmiöt lisääntyivät. Ensi vuonna alueella on pysyvät luvat.
5) Olemme pettyneitä viranomaisien palveluasenteisiin ja käyttäytymiseen. Vaikka heille oli vartavasten järjestetty päivystystila festivaalialueella päivystivät he kaupungilla kahvihuoneessaan. Katoamis- ja rikosilmoituksien tekeminen oli näin ollen mahdotonta.
6) Petyimme tänä vuonna Pop Officen/Einiön palveluihin. Haluankin korostaa, että muiden ohjelmatoimistojen (Rockadillo, Rocktops, S-Tuotanto) kanssa yhteistyömme sujui moitteettomasti. Äänentoistomme on parantunut vuosi vuodelta.
7) Yleisön ikärakenne kuten muutkin kyselystämme ilmenevät seikat julkaistaan syksyllä. Tähän mennessä olemme saaneet yli 1000 palautetta.
8) Rock-festivaali sanassa tulemme painottamaan yhä enemmän festivaali-sanaa.
9) Pyrimme järjestämään ensi vuonna yhä paremman juhlan Auringon Pimennys-teeman alla.

Ruisrock

Sibeliuksenkatu 2 B
20110 Turku
Rainer Koski

1) 15 000/15 000 kahtena päivänä yhteensä
2) Puitteet tulevat säilymään samanlaisina
3) 7.—8. heinäkuuta
4) Erittäin hyvät (omien pullojen tuonti 1/6 viimevuotisesta)
5) Erittäin myöneiset
6) Ei ongelmia
7) Tänä vuonna juhlaohjelmistosta johtuen yleisö oli poikkeuksellisen iäkästä
8) Ei
9) Tervetuloa!

Kaustinen Folk Music Festival

Pl 24
69601 Kaustinen
Jyrki Heiskanen

1) 85 000/88 000—90 000
2) Tulee säilymään ja uudistuu samassa tahdissa kuin kansanmusiikkikin, eli nopeasti
3) 15.—22. heinäkuuta
4) Juhlilla oli kaksi ravintolaa (A- ja keskiolut). Molemmat olivat tarpeellisia kansainväliset juhlat — kansainväliset palvelut. Ei ongelmia
5) Viranomaisien suhtautuminen positiivista
6) Ohjelmatuotanto juhlilla 95 %:sesti omaa. Ohjelmatoimistoilta ostetut esiintymiset pääsääntöisesti OK, joskin toivomisen varaa sopimuksien saamisessa ajoissa. Äänentoistomme hoitaa E-P:n Äänentoistopalvelu, ei ihmeempiä ongelmia.
7) 6—96 v. Kaikki ikäryhmät ovat juhlillamme hyvin edustettuina, nuorison osuus on jatkuvasti kasvanut
8) (Rock) festivaalien aika ei ole ohitse, joskin toivoisin hieman laajempaa musiikkikäsitystä rockfestareiden järjestäjiltä. Esimerkkinä laajasta musiikkikäsityksestä voidaan mainita Provinssirock.
9) Kaustinen Folk Music Festival pyrkii tarjoamaan yleisöllen mahdollisimman laajan käsityksen kansanmusiikista, kansanmusiikin omaisesta musiikista, folkista, etnisestä, maailmanmusiikista, lauluntekijöistä, akustisesta musiikista. You name it; we'll have it!

Järvenpään Puistoblues

Järvenpään Blues-Jazz Diggarit
Kaskitie 25
04400 Järvenpää
Jussi Vähämaa

1) 4000/3500
2) Festivaali tulee säilymään pienimuotoisena ja täysin talkoovoimin toteutettavana tapahtuman, jota kehitetään pienin askelin. Suunnitelmissa on mm. jamien keskittäminen ravintolasta telttaan
3) 29.—30. kesäkuuta
4) Kokemuksia olut-teltoista tai anniskelusta festivaalialueellamme ei ole, emmekä toistaiseksi ole pitäneet niitä välttämättöminä (vaikkemme raittiusseura olekaan).
5) Viranomaisien asenteet ovat ol-

leet myönteiset. Heidän palveluitaan emme ole oikeastaan tarvinneetkaan.
6) Ohjelmatoimistojen tekemisiä on valvottava suhteellisen paljon, mutta koska toimimme ilman palkattua henkilökuntaa, ovat heidän palvelunsa kuitenkin tarpeellisia. Tekniikkaa pitää valvoa myös tarkasti, jos aikoo pysyä aikataulussa.
7) Ikärakenne on 0—90, keski-ikä 25 vuoden paikkeilla
8) Joidenkin rockfestivaalien aika lienee ohitse. Uusiutumista kaivataan koko ajan.
9) Festareille hyvät ihmiset hyvien ihmisten pariin

Nummirock

Nummijärven maatalousjärjestöt
61910 Nummijärvi
Pentti Santala

1) Tavoittelimme n. 2000 hengen lisäystä viime vuoteen. Se saavutettiin ja kokonaiskävijämäärä oli n. 15 500.
2) Festivaali on vakiinnuttanut paikkansa Juhannuksena jo 30 vuoden ajan ja säilyy myös jatkossakin. Ensi kesänä tullaan Nummirockin päälavalla näkemään joku todella kansainvälinen tähti-/ryhmä. Uudistuneet puitteemme antavat sille nyt mahdolisuuden.

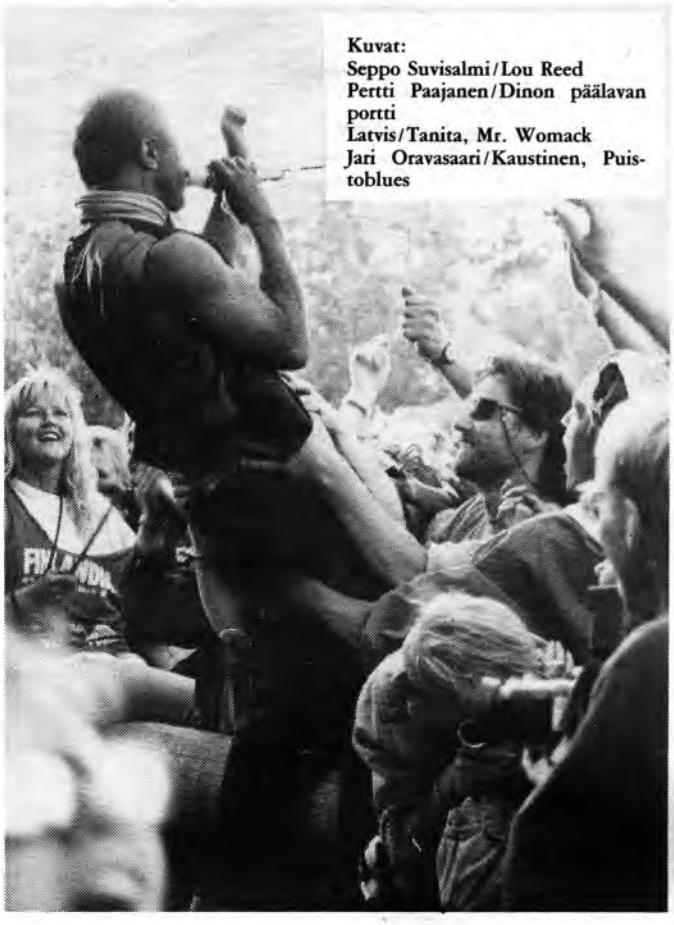

Kuvat:
Seppo Suvisalmi/Lou Reed
Pertti Paajanen/Dinon päälavan portti
Latvis/Tanita, Mr. Womack
Jari Oravasaari/Kaustinen, Puistoblues

Emme myöskään unohda kotimaan uusia nousevia kykyjä. Mahdollisesti koemme myös uusia tuulia itänaapurista. Nummirockin 4. vuosi tulee olemaan todella tasokas.
3) Juhannuksena 1990
4) Kauhajoen Kantakrouvin järjestämästä oluttarjoilusta on vain positiivista kerrottavaa. Saamamme palautteet vapasta alkoholipolitiikasta ovat yleisesti ottaen myönteisiä. Järjestyshäiriöiden määrä on jatkuvasti vähentynyt — tänä vuonna pahnoilla n. 10 henkilöä. Kokonaisvaltainen toimivuus on tae festivaalivieraiden viihtyvyydestä.
5) Viranomaisien asenteet ovat olleet hyvin myönteiset. Asioista on neuvoteltu ja sovittu etukäteen. Tänä vuonna viranomaisien suhtautuminen yleisöön oli sellaista kuin pitääkin. Myös järjestysmiespalvelumme oli yleisöä palvelevaa toimintaa.
6) Kysymykseen vastaa Roxy-Viihde, Pesonen
7) Ikärakenne 15—30 vuotta
8) Rock sana joudutaan ehkä poistamaan tulevaisuudessa, sillä festivaalien ohjelmisto tulee olemaan monitahoinen. Festivaalivieras on entistä vaativampi niin musiikin kuin järjestelyjen osalta. Tämän päivän nuori on omaksunut festivaalit kokoontumisina, joissa pidetään hauskaa porukalla ja kuunnellaan hyvää musiikkia.
9) R-viina on jäämässä pois. Kiitos siitä sivistyneelle yleisölle.

Pizzeria Casa Grande
*Antonio
Casa Grande

*(=Isotalon Antti)
Keskuskatu 17, Seinäjoki
Puh. 964-142 644
Auki 11—22
Su 12—22

Seinäjoki JAZZ
Valtakunnalliset Jazz-päivät Seinäjoella

RICOH MIRAI

Tulevaisuus alkaa tästä.
4 x moottorizoom
35 mm–135 mm. Etsinkuva objektiivin läpi ym. ym.
MIRAIssa yhdistyvät järjestelmä- ja kompaktikameran parhaat ominaisuudet.
Tule ja tutustu!
MIRAI UUTUUS
Kamera puoti
J. AHO KY
964-135136 PUISTOPOLKU 10 SEINÄJOKI

Seinäjoki JAZZ 10.—12.11.1989

Valtakunnalliset Jazz-päivät Seinäjoella

Valtakunnalliset Jazzpäivät ovat kotimaisen jazzmusiikin vuotuinen suurkatselmus. Marraskuun toisena viikonloppuna Seinäjoen Kaupunginteatterilla järjestettävien Jazzpäivien isäntänä toimii Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys (KEMU ry), sekä Ylistaron ja Seinäjoen Jazzyhdistykset.

Suomen Jazzliitto on omalla osuudellaan mukana tapahtumassa konsultoimalla ja myöntämällä Yrjö-patsaan vuoden jazz-muusikolle. Valtakunnallisia Jazzpäiviä on vietetty vuodesta 1967 alkaen.

Yhtyekilpailu

Valtakunnallisien Jazzpäivien ohessa järjestetään 11. marraskuuta yhtyekilpailu, jonka osallistujat Jazzliitto valitsee näytekasettien perusteella. Näytekasetit (kesto n. 20 minuuttia) tulee lähettää täydellisine sisältö- ja kontaktitietoineen 1.9. mennessä Suomen Jazzliittoon, (Suomen Jazzliitto, Pl 54, 00101 Helsinki).

Viime vuonna palkinnon vastaanotti Muhallus.

Yhtyekilpailun voittaja saa 5000 mk, lisäksi parhaalle yksittäiselle solistille jaetaan 1000 markan tunnustuspalkinto. Jazzliitto järjestää yhtyekilpailun voittajalle myös kiertueen, sekä useita esiintymisiä.

Yrjö-palkinto

Suomen Jazzliitto myöntää Yrjö-palkinnon valtakunnan parhaalle jazzmuusikolle suorassa TV-lähetyksessä perjantaina 10. marraskuuta Seinäjoen Kaupunginteatterilla. Viime vuonna Yrjö-palkinnolla aateloitiin vibrafonisti Severi Pyysalo.

Yrjö-palkinto ei ole rahapalkinto vaan yksilöllisen muodon saanut kunnianosoitus.

Ohjelmisto

Valtakunnallisien Jazzpäivien ohjelmisto esittelee kotimaista jazzmusiikkia pyrkien tuomaan esiin myös paikallisia, sekä mahdollisia ulkomaisia ajankohtaisia nimiä.

Lehtemme painoon mennessä ovat vamistuneet ainakin Severi Pyysalon johtama No Hope Band, Juhani Aaltonen Quartet, Muhallus, Rinneradio, Krakatau, Nite Time Jumpers, Erik Ahonen, Jukka Perko, Sound & Fury, Vaasa Big Band, Isoo Orkesteri ja Karibiaorkesteri.

Oheistoimintaa

Jazzpäivien yhteydessä Ylistaron Kaukolankylän jazzkerho järjestää pienimuotoisia tapahtumia Ylistarossa.

Nuoria muusikoita ja alan harrastajia opastaa luentomuotoinen Sointuseminaari musiikin ammattilaisien johdolla. Elokuvateatteri Matin Tuvassa esitetään jazzelokuvia, lisäksi Matin Tuvan pitäjä, Anssi Luoma, on koostanut kattavan jazzelokuvia esittelevän julistenäyttelyn. Luvassa on myös koululaiskonsertti ja jazzkirjallisuutta ja -levystöä esittelevä näyttely.

Ennakkolipunmyynti

Ennakkolipunmyynti käynnistyy 1.10 ja päättyy 31.10. Valtakunnallisien Jazzpäivien ennakkomyyntipisteinä toimivat Etelä-Pohjanmaan Matkailuyhdistys (961 - 125855), Epe's Music Shop Tampere (931 - 134550), Lippupalvelu Helsinki (90 - 643043). Konserttiliput maksavat 100 mk/vrk. Koko viikonlopunkattava, kaikkiin tilaisuuksiin oikeuttava, Jazzpassi maksaa 250 mk.

Lisätietoja majoitustilanteesta antaa Seinäjoen Kaupungin Matkailutoimisto (964 - 162420).

AVICENNA JAZZPÄIVILLE

Tallinnalainen AVICENNA -yhtye saapuu Suomen kiertueelle marraskuussa ja soittaa kaksi keikkaa myös Seinäjoen Valtakunnallisilla Jazzpäivillä 10. ja 11. päivinä.

Avicennan johtajana toimii saksofonisti Villu Veski. Bändin solistina nähdään Sergei Manukian, joka on kunnostautunut eri puolilla Neuvostoliittoa svengaavana laulajana ja pianistina. Pari vuotta siten Manukian esiintyi Moskovassa, jolloin amerikkalainen tuottajalegenda Quicy Jones ihastui miehen upeisiin fraseerauksiin ja armenialais-negroidiin tyyliin. Jones lupasi tuottaa myöhemmin Manukianin lp-levyn Yhdysvalloissa.

Muina Avicennan soittajina Seinäjoelle, Kuopioon ja Helsinkiin ulottuvalla kiertueella nähdään ja kuullaan Ain Varts, kitara, Sven Kullerkupp, keys, Taavo Remmel, basso, Toomas Rull, perc.

Bändi soittaa lähinnä rock-jazztyylistä musiikkia. Avicennan vierailu Seinäjoella takaa sen, että joku täkäläinen jazz-ryhmä saa myöhemmin vierailukutsun Eestiin.

Avicennan musiikkiin voi tutustua livenä Seinäjoen kaupunginteatterissa, missä Jazzpäivät järjestetään.

Mikä ihmeen KAUKOLANKYLÄ

Jazzliiton jäsenluetteloon ilmestyi viisi vuotta sitten uusi outo nimi: Ylistaron Kaukolankylän jazzkerho.

Mikä ihmeen Kaukolankylä? Nurkkakuntaisuuttako vai harhaoppia? Karkeaa huumoria kenties?

Ei! Kysymys onkin jazzista kyltymättömästä jazzin janon epätoivoisesta sammutusyrityksestä. Ilmiöhän on globaali, nyt vain sattui olemaan kysymyksessä Seinäjoen naapurikunta Ylistaro ja sen mainittu kylä.

Todettiin, että samassa kylässä on runsaasti lajin harrastusta. Kerhon perustamista ei voitu välttää.

Jazzin hapatusta on paikkakunnalla levittänyt jo ennen sotia Sinirytmi -orkesteri, sotien jälkeen taas Meteor. Syvyyttä löytyy siis perinteistäkin.

Jazzkerho on järjestänyt jameja, konsertteja ja esitelmiä. Keväisin on kansaa kutsuttu maakunnallisille jazzpäiville, sykkivien sävelten äärelle. Ohjelmassa on ollut konserttien lisäksi näyttelyitä ja elokuvaesityksiä.

Ylistaro osallistuu Seinäjoen jazzpäiviin järjestämällä rinnakkaistapahtuman nuorille. Koululaisille tuodaan jazz läheiseksi sanoin ja sävelin. Näin ehkä jazzin siemen tarttuu nuorempiin sukupolviin ja Ylistaron Kaukolankylässä swengaa tulevaisuudessakin. —ja.

JAZZLIITON VALTAKUNNALLINEN YHTYEKILPAILU

Jazzliiton kuudes bändikisa pidetään Valtakunnallisten Jazzpäivien yhteydessä Seinäjoella 11. marraskuuta 1989.

Kilpailu on avoin kaikille nuorille kotimaisille jazzia soittaville 2-12-henkisille yhtyeille.

Loppukilpailuun yhtyeet valitaan näytekasettien perusteella. Ne tulee lähettää Suomen Jazzliittoon (PL 54, 00101 Helsinki) 1.9.89 mennessä.

Näytekasettien toivottu kesto on n. kaksikymmentä minuuttia, ja mukaan tulee liittää tiedot esiintyjistä, sävellysten nimet ja tekijät sekä yhteyshenkilön nimi, osoite ja puhelinnumero.

Lisätietoja saa tarvittaessa Jazzliitosta, puh 90 - 646 879.

SUOMEN JAZZLIITTO

Soittava ja laulava naisduo on Brasiliassa ja osittain myös Portugalissa paikalliselle yleisölle melkoinen shokki. Suomessa soittavat naiset lienevät jo yleisiä, vai ovatko, kyselevät Zelia ja Rosanna?

Brasilialais-duo Jazzpäiville:
SATAAKO MARRASKUUSSA LUNTA?

Brasilia on monessa mielessä maailman suurimpien asioiden kotimaa. Brasiliassa on maailman suurin jalkapallostadion, sademetsäalue ja joki.

Mutta Brasiliassa on myös maailman suurin hyvien muusikoiden reservi. Heille kaikille ei ole edes sijaa omassa maassaan. Siksi myös Zelia ja Rosanna lähtivät yli vuosi sitten Eurooppaan ja marraskuussa duo nähdään Seinäjoella ja eräillä muilla paikkakunnilla.

— Vain suurimmat muusikkonimet pääsevät meillä levyttämään. Vain suurimmilla on varaa elää kunnollista muusikon elämää. Vain suurimmat löytävät riittävästi työtä.

Zelia istuu illan keikan jälkeen portugalin turistirannikon yhdessä pikkukapakassa. Paikka ei ole mikään tavallinen taverna, vaan se on brasilialaisittain vihreällä värillä maalattujen pienien huonekalujen, papukaijan ja brasilialaisen musiikin VIA BRAZIL.

Ilta illan jälkeen baariin kerääntyy pöneköitä brittejä, joitakin suomalaisia ja paikallisia muusikoita. Kun Rosanna ja Zelia ovat päässeet illan soittourakassaan loppusuoralle, liittyvät duon musisointiin sähköbasisti ja huilisti sekä muita satunnaisia, jamihenkisiä muusikoita.

— Meillä on täällä syksyyn asti esiintymissopimus. Tulimme Brasiliasta Portugaliin lentäen keväällä 88 ja olemme kiertäneet jo monen kaupungin kapakat ammattimuusikkoina, selvittää Rosanna, laulaja ja perkussion hoitaja.

Brasilialaisilla on helppo laskeutua Portugaliin yhteisen kielen takia. Portugalin valloitukset ulottuivat Etelä-Amerikkaan asti ja niin 150-miljoonainen jättiläinen puhuu nyt portugalia.

Työtä ja opiskelua

Englannin kielen opiskelu on Rosannan ja Zelian harrastuksista tällä hetkellä ykkönen. Loppusyksystä tytöt haluavat karistaa Portugalin hiekat sandaalistaan ja matkaavat syvemmälle Eurooppaan. Joulukuussa duo lentää kotikonnuilleen Brasiliaan viettämään joulua vanhempiensa ja tuttaviensa kanssa, mutta lentolippu on meno—paluu.

— Tavoitteenamme on opiskella oman musiikkimme juuria. Olemme jo perehtyneet syvälle portugalilaisen musiikin olemukseen ja päämääränämme on päästä kärryille myös afrikkalaisen musiikkikulttuurin juonista.

Brasilialainen musiikki mielletään Suomessa ja muuallakin maailmalla iänikuiseksi sambaksi. Todellisuudessa jättimaan musiikkikulttuuri on satojen vivahteiden kyllästämä aarreaitta. Yleistäen voisi sanoa, että brasilialaisuus on afrikkaa, portugalilaisuutta ja intiaanikulttuureja.

— Samban ylikorostuneisuus ärsyttää meitä, mutta on myös meistä kiinni, että muutamme käsityksiä soittamalla ja laulamalla muita kuin sambarytmejä, selvittää Zelia duon musiikkipolitiikkaa.

Kurjuuden lauluja

Via Brazil -ilta Rosannan ja Zelian emännöimänä on sekoitus tuttuja brasilialaisia laulemia, kuten Madalena, Marina ja Jeito de corpo sekä duon omia sävellyksiä ja tekstejä.

— Kapakkamuusikon on tehtävä kompromisseja. Meidän pitää viihdyttää ja tutut sävelmät menevät omien laulujemme lomassa parhaiten monikansalliseen yleisöön, perustelee ohjelmistoa Rosanna, mutta lisää samalla, että heidän perimmäinen intohimonsa on tuoda eurooppalaisyleisön kuultaviksi alkuperäiset kansanlaulut ja niiden henki.

— Musiikkimme on niinsanottua caipira -musiikkia, joka on syntynyt yksinkertaista elämää elävien maatyöläisten keskellä. Maatyöläiset soittavat kitaraa ja laulavat rakkaudesta, vuorista, linnuista ja luonnon kauneudesta. Laulut ovat harmonisia, tunteikkaita ja kauniita. Caipiraa ovat kaksiääniset laulut, joita esitämme.

Myös Rosanna & Zelia -tuotantopari pitää kunniassa kauniiden asioiden esilletuomista.

— On tärkeää saada ihmiset huomaamaan luonnon kauneus. Ehkä se saa aikaan muutoksia ihmisen sisässä. Itse asiassa uskomme juuri siihen, että muutokset myös Brasiliassa ovat mahdollisia jokaisen ihmisen sisäisten muutosten kautta.

Eloa rahan ehdoilla

Muutettavaa ja parannettavaa Brasiliassa löytyy riittämiin. Sademetsien järjestelmällinen tuhoaminen on tärkeysjärjestyksessä ensimmäisiä epäkohtia. Itse brasilialaiset eivät tajua sademetsäalueen merkitystä koko maapallolle, mutta brasilialaisia ei voi yksin syyttää siitäkään mokasta.

— Ei ole paljon liioiteltua sanoa, että Brasiliassa vallitsee eräänlainen kaaos. Brasilian kehitys ei ole kontrolloitua. Hallitus ei kykene hallitsemaan tilannetta.

Rosanna ja Zelia selvittävät älyttömän suuren kotimaansa ristiriitoja lähtien rikkaan etelän ja köyhän pohjoisen peruseroista. Itse tytöt ovat kotoisin Pohjois-Brasiliasta.

— Eteläosa on melko hyvin kehittynyttä aluetta. Se johtuu pitkälle siitä, että saksalaiset ottivat sen ''alusmaakseen'', ja saksalainen tehokkuus ja tuotannon suunnitelmallisuus ovat perua Euroopan sydämestä.

— Pohjoinen on kuumaa, kuivaa, osittain autiomaaksi muuttunutta köyhää aluetta. Siellä kansa elää köyhyysrajan alapuolella tai sitä hipoen. Väli-Brasiliassa ovat taas intiaanit ja heillä omat ongelmansa.

Brasilian duo selvittää kilvan, kuinka yleensä valtio säätää maassa kuin maassa lait, joita noudatetaan kaikkialla maassa. Brasiliassa tällaisten lakien aikaansaaminen on mahdotonta. Lait tehdään kaupunkien näkökulmasta, mutta maaseudulla, köyhillä alueilla ei laeilla ole merkitystä.

— Brasilia pyörii hyvin pitkälle rikkaiden maailman valtioiden ja ennen muuta suurten monikansallisten yritysten ehdoilla. Jokaisesta tuottamastamme tuotteesta kilahtaa reilu tukku dollareita yhdysvaltalaisille firmoille. Myös muut maat ovat vaatimassa tuotannostamme osuuksia.

Rosanna ja Zelia korostavat, etteivät he tunge lauluihinsa talouspolitiikkaa tai muuta politiikkaa, vaan laulavat kauniista asioista.

— Sisäinen muutos ja kauneuden näkeminen ovat tärkeintä, täsmentää Rosanna, vaikka ymmärtää hyvin uuden kansainvälisen talousjärjestyksen ja kehitysmaita oikeudenmukaisemmin kohtelevan maailman luomisen laulujen voimalla olevan silkkaa utopiaa.

Suomeen

Milloinkaan lunta nähneet brasiliasmuusikot laskeutuvat Helsinki—Vantaan lentokentälle tällätietoa muutamaa päivää ennen Valtakunnallisten Jazzpäivien alkamista Seinäjoella 10. marraskuuta. Rosanna & Zelia soittavat Seinäjoella paitsi Jazzpäivillä niin myös ennen niitä järjestettävissä pikkutapahtumissa.

Jazzpäivien jälkeen duo tekee Suomessa minikiertueen soittamalla ainakin Oulussa, Tampereella ja Helsingissä.

— Toivomme, että pääsemme soittamaan paikkakunnille joista löytyy ennakkoluulottomia muusikoita soittamaan kanssamme. Lähetämme järjestäjille ennakkoon musiikkiamme sisältävän kasetin, josta laulujemme tyylin ja hengen voi aistia jo ennen tuloamme.

Rosannalla on mukanaan lyömäsoittimia, muun muassa maracasit ja Zelia puolestaan vastaa kitarasäestyksestä ja toisesta lauluäänestä.

— Kuutena päivänä viikossa esiintyminen työkseen Portugalissa tuo ammattitaitoa. Lisäksi olemme harjoitelleet uutta ohjelmistoa päivittäin. Kyllä se musiikkipuoli hoituu Suomessa, mutta onko marraskuussa jo lunta?

RISTO VUORINEN

YHTEENSOPIVA PARI

Pohjalainen ja Etelä-Pohjanmaa 630 markan yhteishintaan

Nyt saat kaksi sinulle tärkeää lehteä yhden hinnalla. Pohjalaisesta näet laajemmat lukunäkymät ja Etelä-Pohjanmaasta kotikulmien kuulumiset. Huvia ja hyötyä. Uutisia, tapahtumia ja tietysti tuplasti myös ilmoituksia. Olemme käärineet lukupakettiisi vuoden ajaksi yli 600 lehteä.
Joka päivälle ainakin yksi, mutta parhaille kaksi. Pistä tilaus tulemaan.

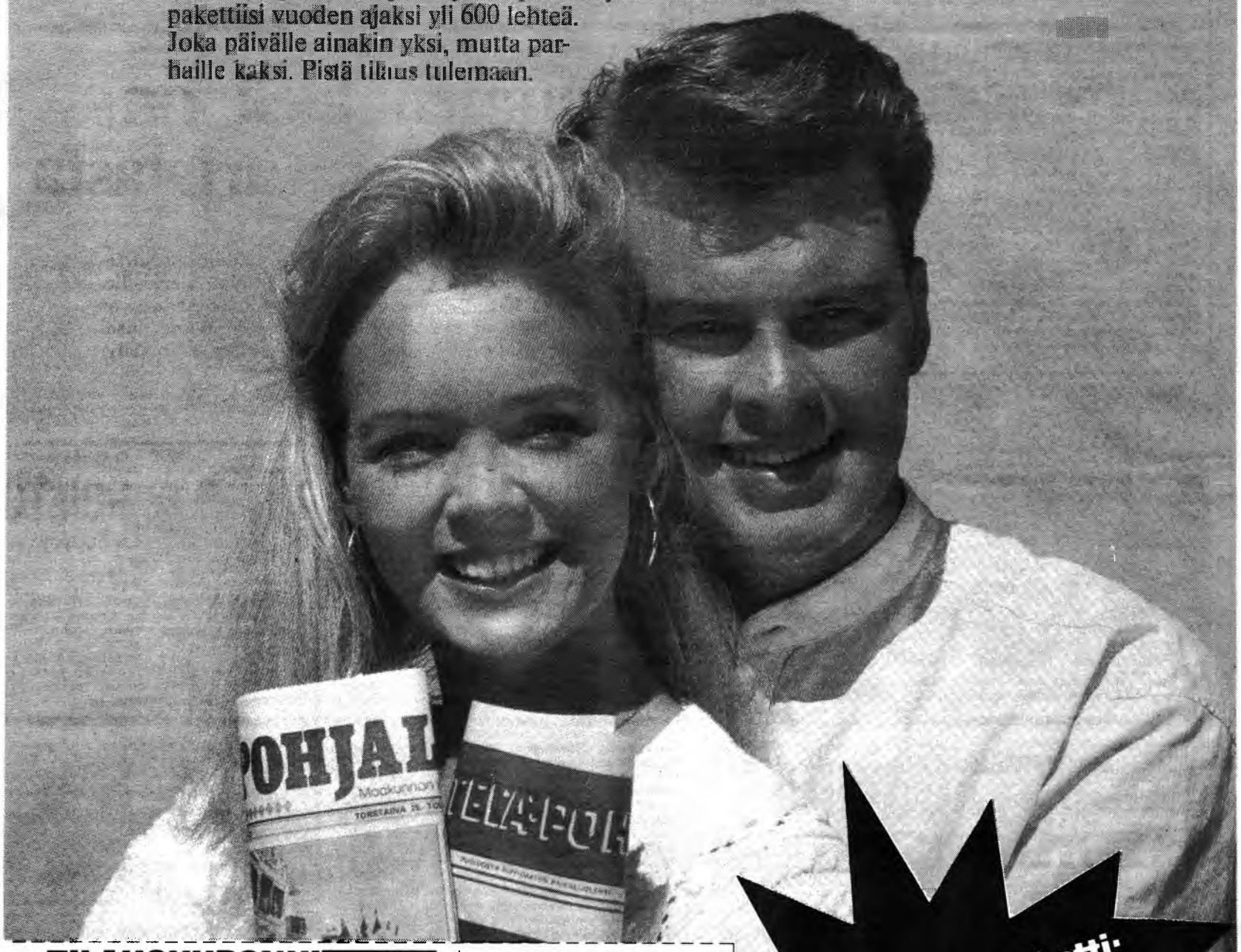

TILAUSKUPONKI

Tilaan Pohjalaisen ja Etelä-Pohjanmaan vuodeksi 1990 kestotilauksena paketissa edullisesti 630 markalla.
Maksan tilauslaskun

- ☐ yhdessä
- ☐ kahdessa
- ☐ kolmessa erässä.

TILAAJAN NIMI

OSOITE

POSTINUMERO

POSTITOIMIPAIKKA

PUHELIN

MT

Vastaanottaja maksaa postimaksun

POHJALAINEN
Vaasa Oy
Levikkiosasto
Vastauslähetys
Sopimus 60100/28
SEINÄJOKI

Tilaa lujа lukupaketti: Pohjalainen ja Etelä-Pohjanmaa 630 markan yhteishintaan. Säästät 300 markkaa.

THE FUZZBUNNIES

Ainakin vielä Fuzzbunnies jatkaa omituista poptaivaltaan (loikkii?). Nykyisin nelimiehinen bändi hyörii siellä ja täällä, käy läpi nämä ihme bändikatselmukset, suunnittelee demon tekemistä ketä huomattavan rahasumman. Ovat kuitenkin vähän laiskoja, ainakin keikkojen suhteen ja onhan itsensä tyrkylle asettaminen vähän kyseenalaista puuhaa. Vai onko?

Siis keikalleko? Tämän kysymyksen bändi asettaa usein itselleen ja miksi? No sehän on pirun pelottavaa nousta lavalle yleisön eteen, räpeltää ja mongertaa.

Mutta onhan bändillä hyviä biisejä ja niillä bändi pelaa. Vittuun ''tilulilu-muusikot''. Keikallekin lähdetään aina. On tämä pop-elo joskus outoa.

Taidetta?

No mitähän tämä Fuzzbunnies-musiikki sitten on, voidaan kysyä. Pop-musiikkia, perkele. POP-MUSIIKKIA! Tai hei mulla on toinen vaihtoehto. Taidetta... jep, sitä se on. Sweet metallia? Käyhän sekin, helvetti. Mitä merkitystä musiikkityyleillä ylipäätänsä on?

Sanat! Joo englanniksi. The Fish, Dead Ghost, My Creature World, Flies of France, ym. Melkein kaikki tekstit on eläinaiheisia (nimeltään), mutta kysymyksessä voi olla elämä tai kuolema tai kummatkin, kaukokaipuu, rakkaus, viha, ristiriidat, sanoittaja itse, yleinen hölynpoly, toisin sanoen klassisia aiheita.

Alkoholista ei lauleta (sitä yleensä juodaan), eikä yleensäkään mistään rock and roll -elämästä (mitä se on?). Pitäähän sitä nyt joku tyyli tekemisissään olla.

Hengenheimolaiset

Musiikillisia esikuvia? Vaikuttajia? Hengenheimolaisia? Jokaisella tyypillä on tietysti ne omat juttunsa, mutta mitään erityisiä vaikuttajia tuskin on... No joku (eräs) ulkopuolinen on vetänyt yhteyksiä jopa Cureen ja Loyd Coleen pystymärtä kuitenkaan sitä kovin selvästi perustelemaan ja sehän on vaan hyvä juttu. Sitä voisi luetella pitkän listan bändejä jotka täyttää poppareiden päät, mutta sehän olisi paskan jauhamista ja sitä ei kai kukaan halua. Toisaalta tämä koko juttu on oikeastaan paskanjauhamista, koko rock and roll -touhu on (joskus). Mutta kitarat viritetään joka kerta uudelleen ja uudelleen.

Sebastian Kukkanen

PS. Demo on valmis. Se käytiin tekemässä Kimmon studiossa Kauhavalla 12.7.-89. Sitä voi tiedustella numeroista 964-332 571 / Olli ja 964-388 604 / Jan.

SYYSIMUA

Kesän kohkauksen jälkeen IMU ryhdistäytyy, ja kutsuu IMU-kansaa juhlimaan syyskauden avausta!

Samalla jatketaan jäsenkeräystä, sillä eihän yhdistys ole mitään, ellei ole jäseniä, jotka ovat jotain.

Tähänastinen toiminta on enemmälti lymyillyt yhdenmiehen varjossa, mutta syksy tuo järjestäytyneemmän IMU:n. Odotuksia on, ja lupauksia lunastetaan.

SILTAVOUTI GOES TO ROCK

Carillo ja Fuzzbunnies avaavat klubin ovet 2.9., jolloin he myös esittävät musiikillisen näkemyksensä Ravintola Siltavoudissa. Fuzzbunnies jatkaa omilla linjoillaan, ja keikkailun karskiuttama Carillo vakuuttaa kansainvälisellä meiningillä ja varmalla otteellaan.

Siltavouti on erinomainen klubi-ravintola; henkilökunta on ystävällistä ja nuorekasta, eikä desibeliallergian vaivaamista naapureista ole pelkoa.

Tarjoilu pelaa niin janoisille kuin myös nälän riivaamille.

Tilaa on yli 90:lle rokkenrollmieliselle.

Asu on vapaa, eikä narikkapakkoa tunneta. Meininki tullaan pitämään mahdollisimman relana, ja homma laajennetaan aina vain suurempiinkin juttuihin.

MARRASROCK

Ehdottomasti Ilmajoen suurin rock-tapahtuma on kuudetta kertaa järjestettävä Marras-rock!

Paikka on tuttu Seppälä ja päivämäärä on 24.11. Tilaisuus uhattiin jo unohtaa nuorisotoimen taholta, mutta IMU aiko jatkaa perinnettä.

Alkuperäinen idea Marras-rockista lähti paikkakunnan rokkareista, mutta jossain vaiheessa järjestelyt vain luisuivat nuorisotyöntekijöille.

IMU vastaanottaa mielenkiintoisia bändiehdokkaita, mutta pidättää oikeuden valikoida esiintyjälistan. Yhdistys ei voi maksaa esiintyjille minkäänlaisia korvauksia, mutta voi tarjota estradin musiikilliselle mielipiteenilmaisulle tyyliin Hyde Park.

Seuraavana iltana eli lauantaina 25.11 vietetään IMU:n pikkujoulua Siltavoudissa. Marras-jouluklubin ohjelmasta tiedotetaan lähempänä ko. ajankohtaa.

Syyskuun 2.:n ja marraskuun 24.:n väliin ripotellaan vielä julkistamatonta ohjelmaa, myös näistä tullaan ilmoittelemaan myöhemmin.

Yhteydenottoasi odottaa
IMU
c/o P. Ahokas
KP 9
60800 Ilmajoki

* AMMATTIMAINEN MUSIIKKILEHTI * IRTONUMEROT LEHTIPISTEISSÄ * AMMATT
MUUSIKKOJEN, ÄÄNITTÄJIEN JA MUSIIKKIALAN OMA LEHTI * MUUSIKKOJEN, ÄÄNITTÄ
MUSIIKKIUUTISET
RIIPPUMATON MUSIIKIN JA TEKNIIKAN ERIKOISLEHTI
TUOTTEITA
PA
STUDIOT
kirjoja ym.
LEVYT
BÄNDIT
MIDI
HITIN SALAISUUS
WINKIT
MARKKINAT
SANOITUKSEN IDEA
ROCK-TAUSTAT
KEIKKA
MUUSIKOT
TESTI
tuottajan puheenvuoro
80 SIVUA TÄYTTÄ ASIAA
TIETOA-KONEITA-OHJELMIA
* AMMATTIMAINEN MUSIIKKILEHTI * IRTONUMEROT LEHTIPISTEISSÄ
ROCKPÄIVYRI '89
ILMAISEKSI SINULLE, JOKA TILAAT MUSIIKKIUUTISET-LEHDEN VUODEKSI ALLA OLEVALLA KUPONGILLA.
MUSIIKKIUUTISET MAKSAA POSTIMAKSUN
MUSIIKKIUUTISET
PL 23/28
Vastauslähetys
Sopimus 00280/9
00003 HELSINKI
KYLLÄ
TILAAN MUSIIKKIUUTISET vuodeksi (8 numero) eteenpäin hintaan 140 mk/v.
Tilaushinnan maksan saatuani laskun. Lahjaksi saan Rockpäivyrin.
Tilaukseni jatkuu kunnes peruutan sen.
Nimi
Lähiosoite
Postitoimipaikka
Puhelin
Ammatti

Erotiikka

Outoa uida ihmisvirrassa. Pois. Kivien yli, alas virtaa. Vedessä tuoksuja, muistoja. Väläys. Jossain pilvien välissä. Aurinkoharsojen välissä. Jyrkkää valoa. Yhteys, herkkyys, telepatiaa, enemmän kuin ohikiitävä ajatus. Tunne, ystävyys, vetovoima, mekanismi, kuumottava pallosalama verenkierrossa. Kuunkierroittain palaava, omalla radallaan uskollisesti. Takautuen, tukeutuen, peräytyen, lähestyen. Aina valmiina flirttiin, keimailuun. Flipperirakastaja, vapaalyönnit ja vilkkuvat valot. Keilailua, täyskaato. Pallo lähestyy, kasvaa, vääjäämättömästi. Ylitse, kumoon, ja rata on tyhjä. Liitua sormissa kirjoittamaan rakkautta, nostamaan pystyyn, aloittamaan alusta. Verta, hikeä, lohjenneita kynsiä.

Viski polttaa kurkussa, terävästi viiltäen valtimoita.

Katso yli ihmisvirran. Ui mukana, pölyssä, yksin. Pysäytä aika kuviksi. Iske veteen ja renkaat leviävät. Kuin pienenä heittäen kiviä jokeen, voileipiä. Voima itsessään. Jossain kaukana rummut. Takana, edessä. Välissä iäisyys. Kymmenen vuotta.

Pelto kasvaa unikoita, tuulessa taittuvia kasveja. Mutta polku on, ei kasva umpeen. On tie, kerran kuljettu, tallottu ja basso saa vatsat sykkimään toisiaan vastaan.

Tule valona. Päälle, hiljaa valuen. Eikä aika saa kiinni.

Piilossa, pelkojen kohdussa. Syntyen supistuksin, pää edellä tähän päivään. Kalvossa, suojassa.

Ja tuuli kuivaa kyyneleet, vie äänet pois.

Pysäytä aika. Pysäytä karnevaali, karuselli.

Latvis

ÄÄNTÄ KAIVATAAN

Kaksi naista, basisti & rumpali, etsivät kitaristia tai laulajaa tai laulavaa kitaristia tms. Ota yhteyttä puh. (967) 33513 / Marja tai (967) 15600 (työ).

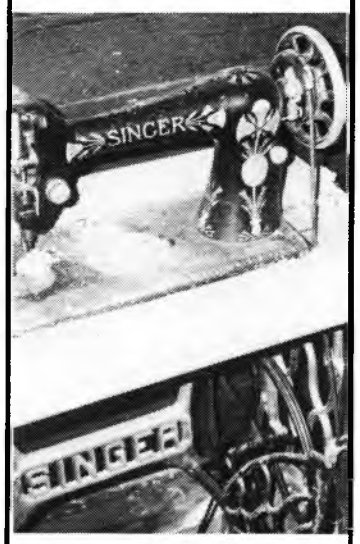

Etsitään vocalistia, jolla on valmiudet laulaa englanniksi. Omia biisejä, treenikämppä ja kamat on. Myös suunnitelmia ja hyviä ideoita löytyy. Soita 964-122310 / Sami tai 964 -120406/Tuomo.

KÖRMY

KÖRMY eli Kortesjärven seudun rock-musiikin ystävät on vaikuttanut Kortesjärvellä ja sen seudulla runsaat kaksi vuotta. KÖRMY perustettiin elävöittämään seudun nuorison vapaa-ajan käyttöä ja rock-musiikin harrastusta. Yhdistyksessä on jäseniä n. 80 ja lisää otetaan rajattomasti. Jäsenistä puolet on Kortesjärveltä ja loput ovat ympäri Suomea.

KÖRMY:n toiminta on ollut varsin monipuolista. Rock-klubiiltoja on järjestetty säännöllisesti ravintola Etapissa ja tunnelma näissä tilaisuuksissa on ollut sähköinen.

Hieman nuoremmalle rockväelle KÖRMY on jäjestänyt rockkonsertteja. Talven 88—89 aikana KÖRMY on pitänyt joka toinen perjantai Kortesjärven nuorisotiloissa KÖRMY-kahvilaa, jossa on tarjottu ilmaisen kahvin ja pullan ohella lukuisia harrastusmahdollisuuksia, kuten pingis, biljardi, musiikin kuuntelu, jne. KÖRMY-kahvilan yhteydessä pidetään myös kitarapiiriä, jonka vetäjänä toimii Jari Korpi. Viime pääsiäisenä KÖRMY järjesti koko perheen viihdettä polttamalla Kortesjärven keskustassa pääsiäiskokon.

KÖRMY ei ole ainoastaan Kortesjärvellä toimiva elävän musiikin yhdistys, vaan yhdistys pyrkii järjestämään toimintaa myös naapurikunnissamme. 28.7. 1989 pidettiin Kauhavalla ilmainen ulkoilmakonsertti KÖRMY-ROCK. Konsertista pyritään tekemään jokavuotinen tapahtuma.

KÖRMY pyrkii myös kehittämään yhteistyötä lähiseudulla toimivien elävän musiikin yhdistysten kanssa. Tulevana syksynä järjestetään Kortesjärvellä jalkapalloturnaus johon yhdistys haalii lisää joukkueita lähiseudun yhdistyksistä.

Lisätiedot:
Olli Turja KÖRMY:n pj.
62420 Kortesjärvi
puh. 964 - 885 240.

KÖRMYn suojeluksessa
Greenbeast
Seppo Nuolikoski
62420 Kortesjärvi
puh. 964 - 885165, 961 -123165
Taxi
Mikael Björklöf
62200 Kauhava
puh. 964-342424
Lukion pojat
Merja Koskela
62500 Evijärvi
puh. 967-51152
William shakes the spear
Pasi Mattila
62420 Kortesjärvi
puh. 964-885034
Filthy Asses
Timo Kotipelto
62600 Lappajärvi
puh. 966-61261
Savusauna
Matti Niemi
62500 Evijärvi
puh. 967-55523, 981-228335

ELEKTRIA
AKAI ON HIFIN EHDOTONTA ELIITTIÄ!
AKAI
AKAI Quality Component. Raskaan hifin aatelia!
AKAI Quality Component-sarjan hifilaitteet ovat raskaan hifin aatelia. Testimenestykset Suomessa ja ulkomailla todistavat AKAI:n ylivoiman!
AKAI CD-32
CD-soitinten kärkea: kauko-ohjaus, monipuolinen naytto, digitaalinen antoliitin, kuuloketason säätö, high grade D/A-muunnin, digitaalinen suodin
AKAI AT-52
Viritin: 16 aseman pikavalinta, kaistaleveyden vaihtokytkin, asemamuistin suojaus
AKAI GX-32
Tämän kasettidekin ainutlaatuinen super-GX-äänipää takaa ylivoimaisen suorituskyvyn. Dolby B/C, säädettävä esimagnetointi, kappaleenhaku
AKAI AM-32
2 x 80 W tehoinen DC-kytketty vahvistin takaa puhtaan soinnin myös vaikeilla kaiutin kuormilla, monipuoliset liitannät (mm. DAT, MM/MC, nauhuri, CD,prosesssori)
AM-32 1.990.-
AT-52 1.490.-
GX-32 1.990.-
CD-32 2.190.-
PRO-W 140 990.-
Yhteensä 8.650.-
KOKO SARJAN OSTAJALLE NYT
1.000 mk ETU
MAKSAT VAIN
7.650.-
AKAI M-552 kauko-ohjattava Pro-luokan midistereosarja
M-552 sarja tarjoaa luokassaan ylivoimaista suorituskykyä, mahtavan tehon ja helppokäyttöisyyden. M-552 edustaa aitoa tunnettua AKAI-laatua, joka näkyy viimeistelyssa ja kuuluu äänessä.
AC-M 552
Vahvistin: jatkuva teho 2 x 55 W, Surround Sound-aanijarjestelma (4-kaiutinliitantä), taajuuskorjain
Viritin: korkealuokkainen kvartsisynteesiviritin, jossa 16 aseman pikavalinta, sähkökatkos-suojaus muistille
Kasettidekki: kaksi kasettipesää, pikakopiointi, Dolby-kohinanvaimennin, vuorottaistoisto
AP-M 459 levysoitin:
laadukas puoliautomaattisoitin, hihnaveto, T4P-äänirasiakiinnitys
PRO-W kaiuttimet:
Tehonkesto 100 W, 3-tie bassorefleksi-järjestelma
KAIKKI TÄMÄ VAIN
3.495.-
Rakki ei kuulu hinnaan
PIDÄ NAUHURISI PUHTAANA
ALLSOP puhdistuskaseti puhdistavat nauhuri-, aani- ja kuvapaat tehokkaasti ja turvallisesti
Video 99.-
Audio 49
AKAI
Kysy kauppialtaasi
AKAI
-hifi-kuulokkeita alkaen
119.-
AKAI
QUICK START
MAAILMAN NOPEIN VIDEO
VIDEO 4/88 (Länsi-Saksa)
Testin korkeimmat pisteet (71)
VS 22
Akai-video näyttää ja nauhoittaa kaiken, sillä Quick Start-järjestelmä ei mieti 8 sekuntia, vaan käynnistyy heti. HQ/VHS. 4 ohj/ 1 kk kaukosäätimestä ohjelmoitava ajastin. Pysäytys- ja hidastuskuva. Ohjelmanhakuautomatiikka. Esittelyhaku. Lapsilukitus.
2590,-
LAATUA • PALVELUA • LUOTETTAVUUTTA
POHJOIS-SUOMEN SÄHKÖ OY
SEINÄJOKI - KAUPPANELIÖ 12 - PUH. 145 510 • KAUHAVA - KAARITALO - PUH. 341 990
LAPUA - OSKARINKATU 6 - PUH. 387 720

UNELLA

"No more dreams!" seisoo kitaristi Jukka Haurun lp:n mottona vuodelta 1975. Silti Jukka Hauru on yhä unella.

Suomen suurimman päiväaviisin kriitikkona hän kirjoitti Ruisrock 89:n jälkeen arvion, joka paljasti miehen tietämättömyyden Suomen rockfestareiden esiintymisestä. Samalla tuli esille, että Hauru ei ole vierinyt riittävästi, vaan on päässyt sammaloitumaan.

Jälkikritiikissään herra Hauru ylisti Ruisrockin ohjelmaa, ja antoi ymmärtää, että tämänkesäinen programmi olisi uusi alku Suomen festarihistoriassa. Ruisrockin ohjelmasta vaan mallia ottamaan kautta Suomen, ja katso: myös Haurun kaltaiset älyköt palaavat stagen tykö pitkän paussin jälkeen.

Voi Jeesus Maria! Missä Hauru on pitänyt silmiään kun Provinssirockin ohjelmia on esitelty ja ylistetty viimeksikuluneiden neljän suven aikana? Eikö Suomen suurimman lehdykän pop-jazz-kriitikko lue edes omaa leipäpuutaan, jossa mm. Pirkko Kotirinta esitteli ammattitaitoisesti tämänkesäisen Provinssin uutta aluevaltausta — maailmanmusiikkia?

Haurulle on syytä heittää muutama provinssirock -esiintyjä malliksi, jotta hän huomaisi Santanan ja Waterboysin olevan vain pieni osa Suomen rockfestareiden tähtikaartista.

Eli mm. nämä nimet ovat esiintyneet viime vuosina Seinäjoella, joka on Etelä-Pohjanmaalla sijaitseva 27.000 asukkaan kaupunki: R.E.M., Elvis Costello, Ry Cooder, Big Country, Ramones, Red Hot Chili Peppers, Lou Reed, Bob Geldoff, Ziggy Marley ja sen sellaiset.

* * *

Unella ovat olleet pahasti myös Seinäjoen Tangomarkkinoiden pääsylippujen myyjät, myytyjen lippujen laskijat ja koko Tangokisojen johtajat. Tangojussit uittivat markkinoiden päätteeksi tiedon, että Seinäjoen juhlilla kävi 35.000 ihmistä.

Jokainen seinäjokelainen ja osa koko maakuntaa on naureskellut uutiselle.

Aiheesta sikisi myös yleisökirjoittelu maakunnan lehdissä. Kirjoittajat eivät kuitenkaan saaneet selvää vastausta kysymykseensä, paljonko lippuja myytiin Tangomarkkinoiden aikana?

Vastausta saatiin odottaa pitkälle elokuuhun, jolloin kaupungin paikallisteeveessä järjestettiin keskustelu kesäjuhlien saldoista. Keskusteluun osallistunut tangokeisari Reijo Pitkäkoski lipsautti puolihuolimattomasti, että "fyysisiä henkilöitä" Tangojuhlilla kävi kymmenen tuhannen korvilla.

Näin tuli totuus, tai ainakin sinne päin viittaava luku esille.

Muutenkin Tangomarkkinapomojen pullistelu on herättänyt ajattelevassa kansassa hilpeyttä. Parhaita huulia oli Tangolaulukisan televisioinnin aikana kuultu juontajan alkuhuuhdahdus: "Koko maailma on kiinnostunut Seinäjoen Tangomarkkinoista".

Juontaja viittasi siihen, että paikkakunnalla oli nähty Ruotsin radion suomenkielinen toimittaja, eestiläinen radiomies sekä englantilainen tv-toimittaja.

Odotamme mielenkiinnolla Seinäjoen juhlista tehtyä tv-dokumenttia, joka kuulemma tulee leviämään kautta maailman satelliittien välityksellä.

Ingo Passila

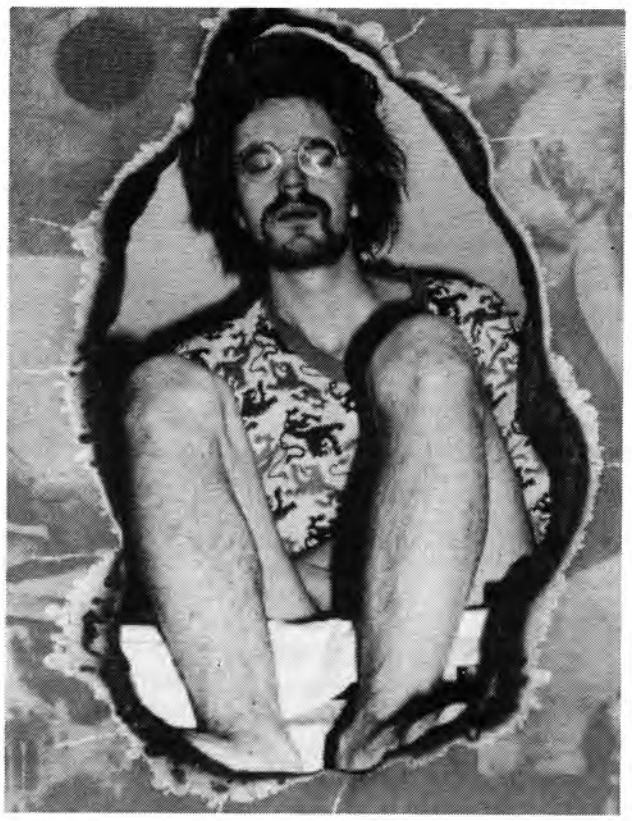

J. HAURU NUKKUU.

LEIKKAA TALTEEN

SOITA JA TIEDUSTELE ERI VUOKRAUS-MAHDOLLISUUKSIA

- henkilöautot
- pienoisbussit
- muuttoautot kuljetuslaatikkoineen
- pakettiautot 6 m³—12 m³
- kuorma-autot 28 m³—40 m³
- henkilöautojen katetut perävaunut
- avoperävaunut
- h-auton avo- ja katetut kuljetustrailerit
- veneenkuljetustrailerit
- hevoskuljetustrailerit
- asuntovaunut
- asuntoautot
- suksiboxit

Hertz
AUTOVUOKRAAMO
Vapaudentie 58
Maijalan leipomon vieressä
Puh. 171 171

Provinssissa kuultu
OPERAATIO SAAPAS
levätä ihan pikkuisen
Toimintaryhmä EIPÄS ry

Soundi 8/89:
MICHAEL MONROE
teki levyn New Yorkissa
BILLY IDOL
odotettu paluu!
+ RAINMAKERS +
ALICE COOPER
Robert Cray
SANTANA
DANNY WILSON • PIXIES
ILONA • TEXAS

RIKASTUTAN ELÄMÄÄNI!
SEURAAN AIKAANI!
OLEN MUODIKAS!

TILAAN SOUNDIN

TILAAN 165 MARKALLA Soundin 12 NUMEROA
Haluan tilaukseni alkavan numerosta ____/19____

Nimi
Postinumero | Postitoimipaikka

(Virheellisen postiosoitteen käyttö aiheuttaa lähetyksen viivästymisen)

Fanzine Oy maksaa postimaksun

Soundi
FANZINE OY
Vastauslähetys
Sopimus 33100/60
33003 TAMPERE

KYTKE JA VIRITÄ, PAINU TIELLE

Agri Cool päätti vihdoin avata suunsa:

— Mitä niillä väliä? Niitä oli paljon mutta kaukana täältä, rapakon takana tai Euroopassa, meillä vain joku Kalle Kiwes Blues Band. Jefferson Airplane tarttui heti korviin ja Led Zeppelin ja niiden muidenkin vinyyliä kertyi hyllyihin paitsi ensialkuun Santanan. Sitten alkoi tää Helppo Matka, kun virran piti yhtyä mereen ja villin olla vapaa.

— Äkkiä tuli paljon kamaa, kaikenlaista. Ja ihmisiä jotka pyöri ympäriinsä merkkeineen ja lippuineen. Myös täällä Wall Riverin kaupungissa, provinssipellolla. Se meni vielä silloin ihan free-pohjalta: en ollut rekisterissä missään — kiitos koulutyöjärjestyksen 24. pykälän.

— Tammikuussa istuin Sokkarin baarissa, josta sain kaljat ja funtsailin mitä nyt oikein pitäisikään funtsailla, kun ula-aalloilla pyöri Wigwam-kiekko, kaikki aallot yhdessä ja yhtäaikaa, Luulosairas oli se biisi: se kotimainen juttu, joka myös kolahti, tää Jukka Gustavsonin kähinä.

— Ikää oli silloin 15 vuotta, siis mies parhaassa iässä. Mutta ennenkuin tää drop out muuttui pitemmiksi loikiksi, ehdittiin nähdä lisää näitä kotimaisia yhtyeitä, kuten Tasavallan Presidenttiä, kun niiden jäbät käynnisti skittoillaan metallimyrskyn, niin että puiden latvat huojui keltaraidallisina, lehtevinä tiikereinä, ja loppu olikin jo pelkkää sattumaa, salatietoa muumilaaksosta.

— Vaikka pikkupopparikiltsien plastiikkitakit kahisivat mukavasti, niin en enää välittänyt kuunnella sitä ääntä. Menin tielle jotka johtivat kaupungista ulos: prätkät ja autokonsertot virittivät mielikuvia, maiseman piti saada vaihtua.

— Ne kiltsit jäivät kuuntelemaan mankuista purkkaa ja jauhoivat sitä kartsalla kuin skeidaa. Niistä oli nastaa istuskella Hobin katolla ja heitellä vesilammikoihin hikisiä filsuja, jotka sihisivät kuin jossain hopeaspermassa, heidän maailmansa mallin alkulimassa, tai olivat kuin pieni ruskeatervattu laivasto Välimeressä, jonka paikoista ne oppivat myöhemmin tuntemaan Rhodoksen ja Ibizan.

+ + +

— Ja vaikka rapakon takana romahdus tuli äkkiä, kun idolit katosivat nurmen alle ja orgia läsähti kasaan, niin ei me heti täällä verhoja vedetty ikkunoihin ja palattu teeveen ääreen. Ei. Mehän oltiin vasta lähdetty liikkeelle, kun tuuli tarttui takkiin ja vei eteenpäin kohti uusia seikkailuja.

— Mitä täällä Itämeren keinussa saattoi olla? Älytön ruuhka Suomen woodstock-sekoilussa, Ruisrockissa -70. Niistä nyrjähtäneistä massoista piti päästä intiimimpiin puitteisiin: ja olihan niitä mestoja joissa ryhmät tutki seksin Tabula Rasaa tai kasvottoman kuoleman hivenaineita. Eikä moni ollut silloin vielä mikään hipsteri, vanhat hipit tuli myöhemmin.

— Turn on. Kytkettiin vapaalle ja nähtiin tuttuja toisista paikoista, kun nukuttiin kalmistoissa ja puistoissa ja järkättiin punkkua ja plankkua ruoholla (Tää on nyt tätä tiedotuksellista osuutta, sorry taidetoimikunta). Enkä mä koskaan unohda näitä kummia kuningasliftauksia: märkinä tiellä vitun kaukana sateessa eikä killinkeja taskussa sen enempää kuin mitä nyt näkkileipään. Tai kaapatulla polkupyörällä menossa kaksi päällä Savon yössä jossain Rautalammen reitillä älyttömiä mäkiä.

— Psykedeelinen munamankeli, trippaava enkeli-Tarzan, matkalla kuuhun, joka on yksi pieni askel minulle, mutta suuri ihmiskunnalle, kuten Neil Amstrong asiaa ehti arvioida. Niin sitä huijattiin. Ja vaikka eihän meillä ollut varsinaisia heimokokoontumisia, tulin nähneeksi 16 ikävuoteen mennessä tiellä yhä uusia kaltaisiani matkalaisia paratiisiin päin.

PEKKA LUHTA

parked by

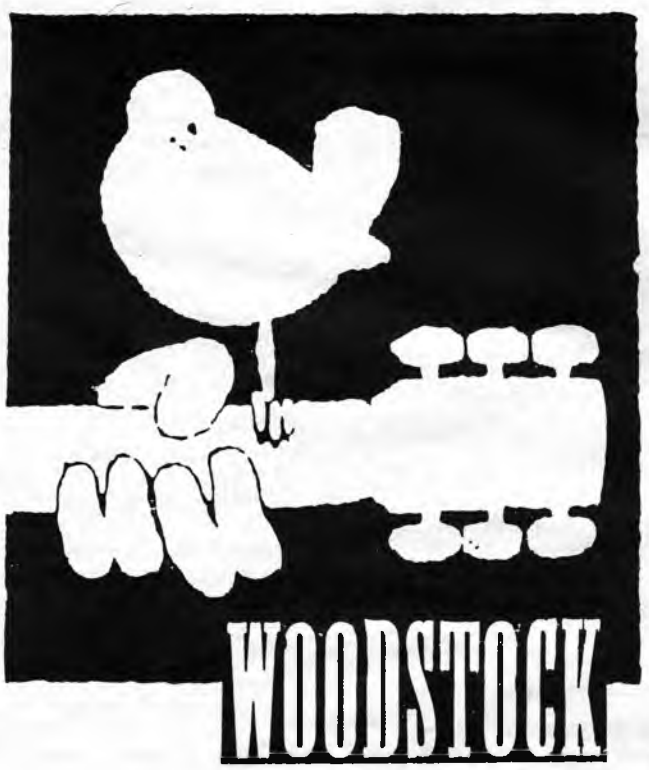

August 16th, the twentieth anniversary of Woodstock festival.

+ + +

— Kristushiukset kasvoivat, vaikka Kristus oli pysäytetty Isossakyrössä 1304, vanhaan kivikirkkoon, ja teljetty sittemmin uskonpuhdistajien toimesta lopullisesti sinne. Mutta ehkä seuralaiseni olivat aivan toisenlaisen kulttuurishokin edustajat?

Beatles, Dylan, ja se mitä teevestä näki kaikestamuusta mustavalkoisina: campuksilla palaa, ghetot tulessa, Vietnam. Ei tarvitse ihmetellä, miksi tämä outo kuume tarttui meihin!

— San Francisco ja ne kesät siellä ja kaikki se mitä muuta tapahtui joka paikassa. Ei siitä ruuhkasta millään ottanut selvää mitä tarkasti ottaen oli meneillään, mutta se tieto riitti, että nyt nytkähtää. Maailma pyörähtää ympäri, kuten jo Galileo-vanhus tiesi.

— Merkillinen puberteetti ihmiskunnan historiaa, Animalsin tulkinta House of the Rising Sun tai Mick Jaggerin rohea rollariääni paisumassa sen äänenmurroksessa. Teinimaailma laajeni, joka suuntaan kuin kaleidoskooppi. Esteetön peilisali, kuvien estetiikka, Life-lehdet ja Iskelmä-lehti, radion 8-kärjessä, rautalanka ja Renegades rintintin-asuisena Törnävänsaarella. Vähäpätöiset ja naivit ainekset limittyivät yhteen. Poppanahippi.

— Pienet kuvat muuttuivat isoksi laajakankaaksi, katselija astui mukanaolijaksi. Kuohui reaaliajassa, ei tarvittu nostalgiaa, viileää jälkijättöistä etäisyyttä ja hyödyntämistä. Jos meidän uhrimenomme olivatkin terapeuttisia initaatiota ja sublimaatiota kohteisiinsa, eivät ne karanneet käsistä maanantaisinkaan, jääneet viikonloppuihin. Uusien päivien tullen sinä olit yhtä huoleton.

— Ajassa oli jotakin pakanallista yleismaailmallista ei-sanomista. Intiavaikutteinen meininki ja idän tarvikkeet ja tuotemerkit, afga, rokko, liba ja turkki. LSD ja tämä kemikaliopuolihan olivat pitkän aikaa jokaisen noudettavissa apteekista, siis silloin aluksi, kun jokainen meistä oli vielä lapsenkasvoinen oraakkeli.

+ + +

— Nyt olemme paikallisia, tarkkoja, suojeltuja. Onko se meidän Sid Barret-syndroomamme? Katse kääntyy kohti maata, sen autistista hiljaisuutta. Itseäni on jo pitemmän aikaa kiinnostanut ne uhrilöydökset, ihmisen pääkallot ja luut, joita Isonkyrön Leväluhdan suonsilmäkkeestä on nostettu esiin. Löydökset on ajoitettu 500—800 luvuille, jolloin Kyrönjokivarsi oli huomattavan kulttuurikeskuksen asemassa. Millaisen kuolemankultin kansaa se oli?

MAUMAUSTA

Tilaa postimyyntilistamme Talvi/89!!!

ROCK/POP
Beatles, Rolling Stones, Pink Floyd, Bob Dylan, ZZ Top, Rush, U2, Guns 'n' Roses, AC/DC, Aerosmith, R.E.M., Lynyrd Skynyrd, Genesis + satoja muita.

60's/70's
Led Zeppelin, CCR, Deep Purple, Jethro Tull, Yes, Jefferson Airplane, Animals, Canned Heat, Cream, Jimi Hendrix, Steppenwolf + paljon muita...

Huom! Kemun jäsenalennus —10 %.

MAUMAU MUSIC
Kauppakatu 18 (PL 365), 60101 SEINÄJOKI
puh/fax (964) 133560 avoinna ark. 10—18 La 9—14

ROCK-SM-89

Rockmuusikot ry. järjestää lepovuoden jälkeen Rock-SM kisan. Kisaan voivat osallisetua kaikki ilman äänilevysopimusta olevat yhtyeet. Osallistuminen tapahtuu lähettämällä Rockmuusikot ry:lle demokasetti yhtyeen musiikista. Alkukilpailu tapahtuu koko maan kattavana kiertueena lokakuussa, ja finaali järjestetään Helsingissä marraskuun 10. päivä. Kiertueen konsertteihin kutsutaan bändit kasettien perusteella.

Seinäjoen aluekarsinta on pe. 6. lokakuuta Nuorisokeskuksessa ja Kokkolassa ma. 9. lokakuuta,

Konserttipaikkakunnilla järjestetään kisojen yhteydessä kitara, basso-, rumpu-, keyboard-klinikoita, jotka ovat kaikille avoimia tilaisuuksia.

ÄMYRI

Mikä Ämyri? Misä se sellainen on? Se on lapualainen rockyhdistys, joka perustettiin kesällä -88. Lapuan nuoriso- ja kulttuurilautakunnat olivat yllättäen keksineet, että Lapuan päivän juhlistamiseksi täytyi olla myös nuorille muutakin kuin haitarinvääntöä ja runonlausuntaa. Kutsuivat meitä oikein kirjeellä, ja me mentiin uteliaisuuttamme katsomaan. Siellä sitten huomattiin paikalla olevan noin 10 bändin edustajiston. Aikansa toisiamme mulkoiltuamme saimme jopa sanoja suustamme, ja lopulta heräsi yksi ajatuskin; perustetaan rockyhdistys.

Sosiaalinen tilaus

Kaikki olivat samaa mieltä siitä, että bändien on yksinään vaikea saada keikkoja ja ettei keikkapaikkojakaan ole liiemmälti. Esim. Lapuan Latosaari otti vielä 80-luvun alkupuolella paikallisia ja ulkokuntalaisia bändejä kakkosbändeiksi. Mutta raha oli tärkeintä jolloin vastaavan urheiluseuran jäsenellä heräsi kuningasajatus: ''pannahan tuohon nurkkaan risko ja oikeen värivalot. Ja isoot kovaääniset pitää olla, jotta voirahan leheres mainostaa että meillä on kaks riskoa. Tuloo näin halavemmaksi, ku ei tartte maksaa orkesterille. Painittaasko taas''. Ja kyllähän paikallinen urheiluseura rahaa tarvitseekin, kun kerta pitää juniakin välillä vuokrata... Ensi kerralla? varmaan ostetaan koko juna ja jostain jalkapallojaoston juniorivalmentajasta koulutetaan veturinkuljettaja oikein koppalakin kera.

Joten me rockhenkiset ihmiset perustettiin Ämyri voidaksemme henkisellä väkivallalla järjestää itsellemme ja muille elävän musiikin tilaisuuksia.

Ämyrin tarkoitus

— tukea rockbänditoimintaa ja elävää musiikkia järjestäen rocktilaisuuksia ja näin ollen antaa bändeille mahdollisuus kasvuun ja kehitykseen ja näin ollen antaa myös kuulijoille erilaisia ja eritasoisia musiikkinautintoja
— järjestää bändien keikkavaihtoa toispaikkakuntalaisten kanssa
— kehittää bändien harjoitustiloja
— toimia bändien yhteyselimenä johtaviin tasoihin päin jne.

On toimintaa

Ämyri on toimunut yli vuoden. Mitä on saatu aikaan paskanjauhamisen lisäksi?

1. Välipuistorock '88 ja '89. Toisella kertaa tämä ulkoilmakonsertti tuntui jo tavoittavan enemmän kuulijoita sateesta huolimatta. Ensi vuonna Välipuistorock saattaa niveltyä Speleihin, jotka pidetään Lapualla. Ämyri onkin saanut huolehdittavakseen Spelien rocktapahtumista.

2. Rockkonsertteja Nuorisotalolla

3. Rock-iltoja ravintola Kodittaressa, joka on kylläkin pieni, mutta sitä lämpöisempi ravintola keskellä Lapuaa.

4. Kaikenmoisia pienempiä pippaloita...

Kaupunginisätkin ovat tulleet vastaan rahallisen tuen muodossa ja nyt vielä saataneen kiinteä lava nuorisotalon taakse, jossa järjestetään esim. Välipuistorock.

Mitä muuta?

Seuraaviin bändeihin saa Ämyrin kautta yhteyttä: Oregon Pine, Uristopaz, Fuzzbunnies, Jane, Musta Ruusu, Crime, Sabotaasi, The Orient... on niitä muitakin. Bändejä hajoaa ja syntyy.

Ämyriin voi liittyä vaikkapa kannatusjäseneksi. Vie vain tyhkät pullot kauppaan. Eli yhteensä 50 pulloa = 25 markkaa. Sitten vain pankkiin ja totta Mooses, rahat Ämyrin tilille: Lapuan Sp 491710—426173.

Mitä saat vastineeksi? Kuulut ainakin johonkin. Et ole enää aivoton ja yksinäinen ajelehtiva hyypiö. Voit ehkä saada joskus Ämyrin tiedotteen ja sinulla on 50 % alennus Ämyrin järjestämiin tilaisuuksiin. Pankkisiirtokuittisi on sinun jäsenkorttisi, joten muista merkitä lomakkeeseen nimesi ja osoitteesi suhteellisen selvästi, ettei tarvitse kääntyä grafologin puoleen.

ÄMYRI KUULUU MYÖS MAAKUNTAAN

Ämyri haluaa laajentaa elinpiiriään. Halutaan tulla teille keikalle! Ja tulkaa te meille. Rahaa ette varmaa saa mitään, mutta bensat Ämyri maksaa. Oikeastaan voisitte lähettää demojanne yhdistykseen. Ei se mikään pakko ole, mutta jos sattuskin sitten menemään trashia nitrodiscoon tai gospelia heavykonserttiin...

Osoite on:
ÄMYRI
PL 73
62101 LAPUA

Kaikenlaisia tiedusteluja voi tehdä Ämyrin puheenjohtajalta, jonka nimi on Vesa Kangasluoma. Puhelin (964) 331 799.

Kirjasi ZELEZNY

VAASAN LÄÄNIN KEHITTYVÄN MUSIIKIN KOULUTUSSÄÄTIÖN KOHDEAPURAHAT

KEMUn koulutussäätiön kohdeapurahat ovat haettavina 30.11.1989 mennessä.

Kohdeapurahat on tarkoitettu sekä yksityisille musiikinharrastajille että yhteisöille (yhtyeille).

Kohdeapurahat myönnetään populaarimusiikin alueella toimiville yksityisille musiikinharjoittajille tai yhteisöille (yhtyeille).

Hakijoiden on toimittava Vaasan läänin alueella.

Yksityiskohtaisia hakemuskaavakkeita on tilattavissa KEMUn toimistolta. Mahdollisia lisätietoja saa numerosta (964) 141 135 / Viitasaari.

Vaasan läänin kehittyvän musiikin koulutussäätiö
PL 180, 60101 Seinäjoki

TULE TEATTERIIN

Seinäjoen kaupunginteatteri tarjoaa syyskaudella neljä ensi-iltaa: Rosvo-Roope (ensi-ilta pe 15.9. klo 19.00), Paha Veri (ensi-ilta to 28.9. klo 19.00), Lumikit (ensi-ilta su 1.10. klo 14.00) ja Oz-maan Velho (ensi-ilta to 14.12. klo 18.30). Lisäksi uusinta ensi-iltansa saa Peer Gynt (pe 13.10 klo 19.00).

Teatterinjohtaja Rauli Jokelinin mukaan teatteria tehdään Seinäjoella periaatteella ''pääosassa on katsoja''. Yleisön mielenkiinto sanelee ohjelmistovalintojen suuntaviivat.

Piiskaa & porkkanaa

VITTU PÄÄHÄN!

Mua kummastuttaa ja vituttaa tää teidän Botnia Beat ja erityisesti lehden päätoimittaja. Latvis näyttää kirjoittavan yli puolet ns. jutuista ja ilmeisesti omaa erinomaisuuttaan esiintuodakseen ottaa kantaa asiaan kuin asiaan. Pysyis vaan niissä novelleissaan.
Eikö Kemulla — vai ketkä typerykset — lehteä julkaisevat ole resursseja palkata toimittajia? Latvishan on vain pelkkä itsekäs runkkari. Vetäis vitun päähänsä!

— MMH —

Kiitos erinomaisuudesta.

Ja ulkosynnyttimen päähänveto ei ole koskaan pelottanut päätoimittajaamme. Hän ja hänen rakastajattaret pitävät siitä.

M. Puska edistää Suomi-viihdettä

KEMU:n entinen toiminnanjohtaja ja nykyinen johtokunnan jäsen MIKKO PUSKA on nimetty Nokialle perustettavan viihdekeskuksen projektisihteeriksi.

Viihdekeskuksen tarkoituksena on toimia konserttien, tanssiaisten ja iltamien pitopaikkana. Tapahtumat radioidaan ja televisioidaan. Keskuksessa pidetään myös viihdealan kokouksia ja levynjulkistamistilaisuuksia.

Hankkeen taustalla ovat Tampereelle perustettu Suomi-Viihde r.y. Nokian kaupunki ja Nokian kylpylähotelli. Keskus on tarkoitus avata yhtä aikaa kylpylähotellin kanssa ensi vuoden aikana.

Mikko Puskan kanssa hanketta ovat ajamassa musiikin tietoniekka Ilpo Hakasalo sekä uuden tamperelaisen paikallisradion taustavaikuttajat Pertti Teräväinen ja Markku Urhonen.

Projektisihteeri Mikko Puska istuu myös Seinäjoen kaupunginvaltuustossa SDP:n ryhmässä sitoutumattomana.

Yksinäinen nainen on turvaton syksyisellä lenkkipolulla.

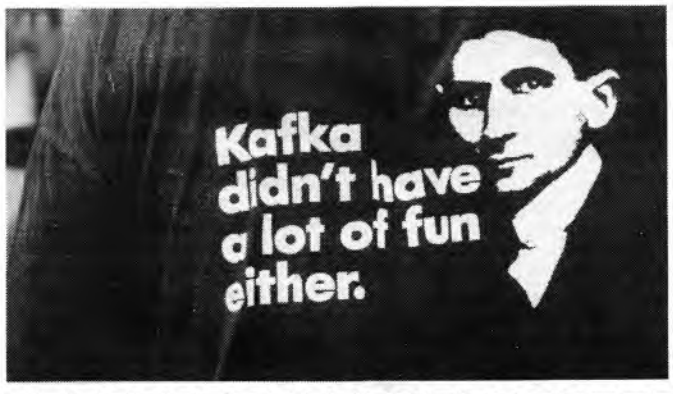

KOLMAS NAINEN TOINEN MIES

Kolmannen Naisen seurassa on nähty toinen mies.

Komppikitaristi Timo Löyvä on siirtynyt orkesterin riveistä kokopäivätoimiseksi studioguruksi ja kepin varteen on tarttunut nimeä myöden yhdennäköinen Timo Kivikangas. Kivikankaan aikaisempia kokoonpanoja ovat olleet mm. MT-1, Manic Toys ja Arson.

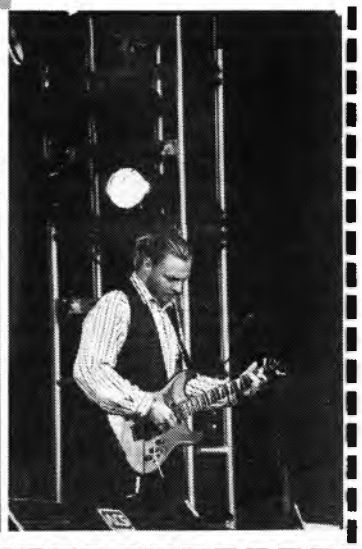

Parturi-kampaamo
PÄIVI
Asema-Center 2. krs Seinäjoki
Puh. (964) 148 200
Ti—Pe 9—17, La 9—14

A I D S
SPR:N PÄIVYSTÄVÄ AIDS-PUHELIN
Puh. 9800 2700
Ohjausta, tukea, neuvontaa joka päivä klo 17–21
paitsi juhlapyhinä ja niiden aattoina.

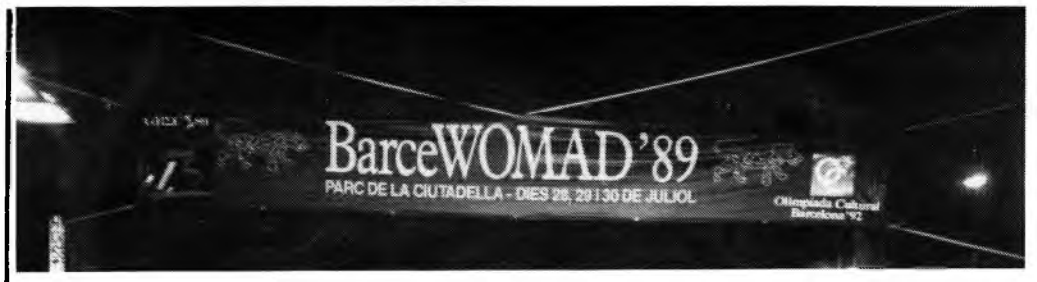

Catalonian pääkaupunki Barcelona valmistautuu kovalla tohinalla vuoteen 1992. Kyseinen vuosi tulee olemaan varsin tärkeä koko Espanjan valtakunnalle, mutta erityisesti olympiadihulinan isäntäkaupunki Barcelonalle.

Niinpä koko kylä on melkoisen restauraation alla kaikki vähänkään kansalliskalleutta muistuttavat kohteet ja rautatieasma ja puolet kaduista siistitään. Olympiakomitean kulttuuriosasto, ''Olimpiada Cultural'' järjestää ehtimiseen erinomaisia tapahtumasarjoja, tiedotusta ja muuta hössäkkää. Esimerkiksi WOMAD-festivaalin kaupungin komeimmassa puistossa Parc de la Ciutadellassa heinäkuun 28. — 30. päivänä.

THE ZOO OF WORLD MUSIC

Puisto oli todella valtava. Alueella sijaitsivat mm. Eläintieteellinen museo, modernin taiteen museo, Catalonian parlamentti ja eläintarha. WOMAD-festari täytti vain pienen kulman, vähän niinkuin Törnävänsaari, mutta hiukan eri ilmasto. Puistossa lenteli noin miljoona papukaijaa vapahasti. Backstagelle kuului mukavasti viereisestä eläintarhasta puumien ja apinoiden ääntelyä. Videoscreeniltä näkyivät päälavan tapahtumat, ja Olimpiada Cultural oli ymmärtänyt hoitaa paikalle free-baarin. Apeita naamoja ei juuri näkynyt.

Esiintymässä olivat tutut Provinssista ja enemmän. Erityisesti allekirjoittaneen mieleen jäi englantilainen Kathryn Tickell Northumberlandista. Instrumentillaan Northumbrian pipesilla neiti taikoo sanoisinko hämmästyttäviä rytmejä ja melodioita. Toivottavasti ensi Provinssi hänet näkee.

Vanha kunnon Van Morrisonkin innoittui oikein rokkaamaan hikisessä Barcelonan yössä. Esitys oli tiukkaakin tiukempi, mutta taitaapa suurin kunnia laskeutua bändinsä harteille, aivan kuin Amerikantäti ETTA JAMESilla. Etta-täti on komea ilmestys komealla äänivarastolla. Hän on esiintynyt mm. James Brownin, Marvin Gayen, Little Richardin ja Otis Reddingin kanssa eikä varmasti turhaan ollut Chess Recordsin ''soul queen'' 60-luvulla, espanjalaisetkin sen ymmärsivät. Suuri oli suosio.

KOLMEN PÄIVÄN RYTMI

Paikallinen yleisö oli maailman rytmitietoisinta. Herra REVEn ja Orquesta Reven soittaessa väki taputti hillittömiä rytmejä keskenään ikään kuin se olisi maailman luonnollisin asia. Saattaa ollakin, tuumin, mutta miksei kukaan taputa epätahtiin? Sitten taputin. Monet nuoret parit esittivät lisäksi varsin lennokasta tanssi-iloittelua lattariryhmien soitellessa.

Päälavalla (''electric stage''), kakkoslavalla (''acoustic stage'') ja workshop-lavalla iltakuudesta hyvinhyvin myöhään jatkuvia esityksiä tuli ihmettelemään onnellinen, mutta pienehkö yleisö. Väkeä oli toki riittävästi synnyttämään oikea maailmanmusiikkitunnelma, mutta olympiakomitea ei tainnut juuri tienata. Eikä ollut tarkoituskaan. He tuottivat koko WOMAD-organisaation erilaisina ruoka-, vaate- ja kräsämyyjineen Barcelonaan. Musiikkia seitsemästätoista maasta, eksoottista ruokaa ym., kuten järjestäjät itse asian ilmaisevat ''a true experimental trip of three days.'' It was.

Tyytyväisen näköinen Thomas Brooman, Womad-moguli, luonnehti kisoja onnistuneiksi. Itse asiassa, hän totesi, näin mukavaa ei ole ollut kuin Suomessa. Talouspuolen hän totesi olevan kunnossa ''Womad on tehnyt monta festivaalia jotta voisimme peittää kasvaneet kulut, pitää ihmiset töissä. Mutta ei tätä rahasta tehdä. Eikä tällä rahaa tehdäkään. ''Mutta mukavaahan se on, että musiiki menee kaupaksi. Silloin sitä ei tehdä turhanpäiten.

Maailmanmusiikilla menee hyvin. Maailmalla ei. Tuskin World music ja WOMAD kykenevät muuttamaan maailmaa rytmien täyttämäksi sointujen paratiisiksi, mutta paljon se voi tehdä (on tehnyt) lisäämällä tietämystä. Tietämyksestä sikiää ymmärrys. Ymmärrykseen pohjautuu rauha. Hoi.

Kesän suurin WOMAD-spektaakkeli on Cornwallissa, Englannissa 25—27. elokuuta.

Teksti ja kuvat:
OLLI KANGAS

MAUMAUSTA
Tilaa postimyyntilistamme Talvi/89!!!
R&B/BLUES/SOUL/JAZZ
Roy Brown, Amos Milburn, Muddy Waters, Howlin' Wolf, BB King, Marvin Gaye, James Brown, Sam Cooke, Robert Cray, Johnny Winter, Fabulous Thunderbirds, Pat Metheny, Lonnie Mack, Omar & Howlers ym. ym...
WORLD MUSIC/FOLK/COUNTRY
Nusrat Fated Ali Khan /Remmy Ongala/Bob Marley/Yossou N'dour, Fatala, Orquesta Reve, Jali Musa Jawara, Cheb Khaled, Fairport Convention, Clannad, De Danann, Michelle Schoked, Steve Earle, Wolfe Tones jne...
Huom! Kemun jäsenalennus —10 %.
MAUMAU MUSIC
Kauppakatu 18 (PL 365), 60101 SEINÄJOKI
puh/fax (964) 133560 avoinna ark. 10—18 La 9—14

Salakavalasti etupuolelta

HITTI ISKEE

Piisi on piisi

Singlelevy muuttuu hitiksi tietyn myyntikapasiteetin saavutettuaan mutta kappaleen itseisarvoa sen ei pitäisi muuttaa. Kappale ei muutu paremmaksi sen takia että se keikkuu listan kärjessä eikä senkään takia että 500 000 fania ei voi olla väärässä. Ei sen pitäisi myöskään huonontua siitä että sitä ostetaan eli nk. kaupallissyndrooma. Listan kärjessä roikkuu mielikuva, visio yhtyeestä. Singlen valinta on riskialtista taiteilua menestyksen ja unohduksen välimaastossa ja siksipä nimi taitelija sopiikin tähän hyvin.

Singlevalinta ei useinkaan ole se älpeen ''paras'' yksilö vaan jotain siltä väliltä, keskiverto. Levyjen ostajille jääkin usein kapeutunut kuva (mielikuva- artistista elleivät ole kuulleet koko älpeetä. Jotkut bändit leimataan singlebändeiksi ja toiset todetaan kunnianhimoisiksi LP-kokonaisuuksien pakertajiksi. Varsinkin 70-luku oli tältä osin merkillepantavaa aikaa. Sen ajan kirottu hittibändi Sweet teki helppoja, myyviä singlejä. B-puolille tungettiin kuitenkin säännöllisesti toisenlaista tavaraa ja älpeet olivat jo kokonaan toinen juttu. Yhtye olikin parhammillaan viimeisilä älpeillään joskin jo alussa valttina oli toimivien kokonaisuuksien hallinta. Juicella on samasta syndroomasta kyse, hittinsä ovat olleet täkyjä joilla saadaan kansa ostamaan se varsinainen äänikuva yhtyeestä. Juicen tapauksessa löytyvät henkilökohtaisemmat ja painavammat kappaleet ei-singlevalinnoista. Asiaan vaikuttaa tosin myös kyllästymisaspekti kun radiot veivaavat jotain samaa piisiä päivästä toiseen niin ei se enää vaikuta tuoreelta vaikka olisikin hellyydellä esiin puristettu.

Radiopassiivista säteilyä

Radiotoimittajat tyytyvät juuri näihin helppoihin valintoihin. Harvoin kuulee B-puolia tai älpeen helmiä. Samat kappaleet toistuvat oli kyseessä sitten paikallisradio tai yleinen sellainen. Kanjan hevipuurtajaa. Ryhmä on soitellut samaisella kokoonpanolla puolitoista vuotta. M.A.D. on toki ollut elossa jo vuosia, mutta yhtye on kamppaillut eloonjäämistuskissa miehistön vaihdosten takia. Ryhmän on vakiintunut nyt kolmikoksi kitaristi-vokalisti Urmas Niemi, basisti Arto Riihinen ja rumpupeltien- ja sekä kalvojentakoja Ahti Lassila,

Bändiin kuuluu myös kiinteästi pikaliimalla liitettynä osana alajärsalle annetaan sitä mitä se vaatii eikä sitä mitä se tarvitsee. Mielikuvituksen ja luovuuden käyttö onkin kirosana julkisissa medioissa. Radio toimiikin vain äänimattona kauniista puheista ja kunnianhimoisista puheista huolimatta. Radiota ei kuunnella, hädin tuskin edes kuullaan. Niinpä hitin on oltava se täky, selvästi erottuva pyydys, valitettavasti.

Kyse on melko pitkälle radion passiivisesta säteilystä jota niin halutessa voisi aktiivisesti säädellä ja säätää. Minä olen muistanut -kappaleen menestys kertoo jonkinasteisesta kuulemaan oppimisesta. Pelkkien listojen perusteella on tosin vaikea sanoa ketkä ovat nostaneet Lönnholmin ykköseksi. Kysehän on balladinomaisesta, joten voidaan olettaa että myös vanhempi väki on ollut nostamassa sitä esiin. Luultavinta onkin että kyse on koko kolmiyhteydestä: lapsi, vanhempi, aikuinen.

Ryhmäkuuri

Usein ostetaan sitä mitä kaverikin ostaa. Keikoillakin käydään pitkälti ei-musiikillisista syistä. Muusikotkin tekevät sitä, miksi ei yleisökin.

Levy-yhtiöt eivät tiedä kuka heidän firmansa levyjä ostaa, heille riittää tieto että niitä ostetaan. Jos he tietäisivät kuka niitä ostaa, pystyttäisiin toimimaan enemmän musiikin ehdoilla. Nyt markkinat sanelevat ehdot.

Levyt on pää-osin suunnattu tukemaan jo olemassa olevaa mielikuvaa eikä luomaan uutta. Onneksi poikkeuksiakin on paljon mutta usein kuitenkin pää-asia unohtuu.

Ostava joukko on jossain määrin johtaja, tuntija. Se ei ole niin tyhmää kuin luullaan mutta ei myöskään niin viisas kuin halutaan olettaa.

Harvassa ovat ne tiedostavat kuulijat, todelliset Tuntijat ja Taiteilijat, Kuulijat. Mutta, tänä päivänä onneksi hiljainenkin levy voi kuulua kauaksi.

Kari Kossila
ex-single

Millaisesta kappaleesta tulee hitti, listoilla keikkuva kummajainen. Käytännössä asia on yksinkertainen: yhtyeeltä on tulossa pitkäsoitto ja tältä yksinkertaisesti lohkaistaan mainossiivu. Tämä siivu yrittää luonnollisesti (luonnottomasti) olla myyvä, nopeasti mieleen jäävä, tarttuva ynnä muita sen kaltaisia asioita. Tämä lohkaisu toimii pitkäsoiton kyytipoikana ja monille sen korvikkeena. Pitkästi soivien hinnat ovat tänä päivänä taivaissa joten monella ei yksinkertaisesti ole varaa ostaa koko levyä joten paineet singleä kohtaan kasvavat. Piisin pitäisi antaa yhtyeestä tietynlainen kuva, käytännössä jo oleva kuva. Singleillä ei ole varaa ryhtyä uskaliaisiin kokeiluihin bändin tyylin laajentamiseksi kuin aniharvoin. Peräpuolelle tungetaan kenties se ''erilainen'' kappale ja ehkä ajatellaan että jos tämä menee läpi niin seuraavala levyllä voi jo tehdä homman toisinpäin. Nurmion ensisinglellä kävi juuri näin, peräpuolesta muodostui se ''hitti'' ja niinpä RAY sai aikaiseksi vääntää sen versionsa A-puolelle. Toki asiaan vaikutti aiemman A-siivun ''radikaalisuus'', siinähän laulettiin virttä muuten kuin perinteisellä veisuutyylillä. Mutta periaatteessa...

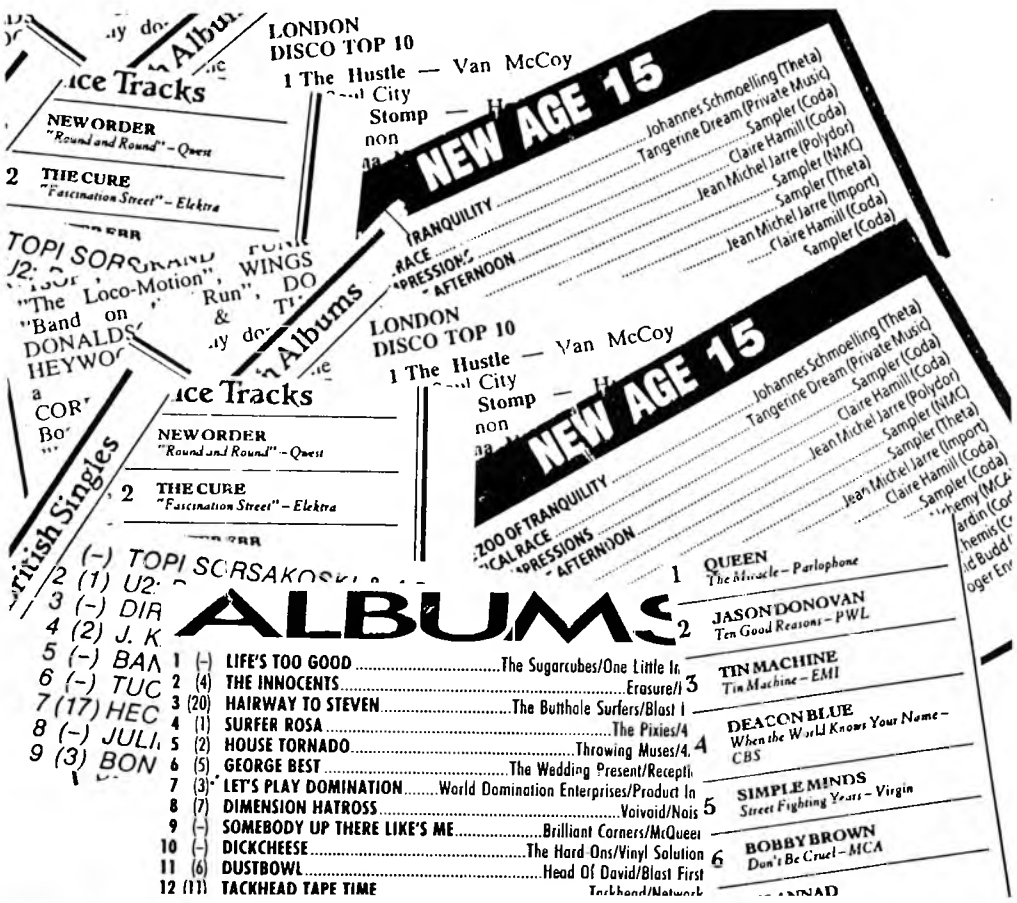

Reilu hevimeininki

M.A.D.

Soinilainen M.A.D. tarjoilee murteellisesti sanottuna tykkyä hevituotetta heinäkuussa päivänvalon nähneellä esikoisomakustannesinglellään. A-puolelta ilmoille räjähtää Time For Disillusion niminen biitti ja kääntöpuolelle piiloutuu sisäpiiriheitto Red Light.

M.A.D. tahtookin näyttää punaista valoa kaikille hevitunnelmien ystäville. Tulevaisuudessa trion mielessä väikkyy kirkkaana tuikkuna täyspitkä albumillinen madimäistä revitystä.

Vaikka vanha sanonta väittääkin, että ovathan olemassa niinkuin Soini ja Lehtimäki, ei Soinin poikien hiellä synnytettyä esikoista ole syytä väheksyä. Esikoissingle on kaiken kaikkiaan tyylikäs ja mielenkiintoinen bändin käyntikortti.

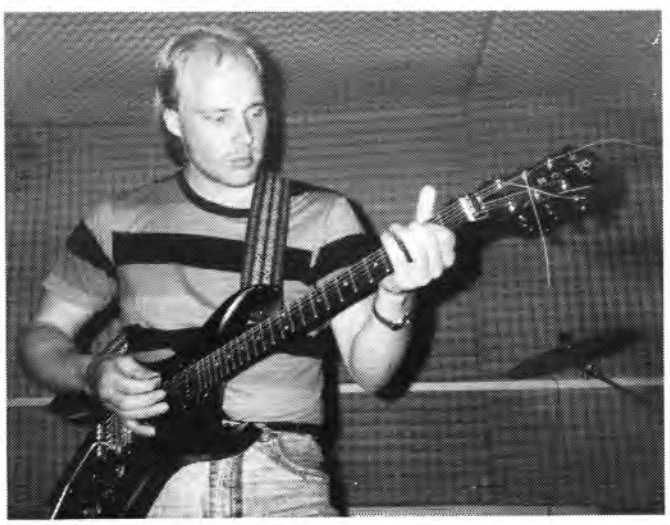

Urmas Niemi on soinilaisen M.A.D. -poppoon vokalisti-kitaristi.

Pitkä linja

Salaperäisen M.A.D. nimen taakse kätkeytyy kolme pitkän lin-

Reilu meininki

M.A.D. yhtyeen musiikkia voisi lyhyesti luonnehtia tosihemmojen ja -ladyjen hevirokettirolliksi. Bändiläiset itse korostavat kaikkia tekemisiään tai tekemättä jättämisiään liemaavan kaikenvoittava-/reilu meininki.

M.A.D. -sovituksiin tuo varmuutta bändin akateemikko, basisti Arto. Hänellä on takanaan opinnot Sibelius-Akatemiassa. Ammattimainen ote kuuluu soitannossa sekä sovituksissa, mutta kaikki kolme muusikkoa ovat tasapainossa keskenään. Chilillä ja tabascolla maustetusta yleissoundista kuulee, että ryhmä on linjakkaan professionaalinen.

Soinin poikien ongelma on se tavallinen soittajan päänahan taapimisen syy: keikkaa ei ole tarpeeksi.

Pojat hinkuvatkin lavoille ja tahtoisivat jakaa musisointinsa ilojaan kaikelle hevikansalle sekä muille rohkeasieluisille musiikinharrastajille. Sufragette Sister veläisyyden riippaa kaulassaan kantava tekstihirmu Raimo Pesonen.

HILPEÄ VALLANKUMOUS

Heinäkuun 14. Champs-Elyseellä lienee vuosisadan mahtipontisin hullunmylly. Vallankumouksesta, siitä suuresta, on kulunut kaksisataa vuotta.

Vuosikausia kestäneet valmistelut tuottivat kansalaisten ihmeteltäväksi jotain varsin ennenäkemätöntä. Champs-Elyseen iltaparaatin pääarkkitehti Jean-Paul Goude luonnehti showta: se ei ole paraati tai karnevaali perinteisessä mielessä, se on maailman mahtavin musiikki- ja tanssiteos!'' Vaattimattomuus kaunistaa. Eipä silti, ympäri maailmaa televisioitu spektaakeeli oli paikan päällä lähes uskomatonta koettavaa.

Järjestäytynyt kaaos

Kolme miljoonaa katsojaa tungeksi Champs-Elyseen ympärillä nähdäkseen edes vilauksen kulkueesta. Toiveikkaita kumouksellisia kiipeili kaikissa mahdollisissa ja mahdottomissa paikoissa. Pylväät, patsaat, puut, talojen parvekkeet, mitkä tahansa ulokkeet kelpasivat innokkaille kansalaisille. Jo torstaina ilmestyivät fanaattisimmat majailemaan paraatireitin varrelle termospulloineen ja puutarhapöytineen kuluttaen yli vuorokauden mittaista odotusaikaansa korttia läiskien. Perjantaiiltana kahdeksan aikaa, kaksi tuntia ennen paraatin alkamisaikaa, kiihtyi tungeksiminen äärimmilleen. Ajoittain orastavat paniikkitilanteet selvisivät humaanin ilmapiirin ja 30 000 ystävällisen poliisihenkilön ansiosta. Kaaos pysyi järjestyksessä. Hälytysajoneuvojen ulvonta raastoi kuuloelimiä tauotta, ja joka toisella ranskalaisella tuntui olevan säkillinen pommeja ja vastustamaton tarve räjäytellä. Lisätään kiljunta, laulu ja huuto sekä tungos & hiki, saadaan Champs-Elysee 14. 7. 1989. Reilu meininki. Laihaa rinkkaansa halaava yksinäinen suomipoika tunsi olonsa selvinkin päin vähintäinkin suurrealistiseksi.

Talon kokoinen panssarirumpu

Kaksitoista osastoa käsittävän paraatin alkupäässä lipui talonkokoinen kiinanrumpu, jota ympäröivät kiinalaiset henkiinjääneet opiskelijat polkupyörineen ja kaasunaamareineen. Ajankohtaista? Rytmiin oli helppo päästä seuraavien rumpuorkesterien tahdittamana ensiksi kolmesataa rumpalia vain rummut valaistuina. Heti perään 1120 rumpalia vain kasvot valaistuina! Näky ja mökä oli mieletön. Kulkueen suurellisimmat osastot olivat Iso-Britannian ja Neuvostoliiton, kuten ehkä arvata saattaa. Brittien 500 hengen osastolla oli luonnollisestikin oma vesisade mukana, olivat arvanneet ettei Pariisissa kumminkaan sada. Lontoolainen, eri kansallisuuksista koottu tanssiryhmä esitti vauhdikasta koreografiaa aiheenaan flunssa. Varmuuden vuoksi oli mukana myös muutama elefantti ja pari lontoolaista tiskijukkaa. Neuvostoliiton kolonna toi kaupunkiin glasnostin tuulahduksen. ''Venäjän sielu'' esittäytyi ikuisessa lumimyrskyssä panssariajoneuvojen ympäröimänä. Tosin sotilaat nauroivat ja vilkuttivat. Sotilaita, haitarinsoittajia, lippùja. 82 merijalkaväen sotilasta vetää perässään luisteluratàa, jossa tyttö ja karhu ilkamoivat, 84 ballerinan kieppuessa ympärillä. Lisää sotilaita, rumpuja, modernia tanssia ja lopussa tietenkin panssarivaunut ja lisää lunta.

Vallankumous vapauttaa

Niinkuin vallankumous ei olemitään ilman kansaa, ei mahdottominkaan kulkue toimi ilman uutterasti mukanaelävää yleisöä. Juuri riehaantunut väkijoukko teki tästäkin juhlasta kokemisen arvoisen.

Lopuksi, kun laulajatar Jessy Norman aloitti Marseljeesin, hiljentyi koko Pariisi. Vastaavaa tunnelmaa ei löydy edes Suomi—Ruotsi maaottelusta. Ei häirikön häirikköä näkynyt. Ei ollut toista suomalaista. . .

Herkullisena, mielikuvituksellisena jälkiruokana tuntikausia kestäneen mässäilyn jälkeen tarjottiin ilotulitus, joka räjäytti maailman purppuraiseksi. Kylläinen ihmislauma suorastaan pursusi vapautta, veljeyttä ja tasa-arvoisuutta. Kuin hyvää tahtoa jouluna vallankumousten myytiin joka putiikissa, joka kadunkulman kojussa erilaisen rihkaman muodossa. Jopa vallankumouksellista vettä oli saatavissa. Oi jospa ihmisellä ois vallankumous ainainen.

teksti at kuvat:
OLLI KANGAS

DEMOT HETI ROCKTULVAAN

Radio Pohjanmaan rytmimusiikkiohjelma ROCKTULVA jatkaa pohjalaisten demojen ja uusien äänilevyjen esittelyä.

Jokainen teknisti soittokelpoinen äänite soi perjantaisin lähetettävässä Rocktulvassa, lupaa Rocktulvan toimitus YLE:n Seinäjoen toimitiloissa.

Vuosien kuluessa Rocktulva -lähetyksissä ovat päässeet esille lukemattomat uudet tulokkaat, joista myöhemmin on kehittynyt varteenotettavia nimiä Suomen rytmimusiikkimarkkinoille. Tällaisia demonauhoista aloittaneita bändejä ovat mm. Geisha, Noitalinna Huraa!, Elvis Breznev jne.

Demonauhat, mieluiten suoraan originaalista masternauhasta kopioidut kelanauhat (myös kasetit kelpaavat) lähetetään osoitteeseen ROCKTULVA, PL 74, 60101 Seinäjoki. Samaan osoitteeseen toivotaan myös ennakkotietoja tulevista rock-, pop-, jazz-, teatteriyms. kiinnostavista kulttuuritapahtumista. Rocktulva välittää tiedot noin puolen miljoonan kuuntelualueella asuvan ihmisen ulottuville.

HIGHWAY TO HELL!

HTH-zinen sisältö ei jää pelkkiin runoihin. Uusimmasta numerosta löytyy kantaaottavia kirjoituksia mm. huumeiden puolesta, naisen luontaisesta alemmuudesta, piirroksia ja sarjakuviakin. Lisäksi HTH sisältää Mustaa Magiaa, noituutta, Mustan Raamatun mahdollisuuksia. Musiikin saralta lehdykkä esittelee seuraavia: Riivattu Kissa, Quba Libre, Vastaisku, Helluntaiherätys, Skin & Bones, Zwanziger...
Tilaa jytypaketti hintaan 10 mk. HTH, P.O. Box 63, SF-83501, Oku.
P.S. Vanha numero mukaan samaan hintaan sisältyen.

MUSTAA HUUMORIA
HUUMORIA PITÄÄ OLLA.
VR:n Huumorimiehet ry

I Penkki: Penkin todellinen "rakkaustarina" itketti varsinkin naisyleisöä.

HARRASTAMME TEATTERIA!

Harrastajateatterikesä näyteltiin jälleen Seinäjoella elokuun puolivälissä. Harrastajateatterikesä on katselmus Suomen teatteritaiteen harrastajista. Osa tuntui olevan enemmänkin kuin harrastajia, eli alan opiskelijoita ja jo ammattitaidon omaavia. Näin asiaan perehtymätön etsi katseillaan aluksi myös rempseitä emäntiä ja isäntiä. Ei näkynyt kuin tyylikkään taiteellisia nuoria ihmisiä.

KANNUSTUKSIA JA KUNNIAA

Tie katselmukseen toimi seuraavasti: 13 lehtikriitikkoa katseli oman alueensa esitykset ja valitsi 20 esitystä 'jatkoon', joista taas ohjelmatoimikunta valitsi kymmenen. Nämä kymmenen ottivat toisistaan mittaa (mutta eivät kilpailleet) Seinäjoen kesässä. Palkintoja ei jaeltu, kannustuksia ja kunniaa kylläkin. Arvovaltainen studiojoukko katseli kaikki esitykset läpi ja teki tuomionsa.

Hullun hommaa, totesi välillä Harrastajateatterikesän projektisihteeri Johanna Ikola. Hän nimittäin sai kokeilla kaikkia kykyjään välillä oli edustettava tyylikkäästi tapahtumaa ja seuraavassa hetkessä olikin jo ruumiillisen työn vuoro. Eikä diplomaatin hommatkaan tämän jälkeen ihan vieraita ole. Muuten kyllä tapahtuma oli sujunut erittäin hyvin, ei ongelmia Johanna kertoi.

''Suomi on täynnä harrastajaryhmiä'', totesi Johanna ja täsmentää ettei tarkoituksena ole tuoda paikalle vain Suomen huippuja vaan koska kyseessä on katselmus, ovat ryhmät eritasoisia, mutta tietenkin pyrkimyksenä on saada hyviä esityksiä.

KANSAA KAIVATTIIN PENKKIRIVEILLE

Erittäin ikävää Johannasta oli, etteivät seinäjokelaiset olleet löytäneet harrastajien esityksiä. Onko tapahtuma jo itsestään selvyys kaupunkilaisille niin ettei sitä enää edes huomata? Eihän teatterissa käynti vaadi asiantuntemusta, sieltähän voi käydä hakemassa elämyksiä omaan arkeensa. Eikä se vaadi ensi-iltoja tai tunnettuja näyttelijöitä.

Ainoan rahallisen kannustimen sai Ilves-teatteri näytelmällään Vasenkätinen. Teatteriryhmä Maneerin Tie Mekkaan ja Kuusankosken Teatterin Penkki olivat kunniamaininnan arvoisia.

MUSTA TUNTUU

yleisön kootut kommentit

PENKKI (Kuusankosken teatteri):
— kamalinta oli kun näki itsensä lavalla, se oli painostavaa ja samalla helpottavaa, en ole siis ainoa nainen joka käyttäytyy näin
— niin siis näyttelijät, pakkohan niiden oli olla hyviä koska sitä ihan unohti itsensä, että oli teatterissa
— erittäin ammattitaitoisia, vaikka se mies ei aina ihan onnistunut olemaan tarpeeksi ovela retku
— en meinannut kehdata lähteä ulos kun niin itketti. . .
— kun harrastaja tekee kybällä, niin se voittaa tekniset puutteet
— koskettava

MYRSKY (AdAstra, Jyväskylä):
— Se oli mun mielestä vähä erilaista teatteria
— muutama hyvä tyyppi, muilla liikaa ässä- ja ärrä-vikoja
— kaikki jutut niin älyttömän helppoja, että idiooteinkin ymmärsi
— kaikilla kun ei ollut se teksti mennyt selkäytimeen, niin ei se oikein toimi muutaman harteilla

ALASTON MIES JA MIES FRAKISSA (AdAstra):
— hauska kohellus jossa piti ihan vedet silmissä nauraa
— tosi hulvatonta menoa
— ihanan ylinäyteltyä, varsinkin se hintti

FAUST (Tampereen Ylioppilasteatteri)
— vaikuttavaa
— mahtipontista, mutta ihan jees
— aika vaikea päästä sisälle, koska siinä oli niin paljon viitteitä ja symboleja
— ei oikein tiennyt miten mitkäkin jutut oli toisiinsa yhteydessä
— visuaalinen puoli korvasi sen mitä ei aina oikein ymmärtänyt

TIE MEKKAAN (Teatteriryhmä Maneeri):
— ihana mumma
— teksti oli hyvä, mutta se nuori nainen oli liian innokkaasti puskemassa päälle
— välillä meinas pitkästyä, mutta onneksi se mumma pelasti kaiken
— pienet takeltelut pilas aina välillä tunnelman
— se oli hyvää teatteria, ei uskois harrastelijoiksi

SELLULIITTI JA MINÄ (Oulaisten Ns:n Rystykämmen)
— aarrgghh. . .

KREETTA LUOMA

MAUMAUSTA

Tilaa postimyyntilistamme Talvi/89!!!

HEAVY/SPEED/TRASH
Metallica, Anthrax, Mötörhead, Kreator, Slayer, Testament, Black Sabbath, Uriah Heep, Nuclear Assault, Acid Reign, Bathory, Pestilence, King Diamond, Incubus, Sacred Reich jne...

INDIE/PUNK/HC/NEW MUSIC
Pixies, My Bloody Valentine, Sex Pistols, Clash, Dinosaur Jr, Sonic Youth, Swans, Cure, Joy Division, Fall, Misfits/Samhain, Danzig, Undead, Ramones, Big Black, Butthole Surfers, Cosmic Psychos etc etc...

Huom! Kemun jäsenalennus —10 %.

MAUMAU MUSIC
Kauppakatu 18 (PL 365), 60101 SEINÄJOKI
puh/fax (964) 133560 avoinna ark. 10—18 La 9—14

TAMPEREEN LEVYMESSUT

Levynkeräilijöiden keskuudessaan kunnioittama ASEMA-ANTIKVA järjestää Äänilevymessut Tampereen Tullikamarin tiloissa 26. elokuuta klo 11.00—16.00.

Tullikamari sijaitsee Tampereen rautatieaseman takana (Itsenäisyydenkatu 2, TEMUn Yölinjalla klubi) ja ko. viikonloppuna siellä on myynnissä ja näytteillä tuhansittain Lp-, single- ja cd-levyjä.

Yksityiset levykauppiaat voivat varata myyntipöydän (120 cmx50 cm) hintaan 100 mk/pöytä. Myös yleisölle on varattu muutama maksuton ''kirpputoripöytä''.

Sisäänpääsy Äänilevymessuille maksaa ensimmäisen tunnin aikana 20 mk ja klo 12.00 jälkeen 10 mk.

Äänilevyjenkuuntelun ja tsekkauksen ohessa voi tutustua TEMUn pubtoimintaan. Tarjolla on ainakin terveellistä ja ravitsevaa keskiolutta.

Lisätietoja tilaisuudesta antaa Asema-Antikva, Verkatehtaankatu 11, 33100 Tampere puh. (931) 123 087/Jari.

Moni-ilmeinen MUURAME

KALUSTETALO kalle perälä OY
SEINÄJOKI puh. 143 500

Nyt alkaa

VARSINAINEN PAINAMINEN

Hunaja, silkki ja kalvot viipyvät mielessä pitkälle syksyyn, vaikka kaikenlaiset painamishommat ovatkin jääneet auttamatta kesäviheriöille.

Sinun ei kuitenkaan tarvitse paeta kansalaisopiston syyspiireihin vaan voit suoriutua kätevästi pienistä käsityöhommistasi Jukka Junttilan ja Pasi Heikuran seurassa.

Elintarvikkeet

Painamista varten tarvitset välineet painokuvan valmistukseen (kuva 1) ja varsinaiseen painamiseen (kuva 5). Kuvan valmistukseen tarvitset joko hunajapaperia (tai muuta paperia, joka ei ime/päästä läpi väriä) tai sitten muovikalvoa. Hunajapaperilla painetulla originaalilla voi painaa ehkä noin 5 kertaa, ennenkuin se alkaa ''vuotamaan'', muovikalvo (esim. piirtoheitinkalvo) kestää enemmän painokertoja. Muita kuvan valmistuksessa tarvittavia välineitä ovat lyijykynä, taittoveitsi (löytyy kirjakaupasta), lisäksi esimerkiksi viivottimesta, harpista, kolikoista, irtokirjaimista jne. jne. saattaa olla apua.

Kuva piirretään hunajapaperille (kuva 2) tai piirtoheitinkalvolle. Kuvaa piirrettäessä pitää ottaa huomioon, ettei kuvaan jää painettavan alueen sisäpuolelle alueita, joita ei ole tarkoitus painaa (esim. O-kirjain), sillä ne tuovat painettaessa asetteluongelmia. Tai siis näin ainakin aluksi, pienellä kokemuksella kyllä niistäkin selviää. Jos painettaessa on tarkoitus käyttää useita värejä, niin kutakin väriä varten tarvitsee tehdä oma painoarkkinsa.

Painovälineet esille

Kun olet saanut kuvan valmiiksi, leikkaat varovasti taittoveitsellä kaikki piirretyt alueet pois (kuva 3). Varo, ettet vahingossa lipsauta veistä vaikkapa kahden painoalueen väliin jäävän ''niemekkeen'' yli ja täten turmele painoarkkia — jos näin kuitenkin käy, voi arkkia korjailla teipillä. Kuvassa 4 näet valmiin leikatun arkin. Nyt sitten kaivetaan painovälineet esille. Painovälineitä myydään valmiina setteinä (ainakin Serivärі valmistaa niitä Suomessa).

Näitä silkkipainosettejä voi kysellä harrastekaupoista, taidetarvikekaupoista, tavarataloista (ainakin Sokos edustaa Serivärіä) ja hyvin varustetuista kangaskaupoista. Setit maksavat painoalan koosta riippuen ja siitä kuuluvatko mukaan värit 150 markasta jonnekin 300 markkaan. Pikku neuvona voisi sanoa, että valitse painoalaltaan suurin mahdollinen setti (tai ainakin A3 kokoinen); jossain vaihessa haluat varmaan painaa melko isojakin kuvia. Painosettiin kuuluu pingoitetun silkin lisäksi lasta värin levitystä varten, muutama arkki hunajapaperia, kalvoa, jonka välissä painetut hunajapaperiarkit voi kuivattaa ilman, että ne tarttuvat kalvoon kiinni tai menevät muuten pilalle, ja muuta pientä tilpehööriä (usein esim. taittoveitsi). Jos on näppärä käsistään ja pikkuisen viitseliäs, niin voi rakentaa oman painosettinsä huomattavan halvalla (alle 50 markalla).

Tavara alimmaiseksi

Nyt sitten alkaa varsinainen painaminen. Painettava tavara laitetaan alimmaiseksi. Siis usein T-paita, mutta kyseessä voi olla vaikka solmio, tyynyliina, kaulahuivi, hiharanneke jne. jne. Eikä painettavat esineet tarvitse olla edes välttämättä kangasta, myös paperille ja pahville painaminen onnistuu. Painettavan tavaran päälle laitetaan aiemmin valmistettu painoarkki, ja sen päälle pingoitettu silkki (kuvat 6).

Painaminen aloitetaan levittämällä painoväri silkin laitaan, koko painettavan alan leveydeltä. Väriä ei saa levittää silkin sellaisille kohdille, jossa painoarkissa on aukkoja — jos näin tekee niin väri imeytyy liiankin hyvin kankaaseen ja pilaa työn. Vaikka kuvassa 7 näkyykin myös lasta, ei sitä värin levitykseen tarvita, pientä pahvinpalaa sen sijaan kylläkin.

Varsinainen painaminen suoritetaan vetämällä lastaa reippaasti painaen, tasaisesti silkin yli laidasta laitaan (kuva 8). Kun veto on saatu loppuun, pahvinpalalla irroitetaan väri lastasta ja levitetään se silkin toiseen päähän. Jos väriä näyttää olevan niukalti sitä on syytä lisätä. Tälläisessä lastan vedossa väri menee tasaisesti silkin reijistä läpi ja painoarkin aukoista painettavaan pintaan. Näitä vetoja toistetaan noin 4—5 kertaa.

Levitä tasaisesti

Kun väri on satu levittymään tasaisesti ja riittävässä määrin (väriä ei näytä enää kuluvan vedon aikana), niin silkkikehys nostetaan varovasti pois painettavan esineen päältä (kuva 9). Painoarkki on tarttunut silkkiin kiinni ja se pitää irroittaa siitä varovaisesti, jos haluaa saada sen irti ehjänä ja käyttää sitä vielä uudestaan. Silkistä irroitettu arkki laitetaan setin mukana tulleiden kalvojen väliin, ja päälle laitetaan painoksi pari tietosanakirjaa tai muuta vastaavaa. Jos on käyttänyt piirtoheitinkalvoa, niin se pestään vedellä ja laitetaan kuivumaan. Myös silkki pestään käytön jälkeen hyvin, etteivät reijät mene umpeen, ja kuivataan rievulla.

Vedä kuivat

Jos halutaan painaa lisää värejä samalle esineelle, niin sen on syytä antaa kuivua muutamia tunteja. Jos painat useilla väreillä, niin seuraavan arkin kohdistaminen on helpompaa, jos olet ensiksi painanut tummimman värin; se näkyy hunajapaperin läpi himmeästi.

HUOM. Kun vaihdat painoväriä, täytyy silkki välillä pestä. Kun viimeinen väri on painettu, annetaan painetun pinnan kuivua noin vuorokausi, ja silitä sen jälkeen noin 15 sekuntia (kuva 10). Väri on vuorokauden jälkeen täysin kuivaa, ja näin ollen ei tarvitse pelätä silitysraudan ''likaantumista''. Silittämisen tarkoituksena on parantaa värin pesunkestävyyttä. Pesussa väri ei juurikaan liukene paidasta, joten itse painetun paidan voi huoletta pestä muun pyykin joukossa.

Kuvassa 11 näkyy muutamia allekirjoittaneen painamia T-paitoja — ehkä niistä käy ilmi minkälaista jälkeä amatööri voi saada aikaiseksi.

Lisää informaatiota silkkipainamisesta löytyy tietysti kirjastoista, ja jos ostaa painosetin, niin ainakin Serivärin settien mukana tulee lyhyt ohjelappu, joka meni ainakin minulta ''teknisyydessään'' yli hilseen, ja niinpä käytin tunnettua yritys-ja-erehdys menetelmää. Tätä menetelmää voi — ainakin kuvan valmistuksen suhteen — joutua käyttämään, vaikka olisikin lukenut tämän jutun.

JUKKA JUNTTILA, teksti
PASI HEIKURA, kuvat

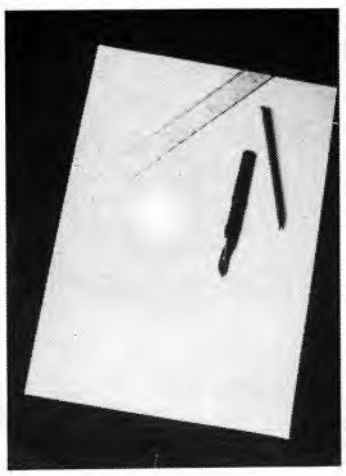

Kuvan valmistusvälineet.

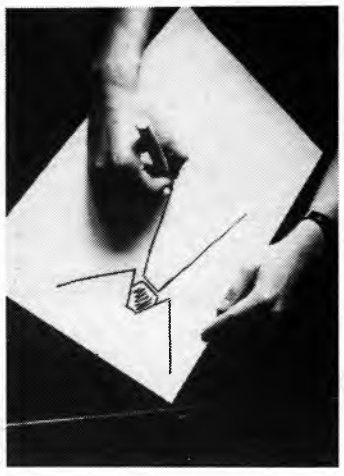

Kuvan piirtäminen.

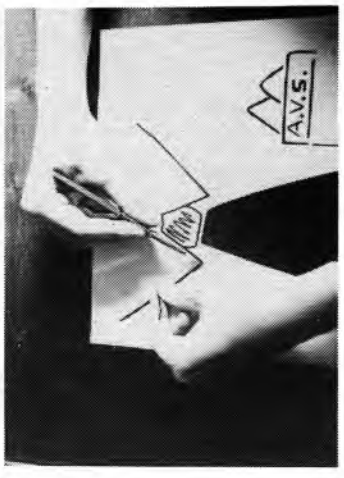

Aukkojen leikkaaminen veitsellä.

Valmis arkki

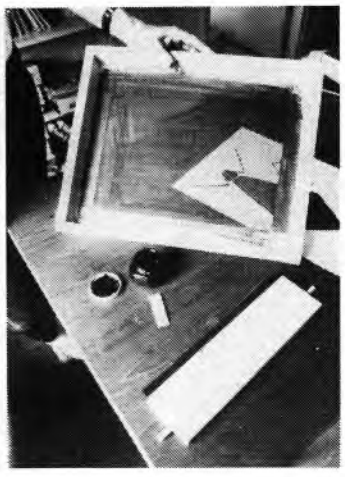

Painovälineet.

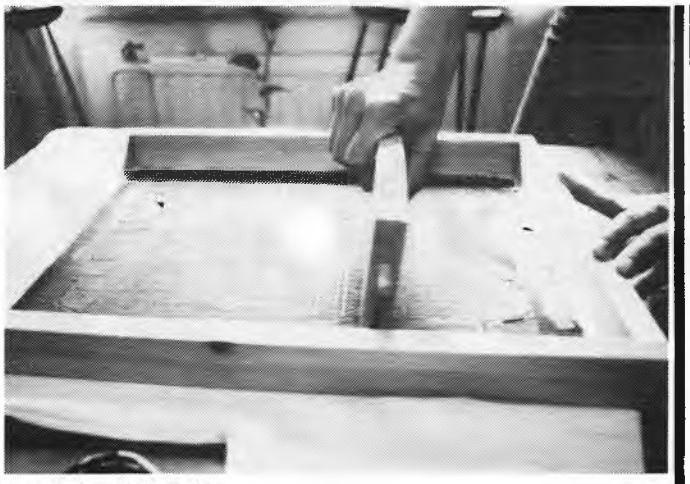

Tasaiset vedot lastalla.

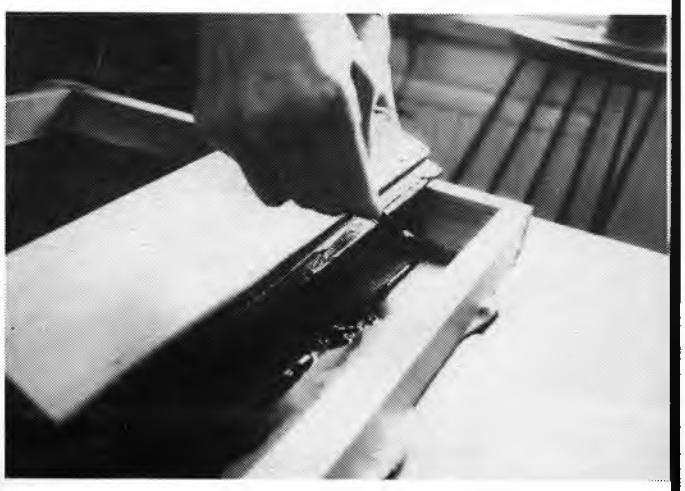

Värin levittäminen silkille.

Nostetaan silkki pois.

Silitetään paita.

NUORISOKESKUKSEN ILMAISKONSERTIT perjantaisin klo 19.00—22.00

15.9.
Phoenix, Kurikka
Tilt, Alavus

22.9.
Mixed-Up Kids, Ilmajoki
Fuzzbunnies, Lapua

6.10
Heatc'ker, Laihia
toinen esiintyjä avoin

13.10
sali varattu 4H

20.10
lava vapaa

Ilmoittaudu keikalle

NUORISOKESKUS
tarjoaa perjantaisin nousevia kykyjä Pohjanmaalta ja muualta (muistattehan mm. Sator, Garbagemen...) ilmaiseksi.

KEMU ry.

Oikeudet muutoksiin pidätetään

Tervehdys, kotiväki

Juna on nyt kulkenut neljä tuntia Köpiksestä etelään.

En ole vielä päättänyt, jatkanko Amsterdamista Korfulle vai Lontooseen.

Teen tämän reissun varmaan joka vuosi. Koko ajan löytyy uusia kiinnostavia paikkoja ja ihmisiä...

OSTAESSASI INTER RAIL -KORTIN SINULLE JÄÄ TUHANNESTA MARKASTA VIELÄ KAKSI KYMPPIÄ POSTIMERKKEIHIN.

PS. Jos matkakohteesi on valmiina, kysy TRANSALPINOA ja matkustat jopa 50 % halvemmalla!

VR MATKAPALVELU RESETJÄNST

rautatieasema Seinäjoki
puh. (964) 152 002
ma-pe klo.....8-18
la.....10-14

Best beat in town

WALLSTREET

STREET CAFE

WALLRIVER

kultainen kulaus

·EI SISÄÄNPÄÄSYMAKSUA ·EI ETEISMAKSUA
·MUTKATTOMAN MUKAVA PALVELU

KANTIS PUB
SEINÄJOKI

KANTAKROUVI
SEINÄJOKI

MUSIIKKIKELLARI

Melodista stormrockia Pietarsaaresta

STORMWING

Pietarsaarelaisbändi Stormwing julkaisi ensimmäisen singlensä Eyes As Cold As Ice/Hypnosis kesällä 1987. Single sai hyvän vastaanoton, mutta sen jälkeen alkoi pitkä hiljaiselon aika. Nyt on kuitenkin ilmestynyt uusi single Heart To Heart/Lonely Days Lonely Nights. Yhtyeen rumpali Ken Brainstrom kertoo Stormwingin kuulumisia.

Teidän ensimmäinen single ilmestyi kaksi vuotta sitten. Miksi uutta saatiin odottaa näin kauan?

— Meillä on ollut kaikenlaisia ongelmia. Meidän vanha treenikämppä oli niin kylmä ettei siellä voinut soittaa. Uuden kämpän kuntoonlaittamiseen kului aikaa. Olemme yrittäneet saada myös levytyssopimusta mutta ainakaan vielä se ei ole onnistunut. Toisaalta on parempi ettei levytyssopimusta saatu vielä ensilevyn aikoihin. Silloin ajateltiin että lp:n voi tehdä heti kun on kymmenen biisiä. Nyt ei riitä vaikka olisi kaksikymmentä jos ne ei ole hyviä. Me ollaan tänään paljon kypsempiä, soitetaan paremmin ja tehdään parempia biisejä. Biisintekemistä voisi verrata palapeliin. Silloin alkuaikoina sitä ei oikein tiennyt miltä palapeli näyttää valmiina. Nyt olemme kehittyneet siinäkin mielessä.

Heart To Heart/Lonely Days Lonely Nights ilmestyi heinäkuun puolivälissä. Voisitko kertoa jotain sen tekemisestä.

— Aluksi teimme nauhoituksia täällä Pietarsaaressa mutta emme löytäneet etsimiämme soundeja. Tunsimme ruotsalaistuottaja P.H. Ricsin joten soitin hänelle. Hän pyysi lähettämään kasetin biiseistä ja kuultuaan ne hän ilmoitti olevansa kiinnostunut tuottamaan meitä. Toukokuuan lopussa lähdimme Tonteknik studioon Uumajaan. Nauhoitukseen kului vain neljä päivää. Miksausvaiheessa olisi jotain juttuja voinut vielä hioa, mutta oli kiire koska studioaika on kallista. Onneksi olemme saaneet sponsoriapua. Levyn 1. painos on 700 kappaletta. Jos menee lisää niin antaa mennä vaan.

Ensimmäisen singlen aikaan teitä oli viisi. Nyt kitaristi Cari Michael on lähtenyt. Miksi?

— Meitä on vieläkin viisi, mutta vain neljä soittaa livenä. Cari Michael tekee yhä meille taustaduunia, biiseja jne., joten mitään riitoja meillä ei ole.

Minkälainen teidän keikkatilanne on? Entä millaisissa paikoissa mieluiten soitatte?

— Keikkoja on ollut liian vähän, mutta kyllä se on johtunut meistäkin. Emme tähän asti ole pystyneet treenaamaan tarpeeksi. Keikoille lähteminen on kallista koska pa:t pitää vuokrata. Haluamme heittää kunnon shown, siinä ei tehdä kompromisseja. Ei riitä että bändi vain soittaa, visuaalinen puoli pitää myös toimia. Ei se saa olla mitään leveilyä vaan sellaista että on kontakti yleisön kanssa ja että ne nauttii siitä mitä ne näkee. Laitepuoli on aika hyvin hallussa. Meidän musa toimii parhaiten suurilla lavoilla. Sieltä saa parhaan energian. Suora r & r toimii paremmin kapakoissa, mutta me halutaan kunnon valot, pommit jne.

No miten sitten kuvailisit teidän musiikkia?

— Se on melodista stormrockia! Mä tiedän että tänäpäivänä on markkinoilla aika paljon bändejä jotka kuulostaa aika paljon meiltä: melodista ja potkivaa. Kuitenkin meillä on oma tyyli koska me ollaan tehty tätä jo vuosia. Kyllä mä tiedän, että Suomessa pitäisi laulaa suomeksi ja soittaa niin omaperäistä musaa että mun mielestä se on joskus jo liian omaperäistä. En mä halua haukkua ketään. Tärkeintä on että tekee musaa sydämestään. Täällä aina ei oikein hyväksytä sitä jos tehdään vähän sofistikoidumpaa musaa. Meidän musiikissa on kansainvälistä sävyä. Suomi on pieni maa, mutta toivon, että tällainenkin musa voisi mennä läpi. Pitäisi vain löytää joku joka uskoo meihin. Meidän tuottaja kyllä olisi kiinnostunut tekemään lp:n meidän kanssa.

MATTI TIKKA
MATS SANDSTRÖM, kuva

Stormwing infoa osoitteesta:
STORMWING
68690 SUNDBY
Samasta osoitteesta voi tilata uuden Stormwing singlen ja/tai Stormwing t-paidan.

JAY MATTHEW — basso ja laulu
KEN BRAINSTORM — rummut
JIMMY WANCE — kosketinsoittimet
JESS BLAKE — kitara ja taustalaulu

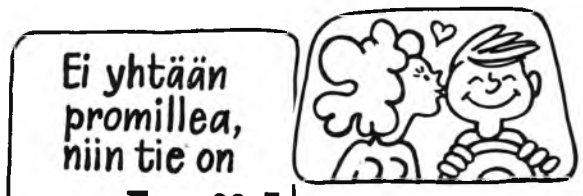

SEINÄJOEN KAUPUNGINTEATTERIN
OHJELMISTO
SYYS — JOULUKUU 1989

Suuri näyttämö
Jaakko Jaakonpoika—
George de Godzinsky
ROSVO ROOPE
— Musiikkinäytelmä
Ohjaus: Rauli Jokelin
Ensi-ilta: pe 15.9. klo 19

Griselda Gambaro
PAHA VERI
Ohjaus: Rauli Jokelin
Ensi-ilta: to 28.9. klo 19

Henrik Ibsen
PEER GYNT
Ohjaus: Ossi Räikkä
uusintaensi-ilta:
pe 13.10 klo 18

Frank L. Baum
OZ — maan VELHO
Ohjaus: Olli-Matti Oinonen
Ensi-ilta: to 14.12. klo 18.30

Studioteatteri
Liisamaija Laaksonen
LUMIKIT
Ohjaus: Olli-Matti Oinonen
Ensi-ilta: su 1.10. klo 14

LIPPUVARAUKSET JA TIEDUSTELUT:
ma—pe klo 9—16 puh. (964) 162 608, 162 600

LIPPUKASSA:
ma—pe klo 11—16, esitysilt. klo 17—20, puh. 162 600

TEATTERI... ELÄVÄ VAIHTOEHTO HANKKIA TUNNE-ELÄMYKSIÄ, AJATUKSIA!
— TULE JA KOE —

SEINÄJOEN KAUPUNGINTEATTERI
Alvar Aallon katu 2, 60100 SEINÄJOKI ☎ (964) 162 600, 162 608

BOTNIA BEAT

Vapaa-aikamyönteinen toimintalehti

3. vuosikerta
Päätoimittaja
Jarmo Latvis Latva-Äijö
Layout:
Jorma Salovaara

Toimituksen osoite:
Botnia Beat
Puskantie 3, PI 180
60101 Seinäjoki
puh. (964) 162 185, 162 518
telefax (964) 148 622

Julkaisija: Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys KEMU ry.

Kannen kuva, Jorma Salovaara; Syksy! Tule jo!

BB 4/89 avustivat:
Pekka Luhta
Risto Vuorinen
Eija Keski-Levijoki
Marita Nyrhinen
Birjetta Brander
Kari Rantala
Matti Tikka
Pertti Paajanen
Jukka Junttila
Pasi Heikura
Harri Toivola
Olli Kangas
Jussi Asu
Kari Kossila
KÖRMY
ÄMYRI
IMU
Latomon tytöt

Painopaikka: Ilkka Oy, Seinäjoki 1989

Jakelu: ILMAISJAKELU kaikkiin Vaasan läänin kuntiin mm. kirjastoihin, nuorisotoimistoihin, kouluihin.
Painos 20 000. BB 5/89 ilmestyy 20.10 ja siihen tarkoitettu artikkeli ja mainosmateriaali on oltava toimituksessa 30.9. mennessä.
Lehti ei vastaa toimitukseen jätetystä materiaalista, josta ei ole etukäteen sovittu.

MAUMAUSTA

Tilaa postimyyntilistamme Talvi/89!!!

KÄYTETYT LEVYT
Maumau Music ostaa, myy ja vaihtaa myös käytettyjä levyjä. Maksamme asiantuntevat hinnat ja ostamme myös isoja eriä. Liikkeestämme löydät satoja hyväkuntoisia käytettyjä levyjä!

CD-LEVYT
Maumau tarjoaa laajat CD-valikoimat huokein hinnoin; kaikki uutuudet alle satasen, runsaasti tarjouksia. CD-aikaan siirtyminen ei ole enää rahasta kiinni!

Huom! Kemun jäsenalennus —10 %.

MAUMAU MUSIC
Kauppakatu 18 (PL 365), 60101 SEINÄJOKI
puh/fax (964) 133560 avoinna ark. 10—18 La 9—14

KOTIIN JA KEIKALLE!

YAMAHA DSR-500 Keyboard
Paljon ominaisuuksia pikkurahalla! Valitse 80 esiohjelmoidusta soundista mieleisesi tai luo oma soundipankkisi.
2450:-

YAMAHA POWER V -rumpusarja
4980:-
Poweria alusta loppuun! Soundi, värivalikoima, hinta! Power V on laskettu irti. Pyydystä omasi pian ettet jää ilman.

VAASASSA:
VAASA musiccenter
MUSIIKKI Kirkkop. 5 Puh. 127600

SEINÄJOELLA:
MUSIIKKI Seinäjoen Soitinkauppa ky
KAUPPAKATU 24 Puh. 140855 ja 132669

UNELMISTA TOTTA!

Tarjoamme Sinulle mahdollisuuden päättää omasta työajastasi ja ansiotasostasi.
Etsimme nuorekkaaseen joukkoomme

ILMOITUSMYYJÄÄ/ MARKKINOINTISIHTEERIÄ

Me teemme paljon työtä josta pidämme. Ja me haluamme menestyä. Kun olet ahkera ja tulosvastuullinen tulet pysymään vauhdissamme.

Ansiosi perustuvat provisioihin. Työaikasi voit itse päättää. Toimialaamme kuuluu nuorisokulttuuri, elävä musiikki, studio- ja julkaisutoiminta.

Lähetä lyhyt kirjallinen hakemus pe. 15. syyskuuta mennessä osoitteella Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys, PI 180, 60101 Seinäjoki. Käyntiosoite Puskantie 3.

Lisätietoja (964) 162 518, 162 533, 141 135.

KEMU ry KEMU-STUDIO BOTNIA BEAT

IHMINEN VASTASI KUN KYSYTTIIN

Provinssirock ohjelmalehtisessä olleen kyselylipukkeen palautti määräaikaan mennessä 623 henkilöä, joista n. 70 % oli naispuolisia. Kiitos aktiivisuudestanne.

Jokaiselle vastanneelle lähetetään kappale tätä BB numeroa mikäli päätoimittaja on saanut osoitteista selvää. Ikävänä huomiona voidaan kirjata se, että 40 % helsinkiläisvastaajista, 30 % tamperelaisvastaajista ja joka toinen vaasalaisvastaaja oli jättänyt postinumeronsa ilmoittamatta. Meillä on täällä toimituksessa ja postissa varmaankin parempaakin tekemistä kuin jäljitellä ihmisiä pelkän katuosoitteen perusteella. Toisinaan se oli mahdotonta.

VAAN ILOISEMPAA TIEDOTETTAVAA

Seuraavat ihmiset voittivat vapaalipun 1990 pippaloihin:

1. Katariina Silvennoinen, Paakkisenniemi, 59530 Mikkolanniemi
2. Virpi Luomala, 62710 Kurejoki
3. Tuija Kuivinen, Kp 1, 62375 Ylihärmä
4. Kari Välimäki, Raastuvank. 36, 65100 Vaasa
5. Terttu Rentola, 61980 Päntänen
6. Lotta, Kuuselankatu 11 A, 04400 Järvenpää
7. Marikki Salminen, Valpuri, Innamaank. 6 B 19, 20610 Turku
8. Janne Loven, Puristajantie 4, 28800 Pori
9. Vilma Melasniemi, Lohkopellontie 15, 00650 Helsinki
10. Vesa Ylikoski, 38600 Lavia

Liput lähetetään ensi keväänä niiden valmistuttua.

ONNEA VOITTAJILLE JA KAIKILLE KYSELYYMME VASTANNEILLE

Ilkka
SOUND
ILKKA
MUKANA MENOSSA